YAHSIWORKSHOPS

13-22 TEMMUZ
13-22 JULY
2022

UMUT ALTINTAŞ
GİZEM HIZ

46

EST V

EMRE SENAN TASARIM VAKFI
EMRE SENAN DESIGN FOUNDATION

PROJE LİDERLERİ
PROJECT LEADERS

UMUT ALTINTAŞ
GİZEM HIZ

KATILIMCILAR
PARTICIPANTS

MÜZEYYEN YILDIZ
ELİF YÜCEL
MEHMET CAN DEDA
AKSEL BERİL HASBAY
AYŞEGÜL EVCİM
MELİKE ULUYÜREK
EMİRKAN CÖRÜT
EZGİ ULUSOY
AYGEN İNCEL
TUĞÇE TOPADA

ATÖLYE İÇERİĞİ

Renk Portreleri: Yahşibey Renk Kitabı

46. Yahşibey Tasarım Çalışması, Yahşibey Köyü'nün renklerini odağına aldı. Renkleri kültürel, tarihsel, fizyolojik, psikolojik ve kavramsal bağlamlar üzerinden tartıştığımız atölyede köyün çevresel yapısını, doğasını ve yaşam alanlarını keşfe çıkarak Yahşibey'e özgü renk üretimleri gerçekleştirdik. 10 günlük atölye süresinde her katılımcı somut ve soyut bakış açılarına dayalı olarak renge dair nesnel, bilimsel ve öznel yaklaşımlara yöneldi ve her biri, kendi üretimlerine eşlik eden bir kitap bölümü kurguladı. Fikirlerin ve uygulanan tekniklerin doğasına bağlı olarak bölümlerin bazıları dijital baskı, bazılarını ise doğrudan el yapımı olarak bitirildi. Tek kopya üretilen bu özel kitap hem Yahşibey'in renk kaydını tutan niş bir arşiv hem de 10 katılımcının Yahşibey'i renk aracılığıyla nasıl gördüğünü gösteren ortak bir hafıza.

Umut Altıntaş
Gizem Hız

WORKSHOP BRIEF

Portraits of Color: Yahşibey Color Book

46th Yahşibey Design Workshop focused on the colors of Yahşibey Village. In the workshop, we discussed colors in cultural, historical, physiological, psychological and conceptual contexts and explored the environmental structure, nature and living spaces of the village to produce colors specific to Yahşibey. During the 10-day workshop, each participant took objective, scientific and subjective approaches to color based on tangible and abstract perspectives, and each designed a book chapter accompanying their own productions. Depending on the nature of the ideas and the techniques applied, some of the sections were finished by digital printing, while others were directly handmade. This special book produced as a single copy is both a niche archive that holds Yahşibey's color record and a shared memory that shows how 10 participants see Yahşibey through color.

Umut Altıntaş
Gizem Hız

ÇALIŞMALAR

WORKS

MEHMET CAN DEDA

BURADAN GİTTİĞİMDE HAFIZAMDA NE KALACAK?

Bu yerde hissetiklerim, bu yerde bana dokunan, bağ kurabildiğim, buradan gittiğimde hatırlayacağım bir an... Kimimiz için dileklerimizin gerçek olduğu, kimi zaman şarkılar dinleyip kaybolduğumuz, falan filan.

İşte, gün batımı.

"Bir yerin özlemini duyduğumuzda, gerçekte o yere karşılık gelen zaman dilimini arıyoruzdur" der Marcel Proust. Belki de bu ânın hissettirdikleri, hatıralarımda giderek zaman ve mekândan bağımsız hale gelir ve günün sonunda geriye kalan o ânın rengidir.

Bir anıyı hatırlamak üzere geçmişte gezindiğimizde, anı; bir önceki hatırladığımız haline eklenenler ya da eksilenler ile hayatına devam eder.

Elinizde tuttuğunuz bu sayfalar, bir dakika sonra bile aynı kalmayan, her an bir hatıraya dönüşen, o çizgileri ve renkleri tekrar tekrar aradığım bir hatıra defteridir.

WHAT WILL REMAIN IN MY MEMORY WHEN I LEAVE HERE?

What I feel, a moment that touches me in this place, that I can connect with, a moment that I will remember when I leave here... For some of us, our wishes come true, sometimes we listen to songs and get lost, bla bla.

There it is, the sunset.

"When we yearn for a place, we are actually looking for the time period that corresponds to that place," says Marcel Proust. Maybe what this moment feels like becomes more and more independent of time and space in my memories, and what remains at the end of the day is the color of that moment.

When we travel in the past to remember a memory, the memory; it continues its life with the additions or subtractions to the previous memory.

These pages you hold in your hand are my diary, which does not remain the same even after a minute, turns into a memory at any moment, and where I search for those lines and colors over and over again.

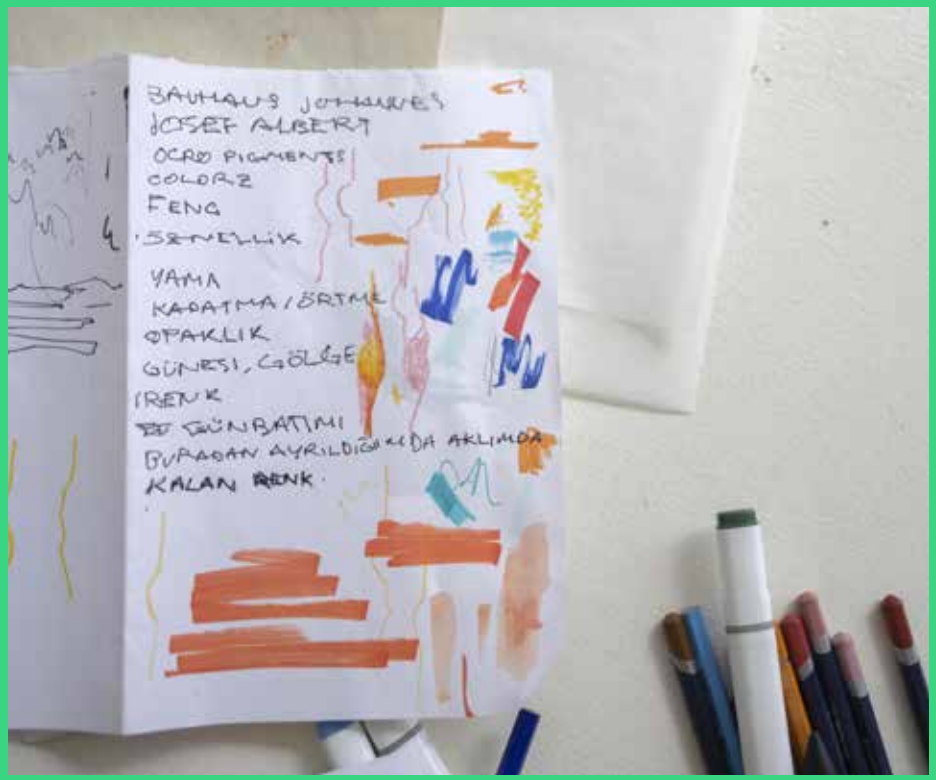
BAUHAUS JOHANNES
JOSEF ALBERT
OCRO PIGMENTS
COLORZ
FENG
SZNELLIK
YAMA
KAPATMA / ÖRTME
OPAKLIK
GÜNESI, GÖLGE
RENK
GÜNBATIMI
BURADAN AYRILDIĞIMDA AKLIMDA
KALAN RENK

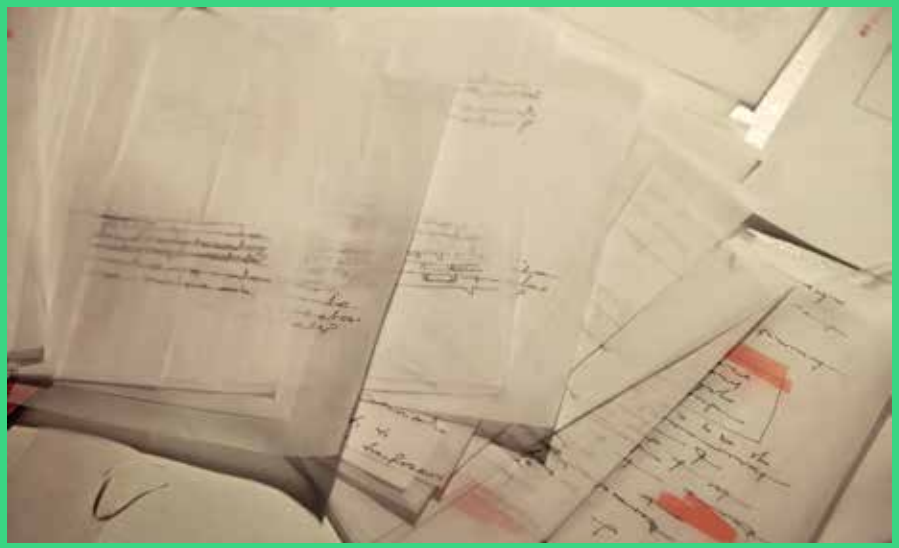

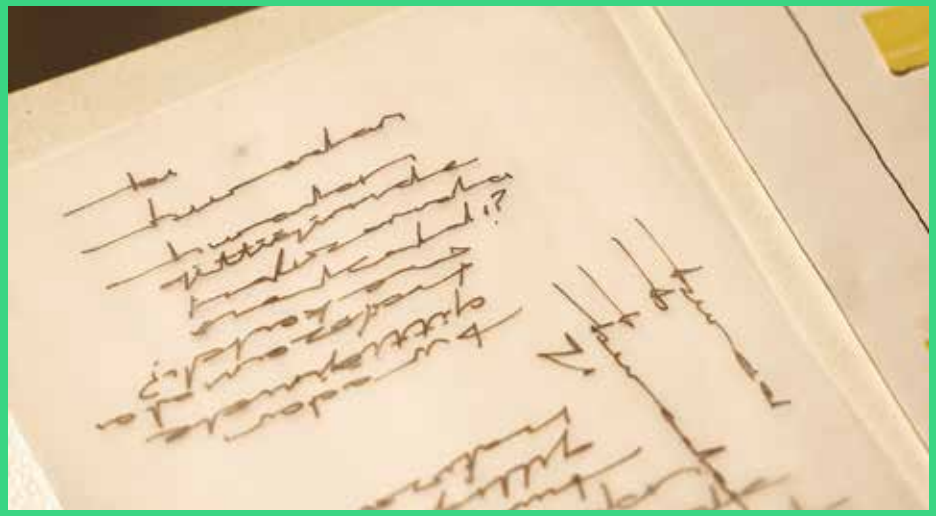

SLOW

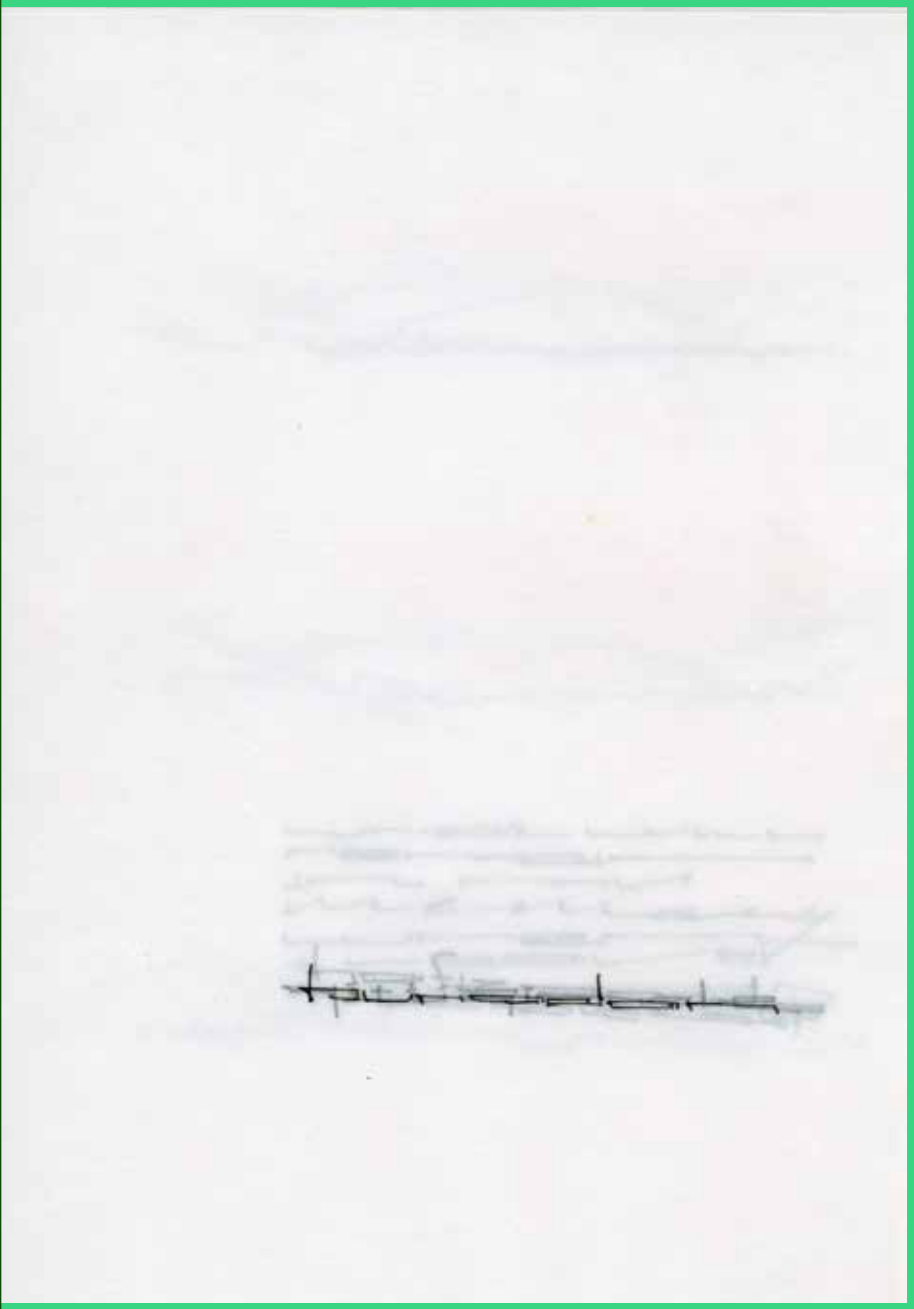

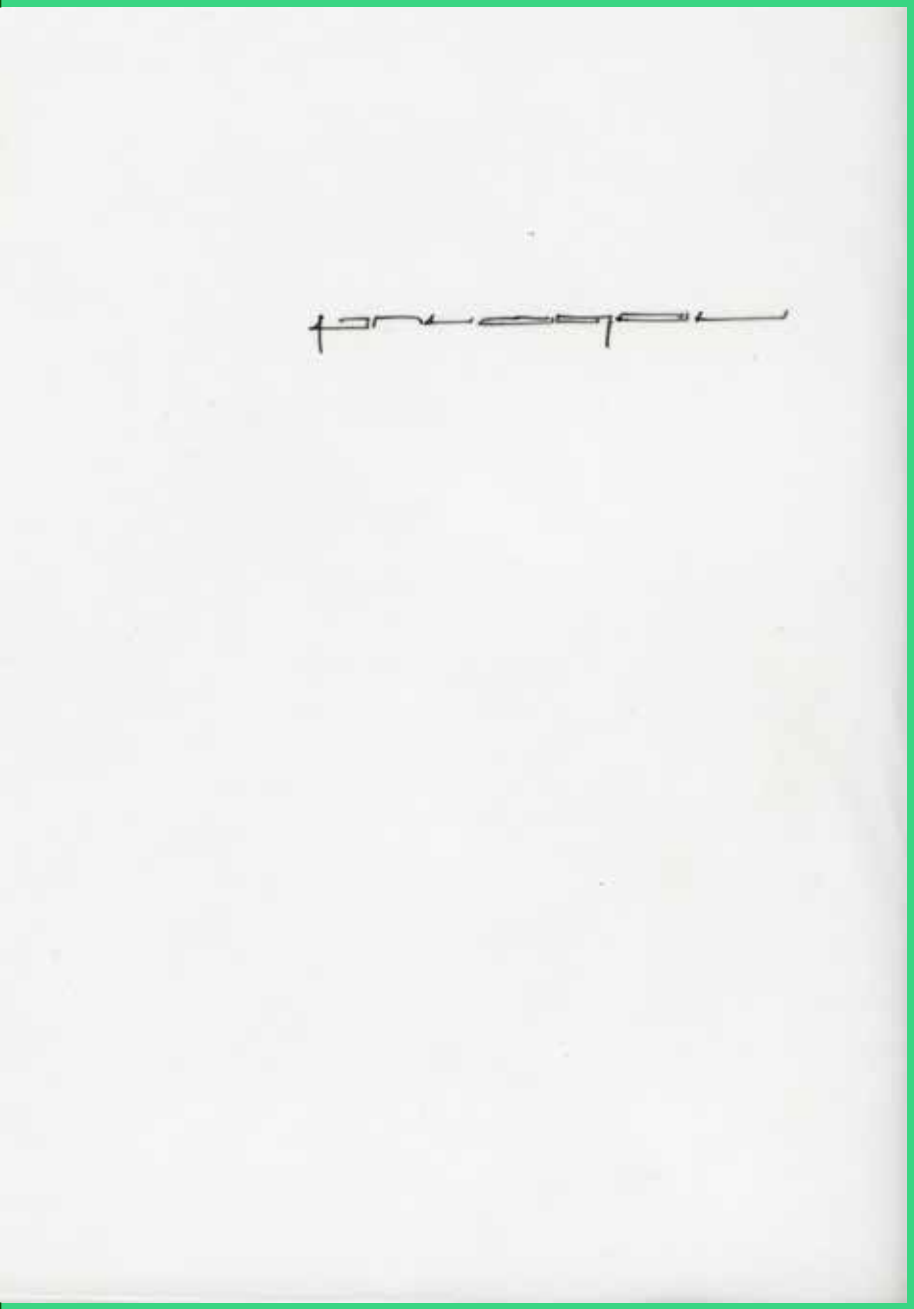

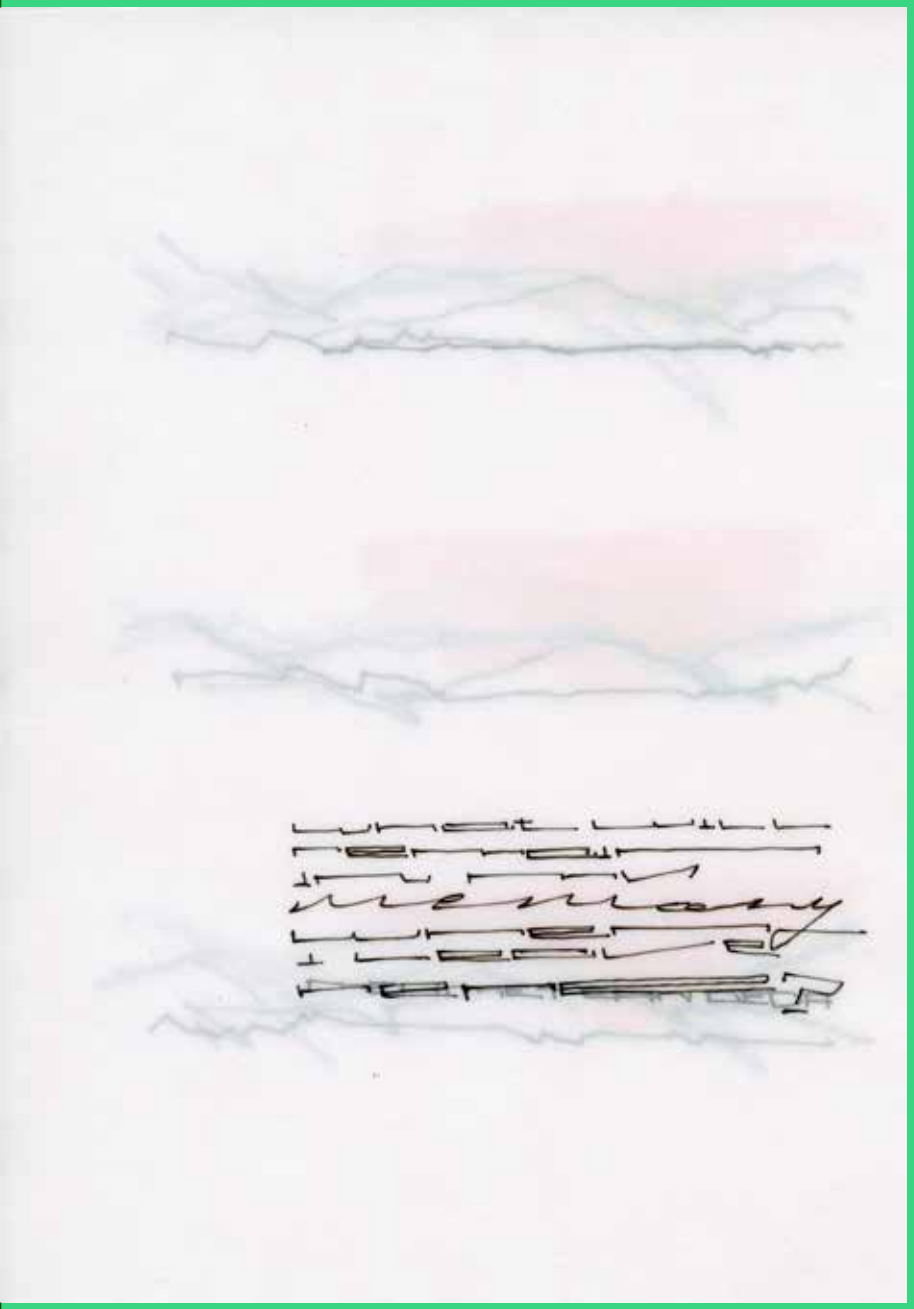

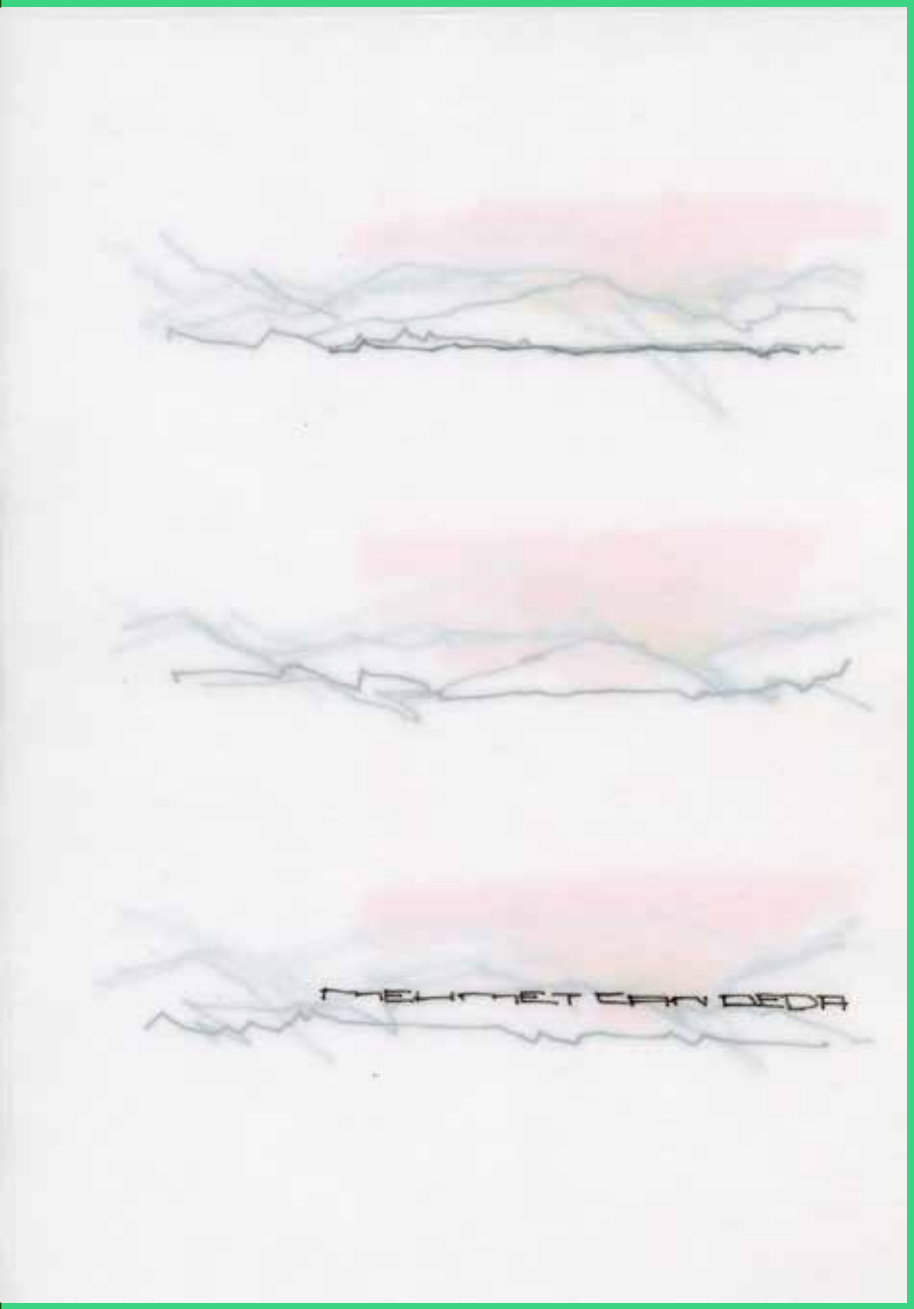
MEHMET CAN DEDA

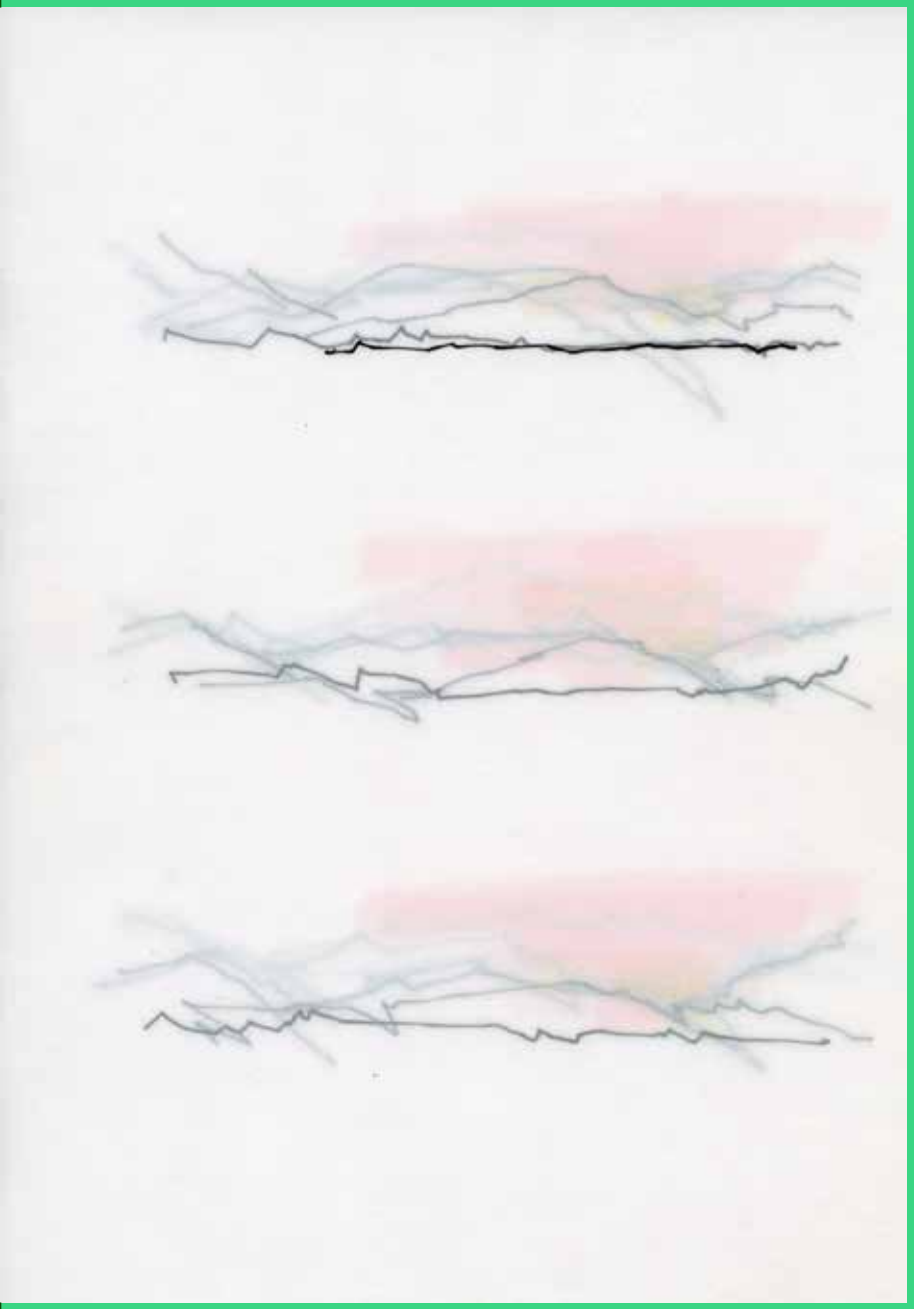

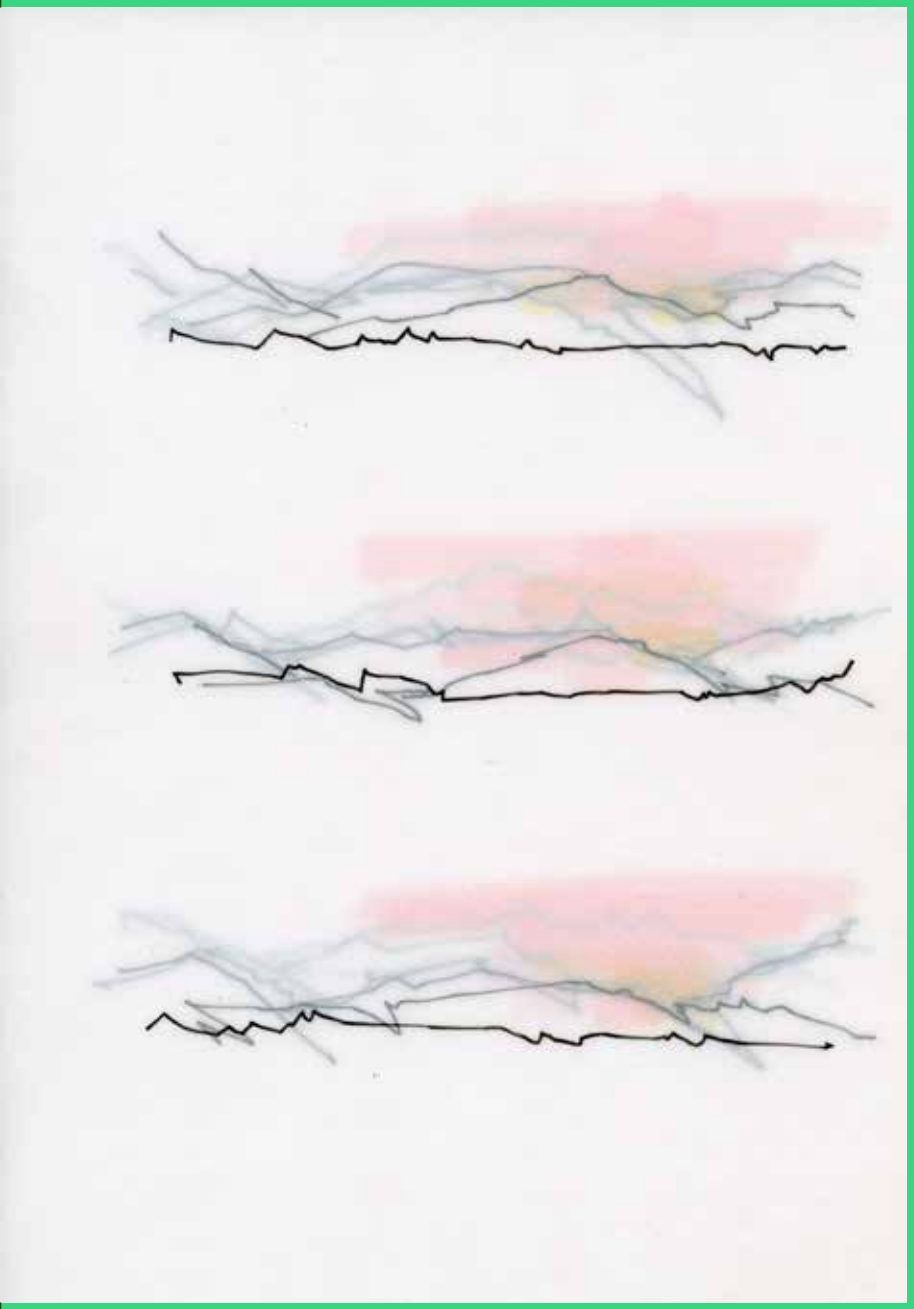

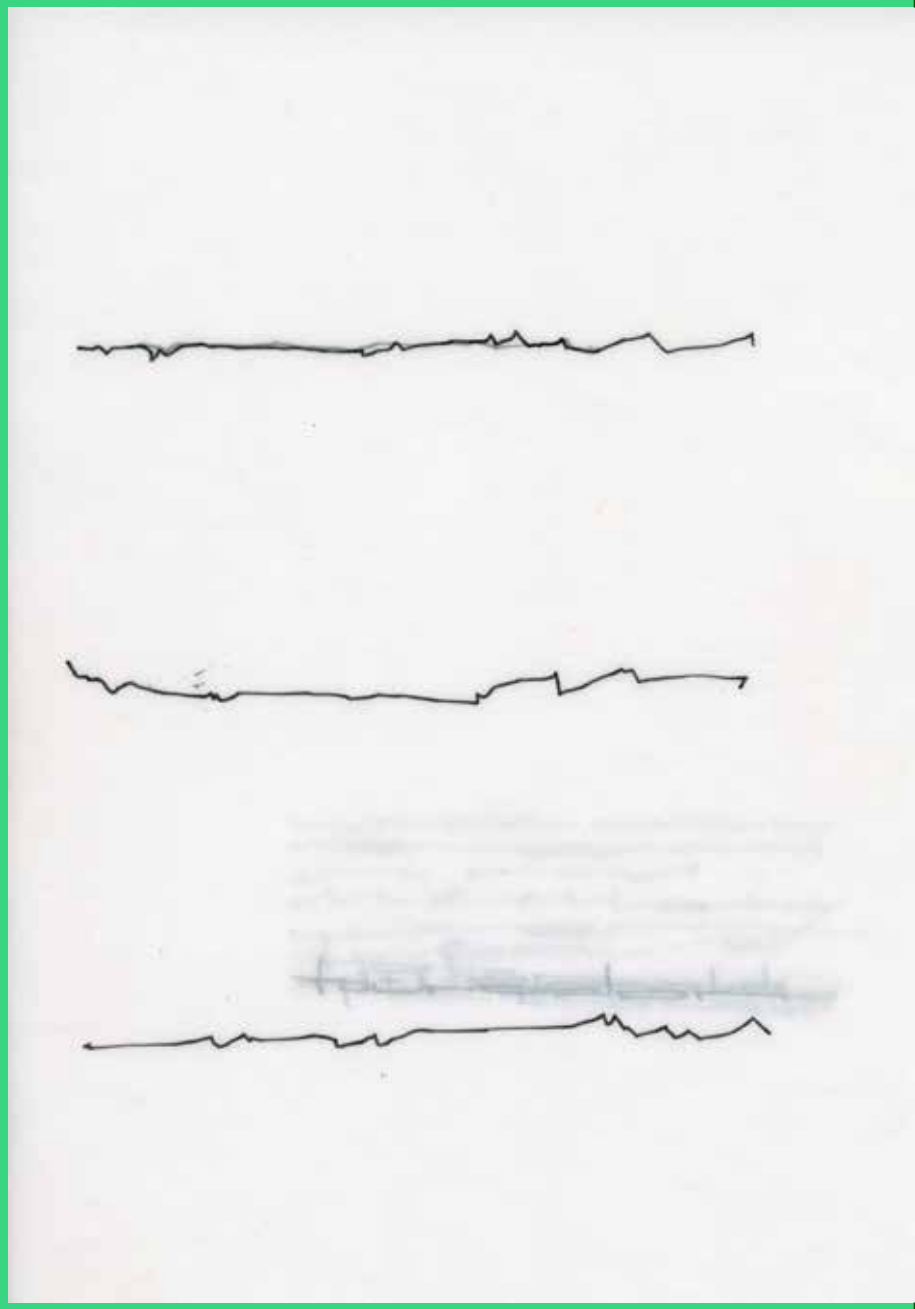

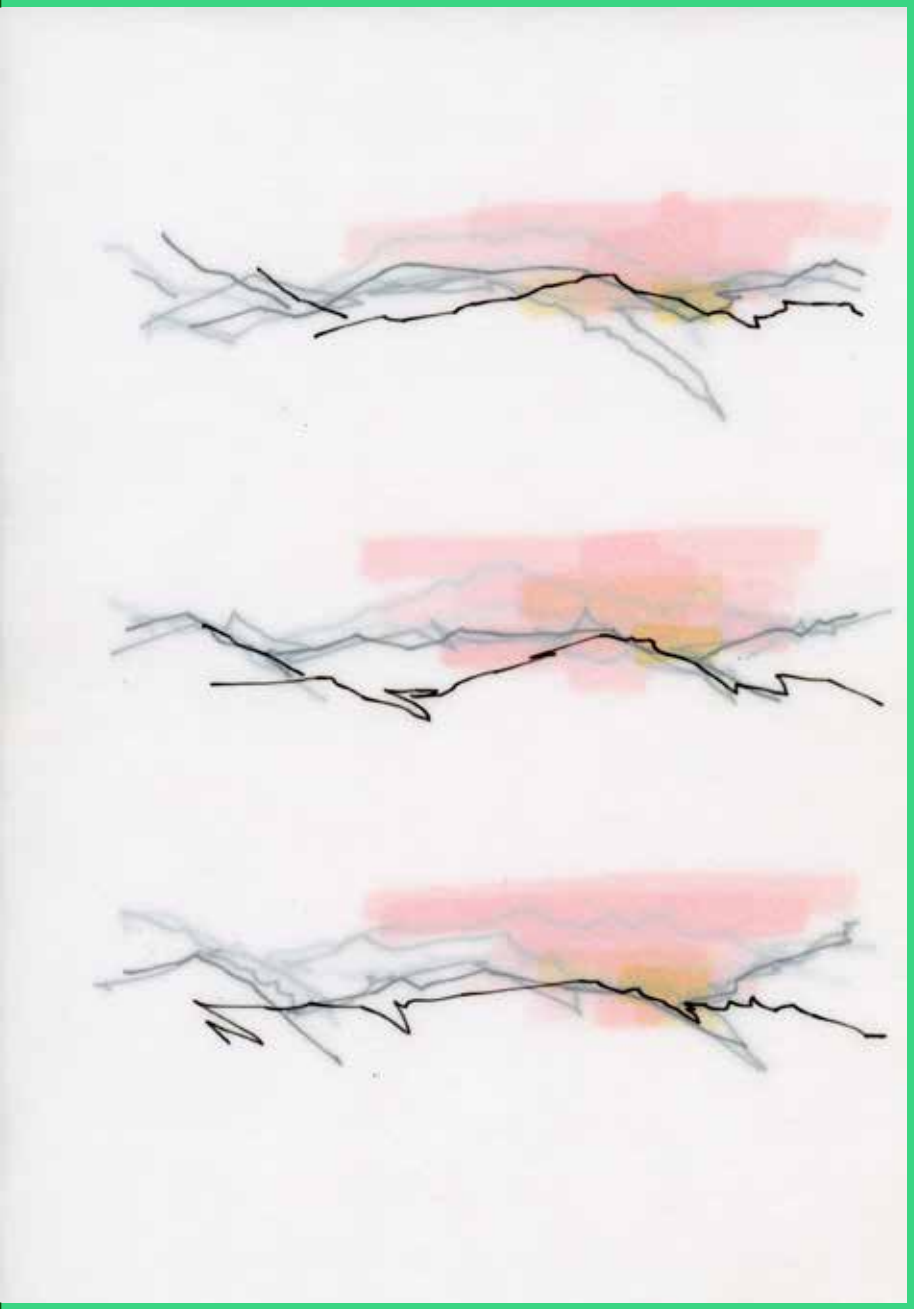

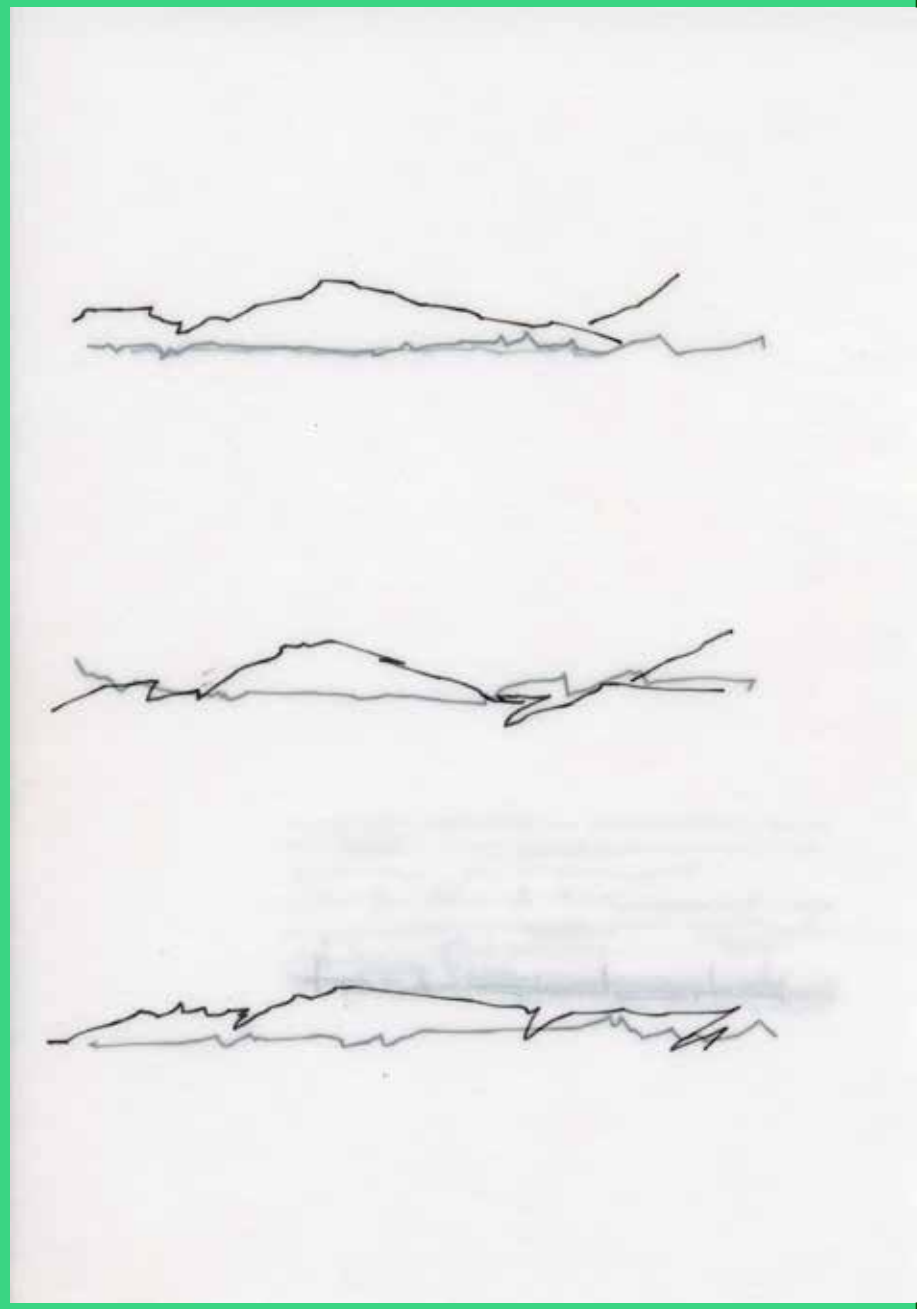

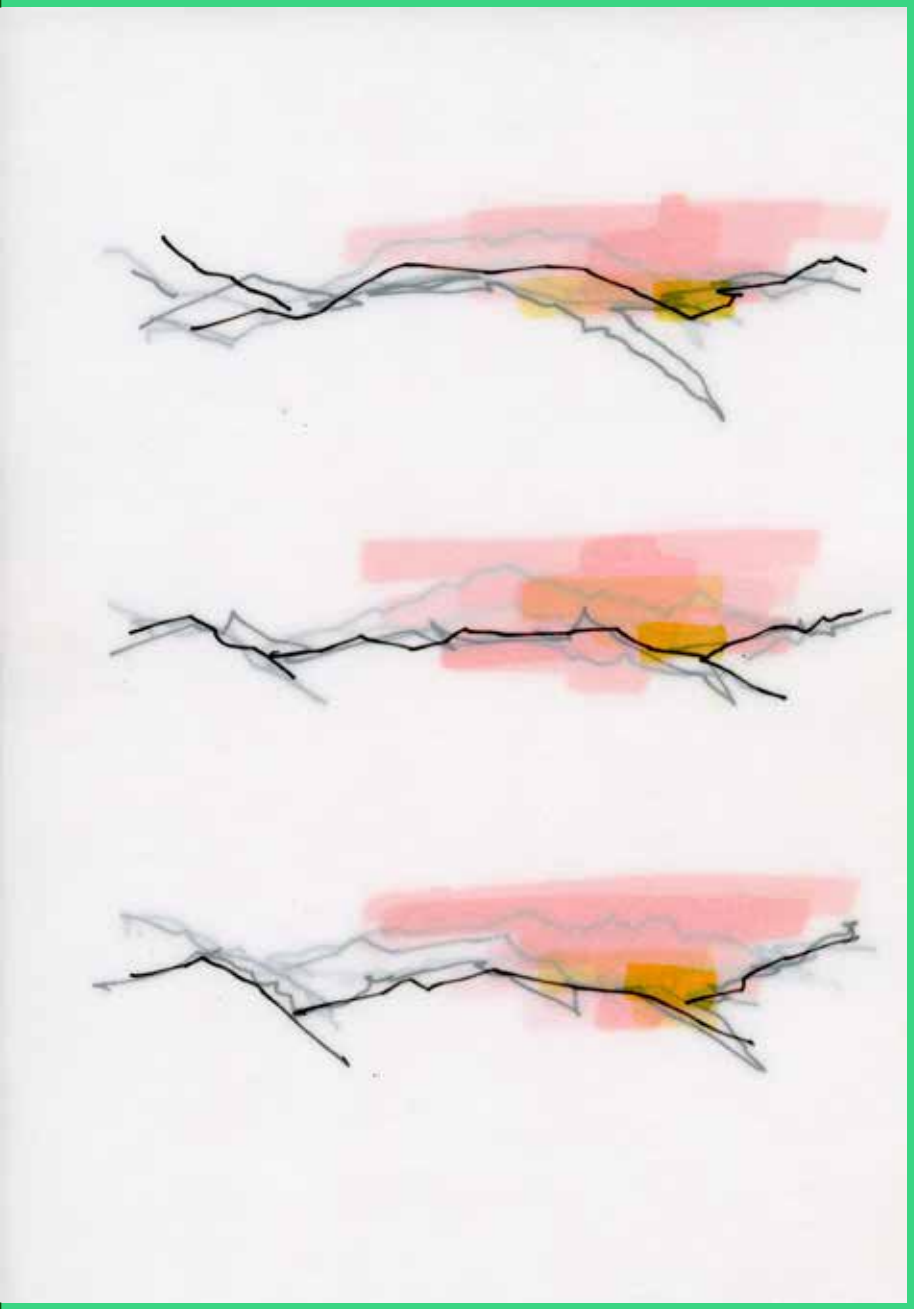

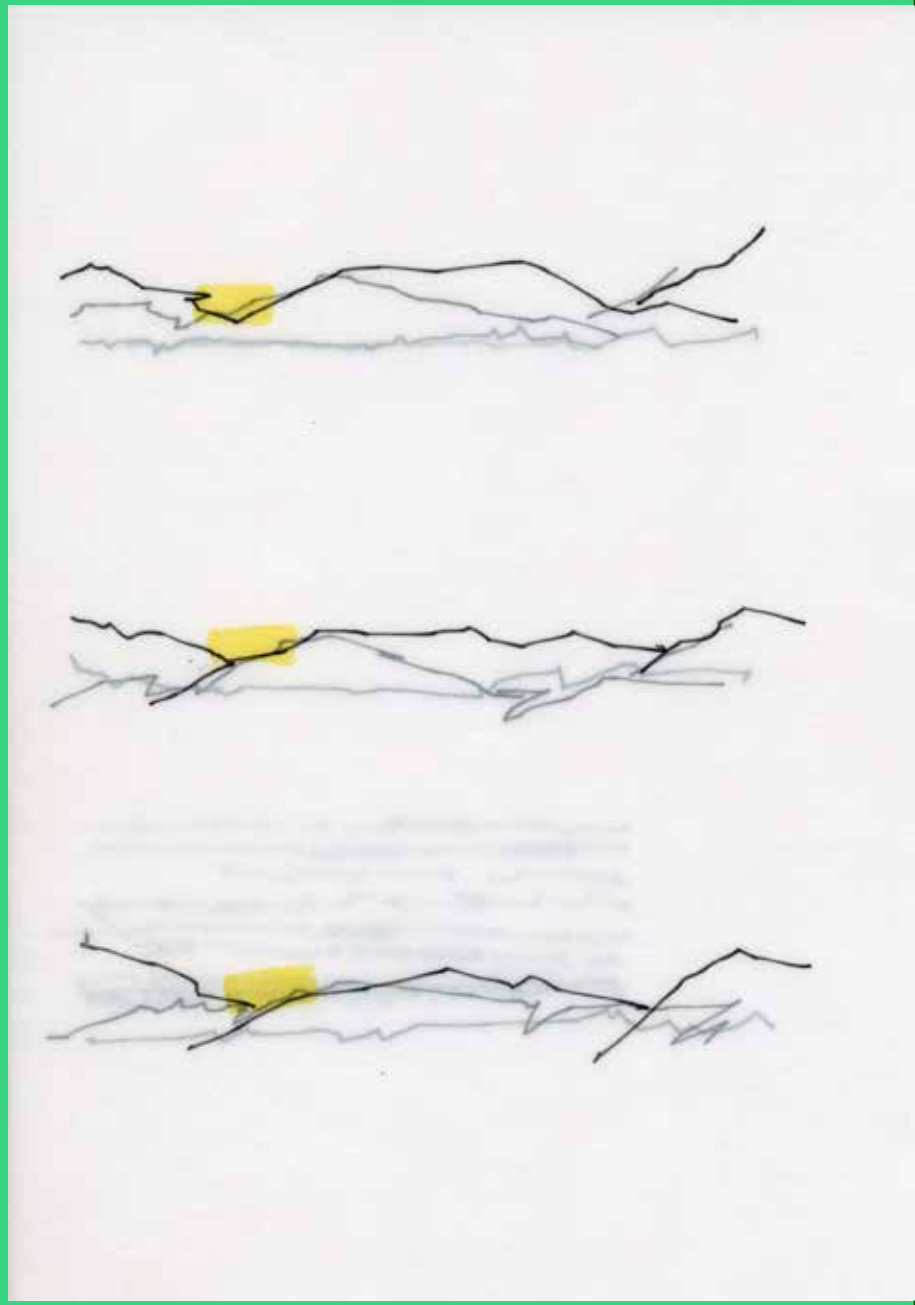

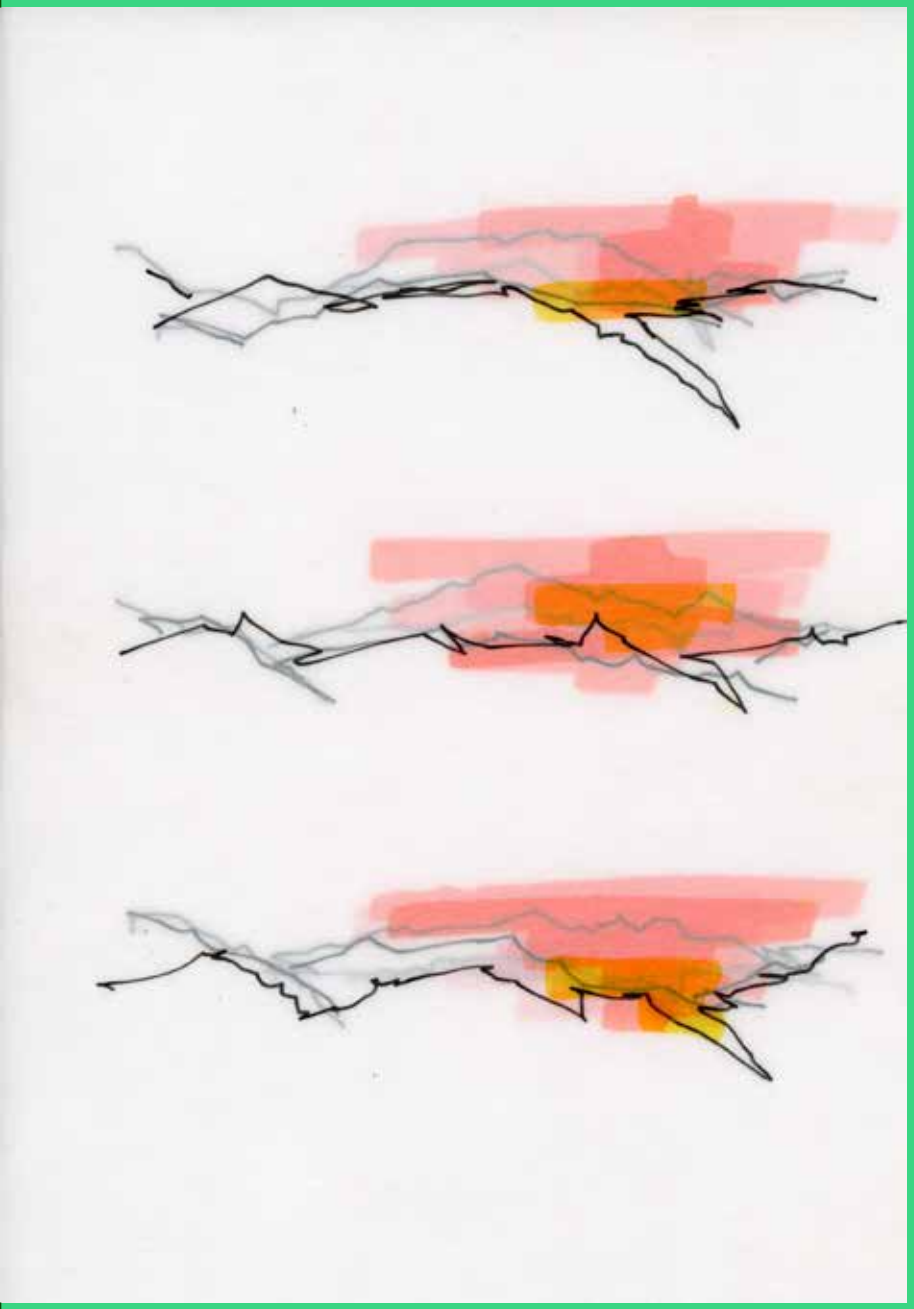

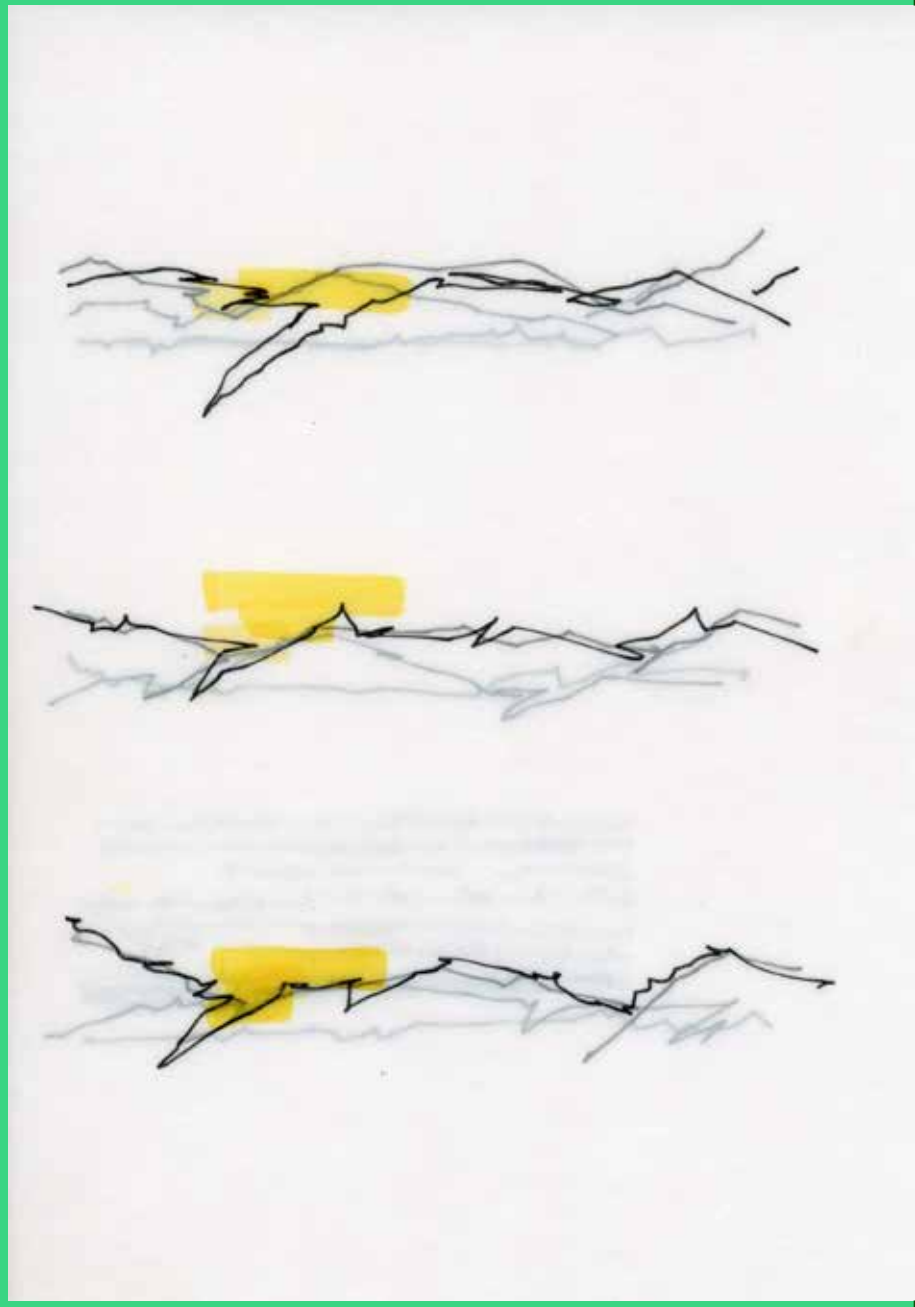

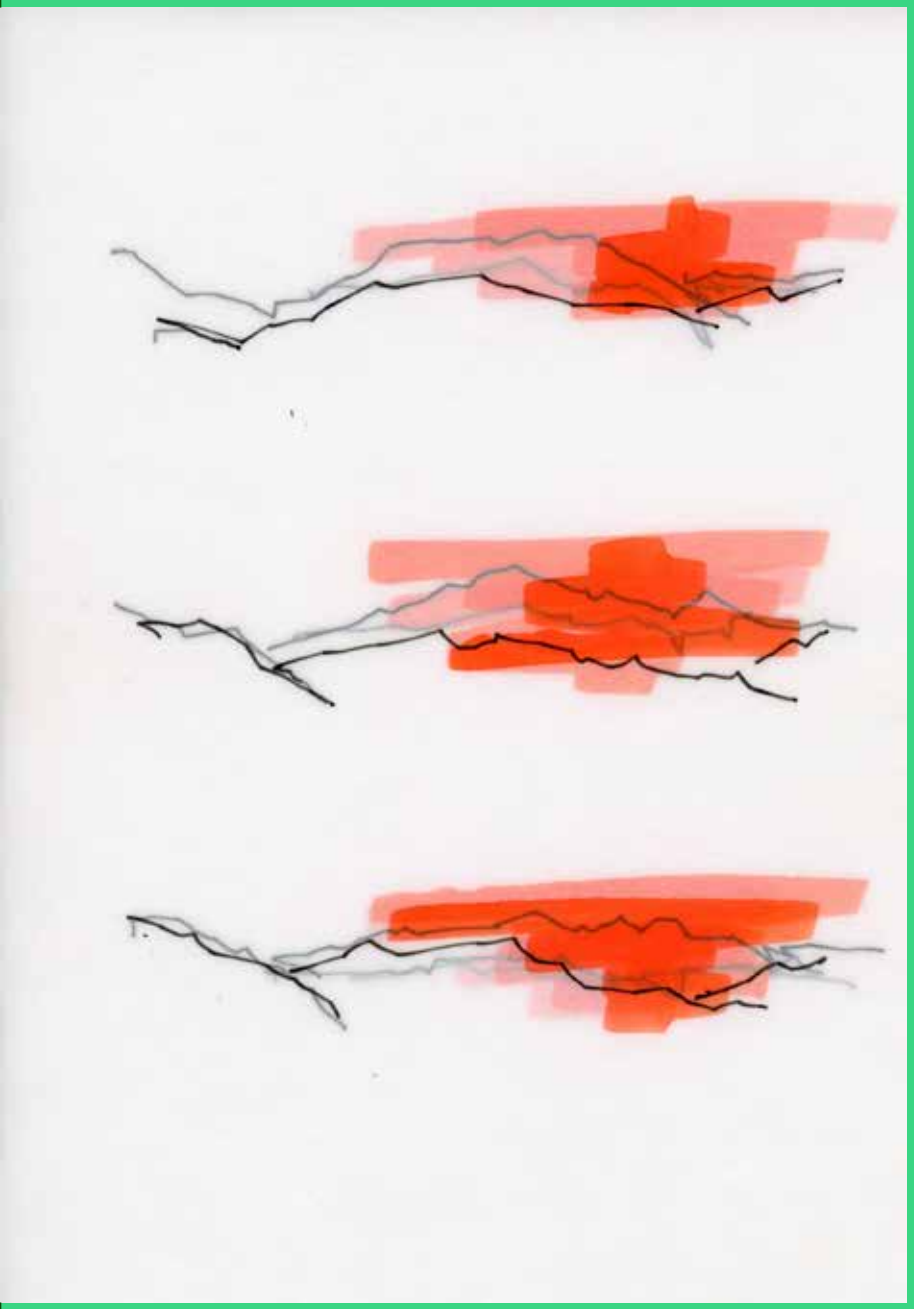

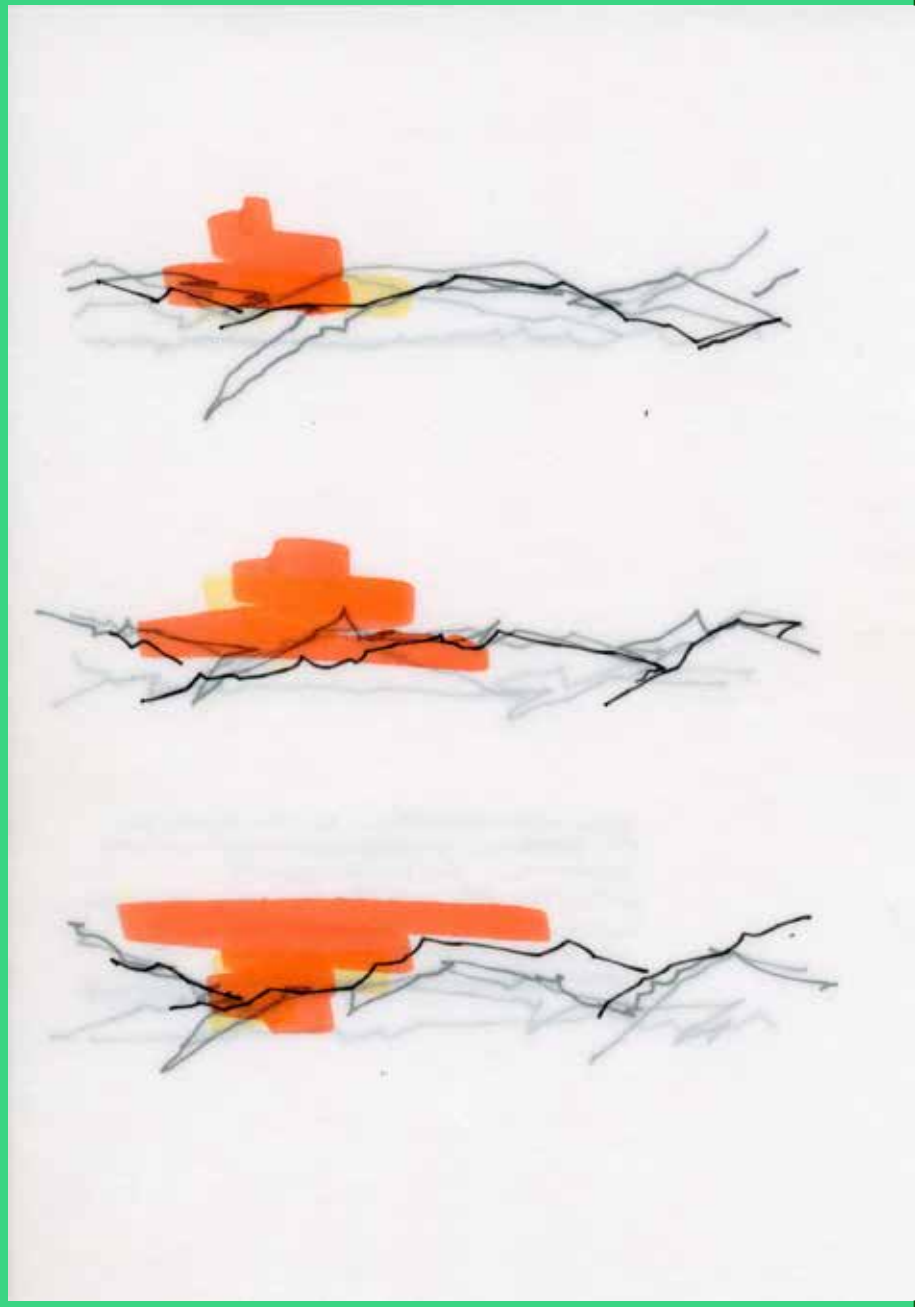

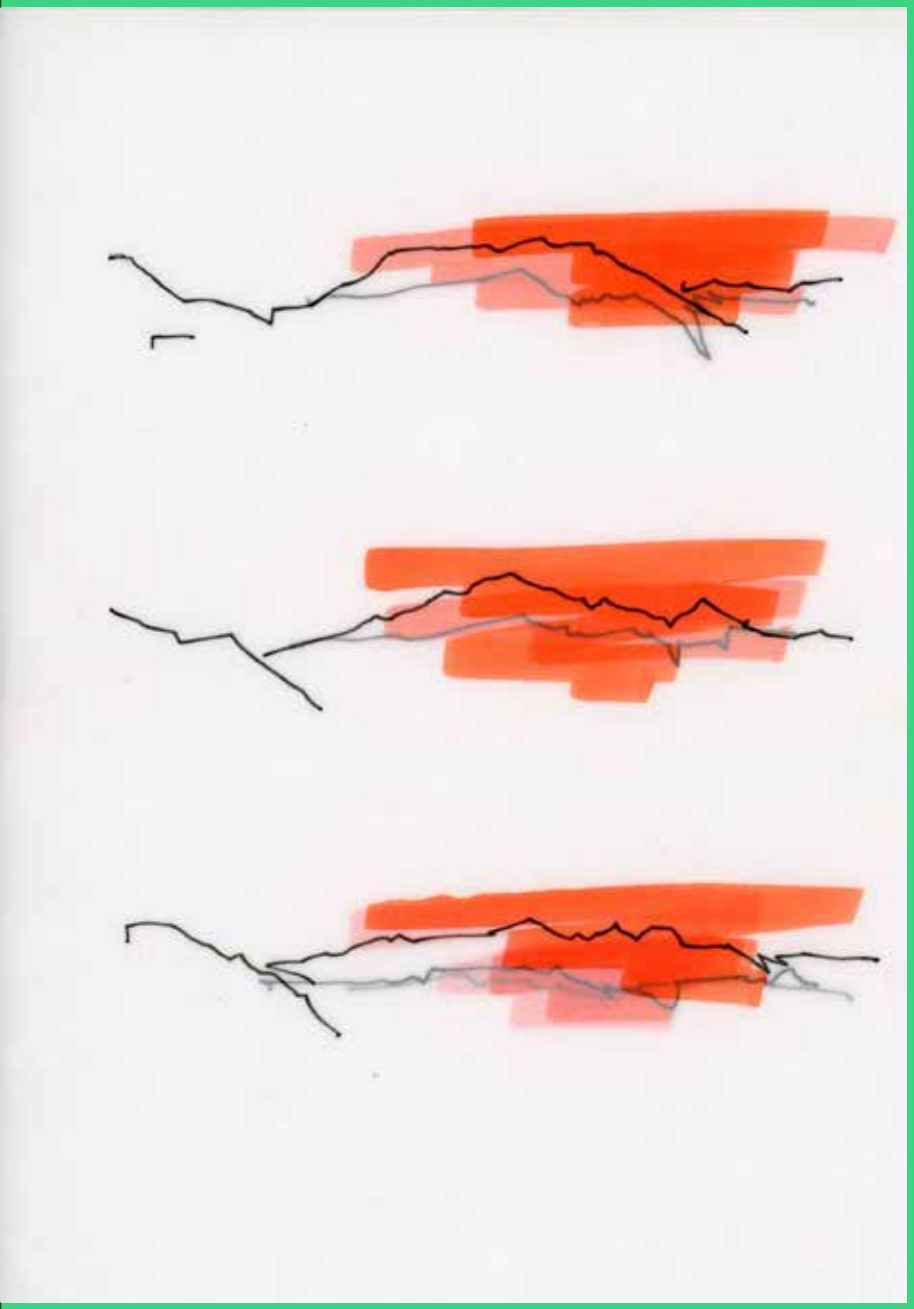

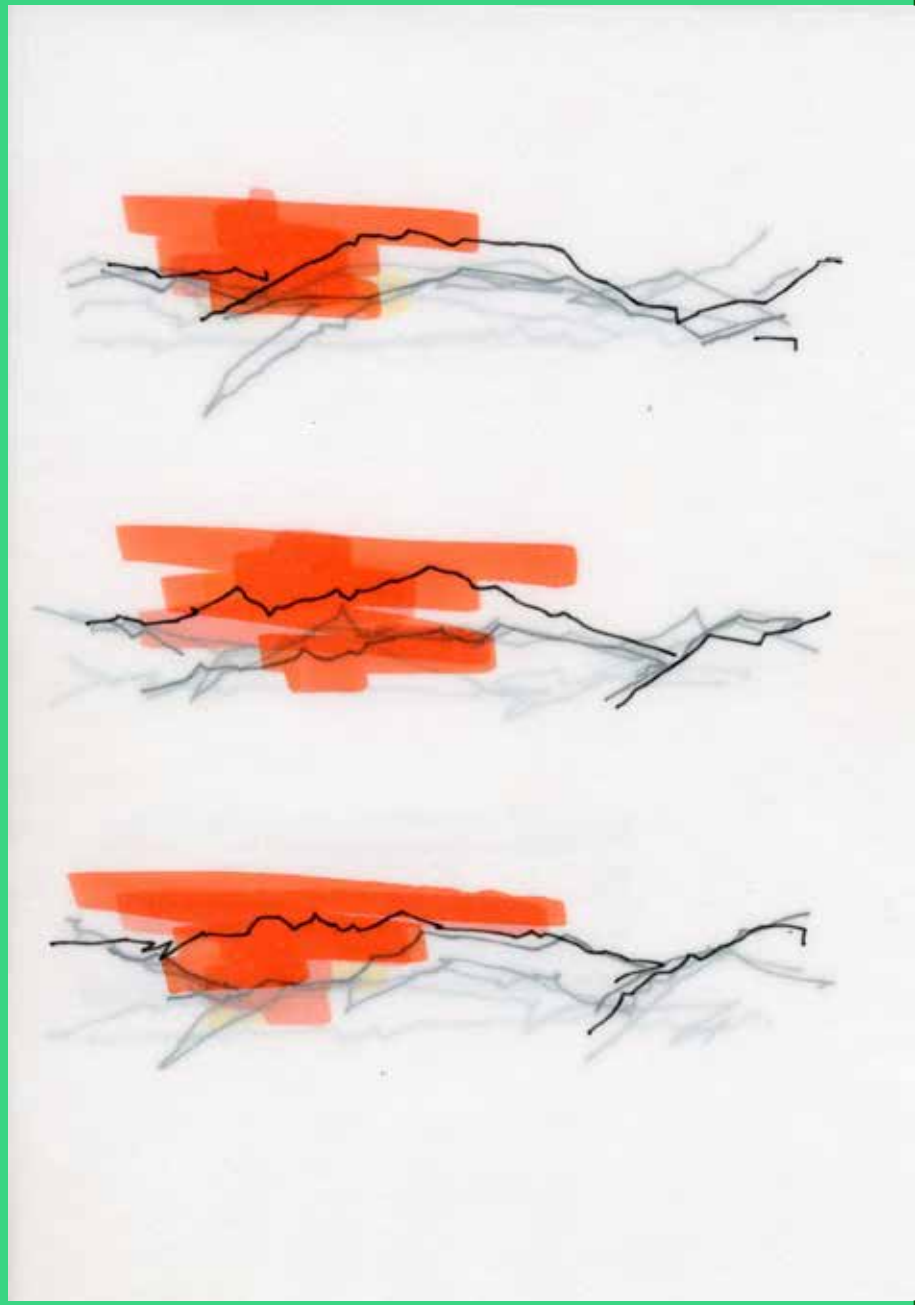

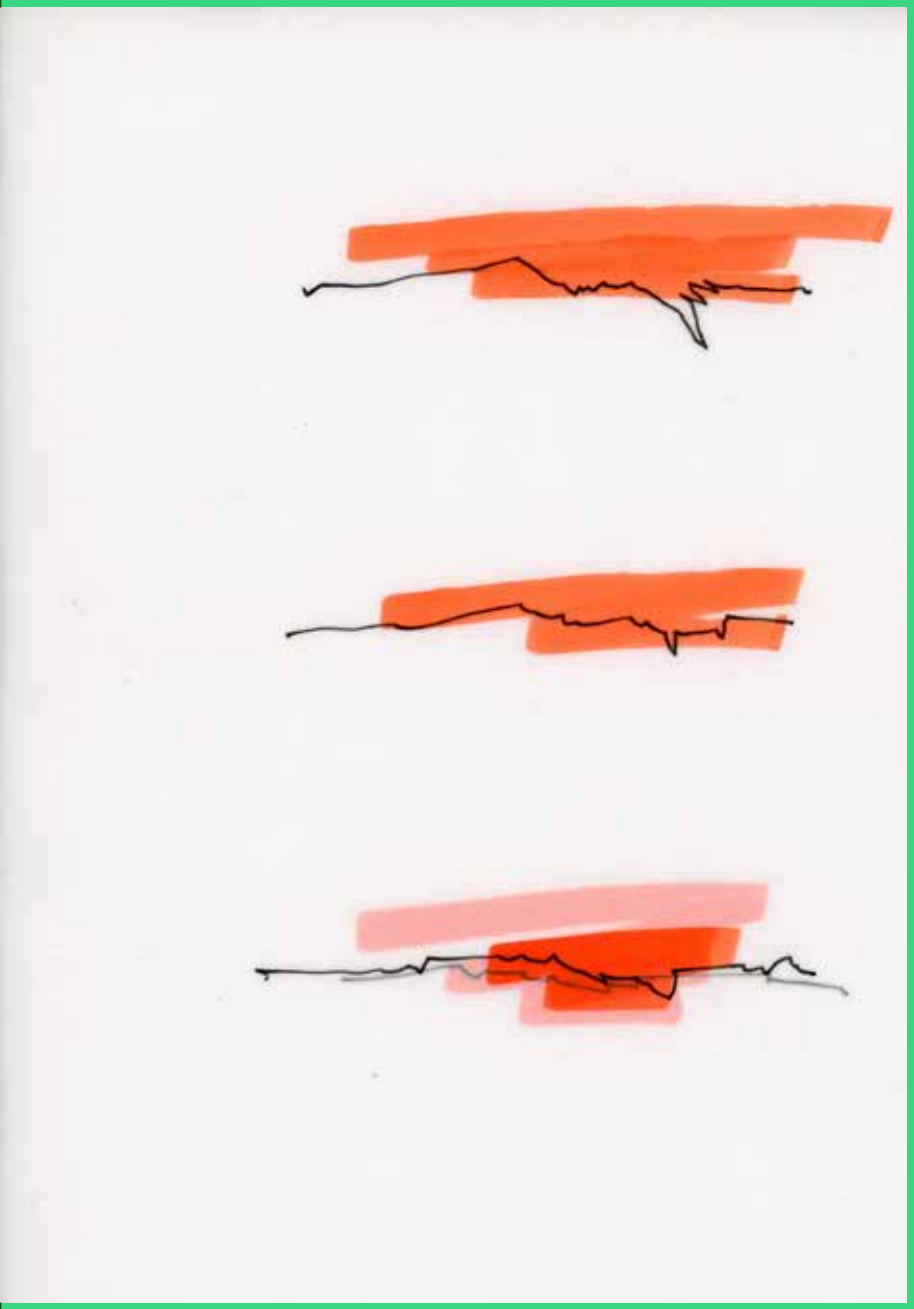

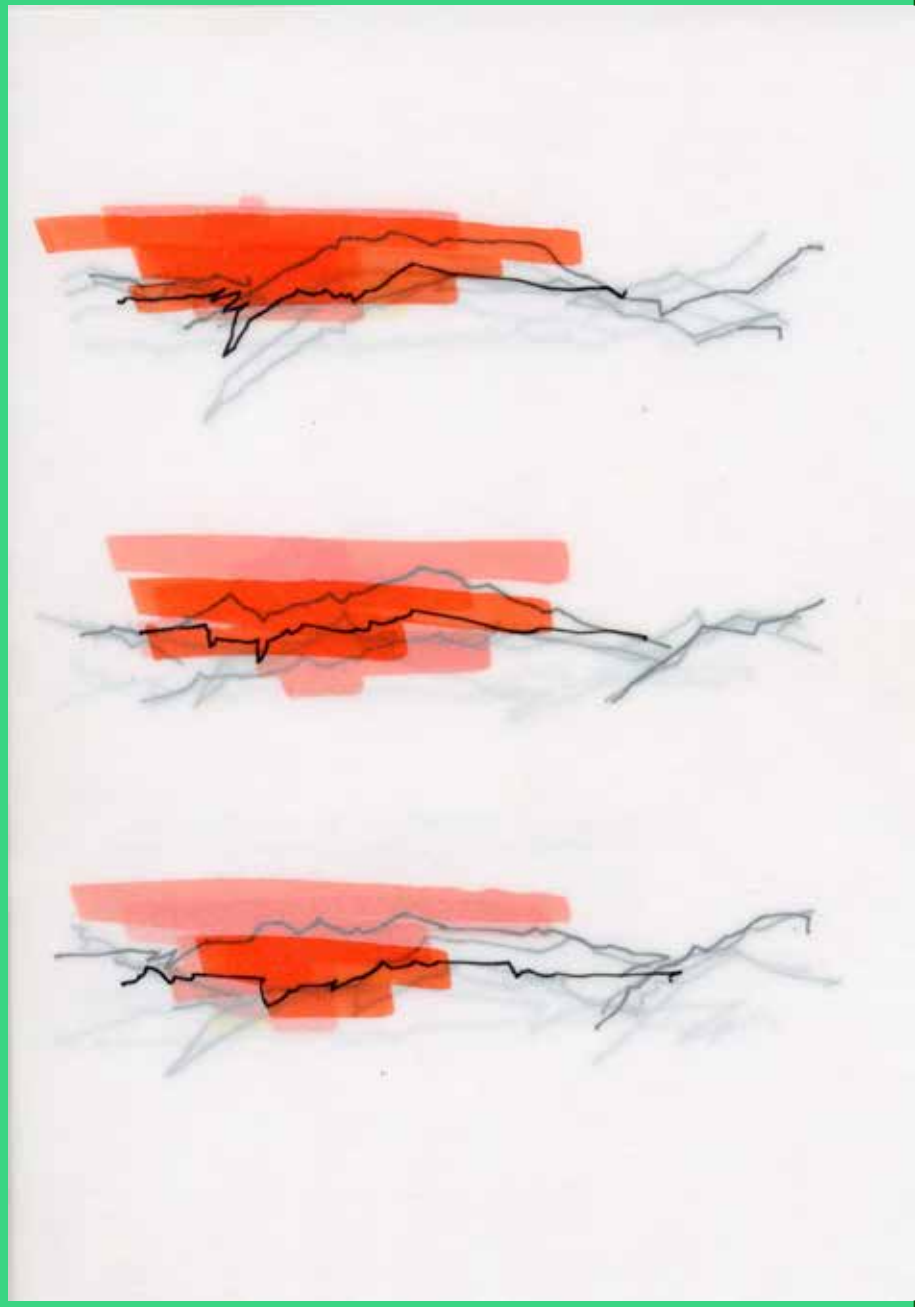

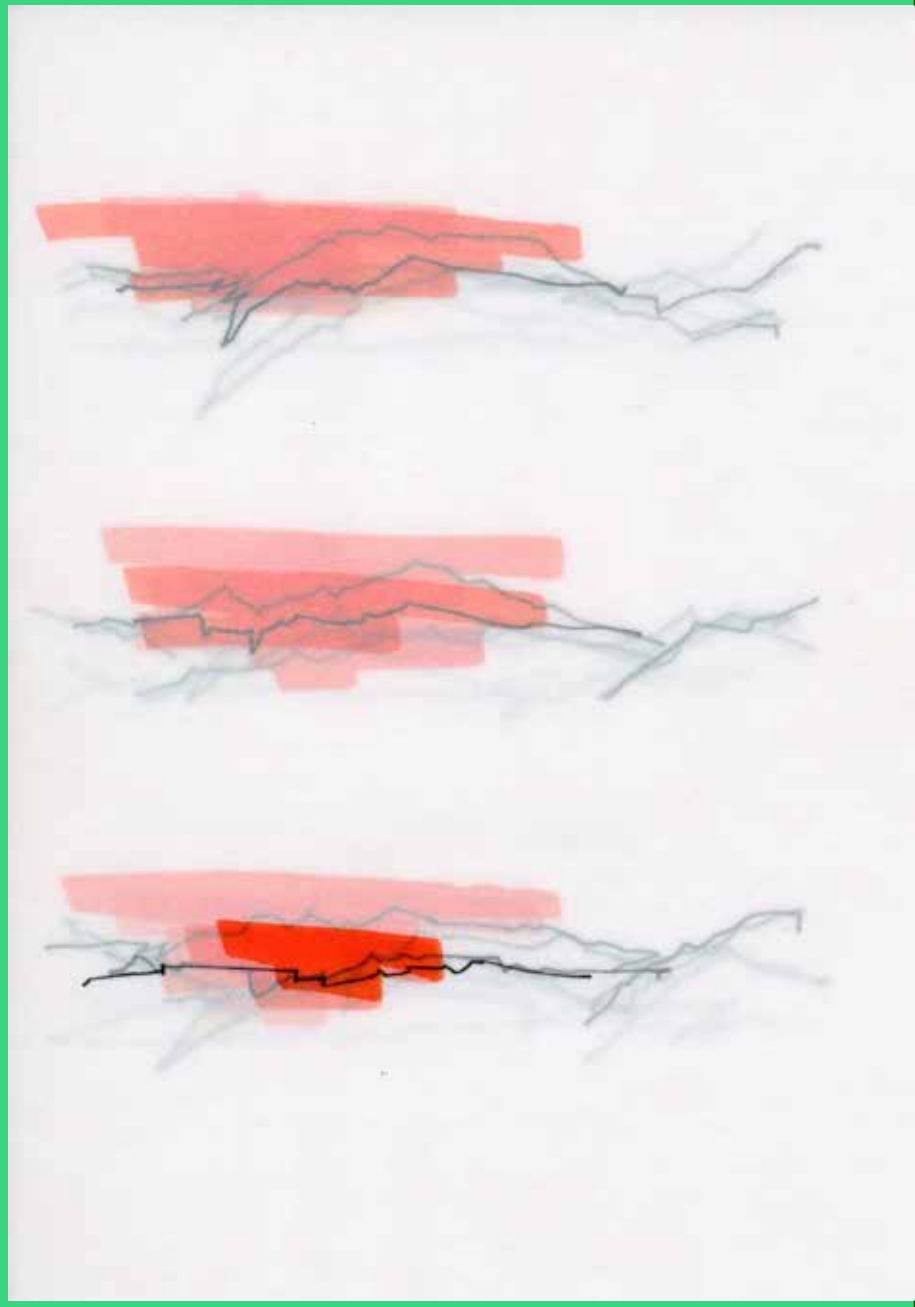

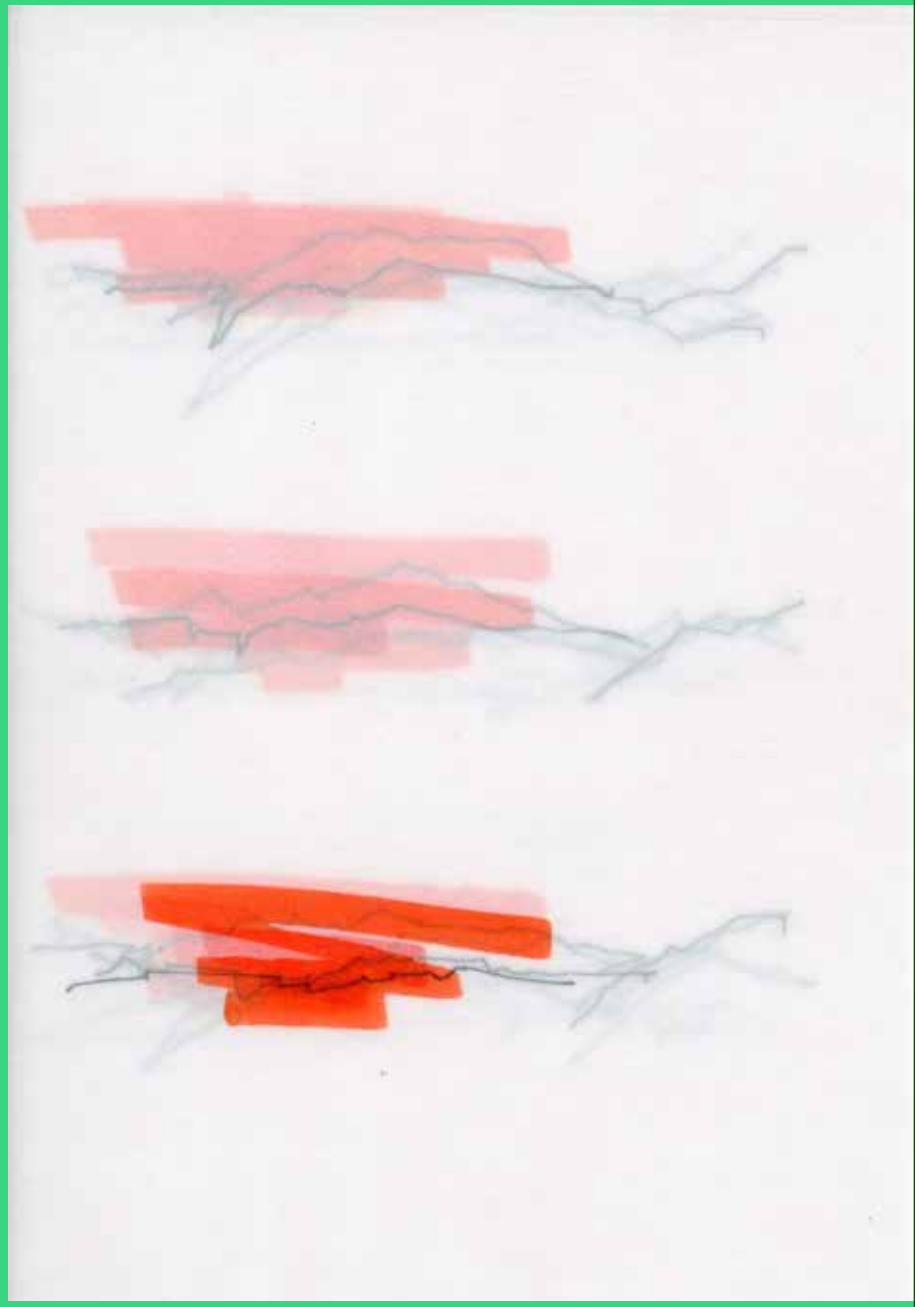

TUĞÇE TOPADA

YAHŞIBEY'İN {GİZLİ} KOMŞULARI

"Sen kapıyı açık bırak, çiçeklerini sularım ben."

Yahşibey'de komşu, komşusuyla var olur. Herkes birbirini tanır, herkesin kapısı birbirine açıktır. İnsanlar evlerinin bahçelerinde, düğünlerde bir araya gelir, büyük masalar kurulur. O sene hasat edemeyenin zeytinini komşusu hasat eder. Sokaktan motorla geçenler komşu evlere selam vermek için durur, sohbetler taş duvarlardan taşar. Duvarlar ise bir sınır olmaktan çıkıp hayatın çevresinde döndüğü bir habitata dönüşür. Bu habitatın içinde, yüzeylerinde, gözeneklerinde ve aralıklarında gizli komşular vardır. Köyün gizli komşuları nefes alır, taştan beslenir. Beslendikçe büyür ve taşın yapısına bir katman olarak katılır ve onun bir parçası olur.

Gizli komşular ürettikleri için canlı renklere sahip olurlar. Mevsim değiştikçe üzerlerine düşen ışığa bağlı olarak renkleri de değişir. Böylelikle komşusu var oldukça var olan gizli komşu sessizce büyümeye devam eder. Taşların, kayaların ve ağaçların üzerine yayılırken köyün komşuluk bağlarına her gün yeni katmanlar katılır. Bir yanda üzerinde yaşadığı taş ile var olan, onunla birlikte beslenen, canlı turuncu görüntüsüyle taşın üzerinde beliriveren gizli komşu, diğer yanda komşusunun çiçeklerini sulayan, birlikte yiyip içen, kapısı hep açık olan Yahşibey insanları... Komşuluk; birbirine muhtaç olma, ortaklaşa ve yan yana yaşama hali.

YAHŞİBEY'S {HIDDEN} NEIGHBOURS

"You leave the door open, I'll water your flowers."

Neighbour exists with other neighbour in Yahşibey. Everyone knows each other, everyone's door is open to anyone. People gather in the patios of their homes; rich tables are prepared. The neighbour harvests olives of those who cannot harvest that year. People with mopeds on the street stop to greet neighbouring houses, conversations overflowing the stone walls. The walls, on the other hand, more than to be a border and turn into a habitat around where life flows. Secret neighbours form on its pores, surfaces and spaces within the habitat. The secret neighbours breathe with its neighbour, feeding on the stone. As it is fed, it grows and joins the stone as a layer and becomes a part of it.

Hidden neighbours have vivid colors because they perform photosynthesis. As the seasons change, their colors change depending on the light falling on them. Thus, this hidden neighbour, which exists as long as its neighbour exists, continues to grow silently. With the neighbourhood of lichens spreading on stones, rocks and trees, new layers are added to the neighbourhood ties of the village every day. At one side, the lichen that exists on the stone they live on, feeds with it, appears on the stone with its vivid orange appearance, at the other side, the Yahşibey people who water their neighbour's flowers, eat and drink together, and whose door is always open... Neighbourhood; the state of being in need of each other, living together and side by side.

Canon

yahşibey'in komşuları

tuğçe topada

secret neighbours of yahsibey

Yahşibey'de komşu komşusuyla var olur. Herkes birbirini tanır, herkesin kapısı birbirine açıktır. İnsanlar evlerinin bahçelerinde, düğünlerde bir araya gelir, büyük masalar kurulur. O sene hasat edemeyenin zeytinini komşusu hasat eder. Sokaktan motorla geçenler komşu evlere selam vermek için durur, sohbetler taş duvarlardan taşar.

Neighbour exists with other neighbour in Yahşibey. Everyone knows each other, everyone's door is open to anyone. People gather in the patios of their homes, rich tables are prepared. The neighbour harvests olives of those who cannot harvest that year. People with mopeds on the street stop to greet neighboring houses, conversations overflowing the stone walls.

Sen kapıyı açık bırak,
You leave the door open,

çiçeklerini sularım ben.
I'll water your flowers.

Duvarlar ise bir sınır olmaktan çıkıp hayatın çevresinde döndüğü bir habitata dönüşür. Bu habibatın içinde, yüzeylerinde, gözeneklerinde ve aralıklarında gizli komşular vardır. Köyün gizli komşuları nefes alır, taştan beslenir. Beslendikçe büyür ve taşın yapısına bir katman olarak katılır ve onun bir parçası olur.

The walls, on the other hand, more than to be a border and turn into a habitat around where life flows. Secret neighbours form on its pores, surfaces and spaces within the habitat. The secret neighbours breathe with its neighbour, feeding on the stone. As it is fed, it grows and joins the stone as a layer and becomes a part of it.

Gizli komşular ürettikleri için canlı renklere sahip olurlar. Mevsim değiştikçe üzerlerine düşen ışığa bağlı olarak renkleri de değişir. Böylelikle komşusu var oldukça var olan gizli komşu sessizce büyümeye devam eder. Taşların, kayaların ve ağaçların üzerine yayılırken köyün komşuluk bağlarına her gün yeni katmanlar katılır.

Secret neighbours have vivid colors because they produce. As the seasons change, their colors change depending on the light falling on them. Thus, the hidden neighbour, which exists as long as its neighbour exists, continues to grow silently. While the secret neighbourhood spreading on stones, rocks and trees; new layers are added to the neighborhood ties of the village every day.

Bir yanda üzerinde yaşadığı taş ile var olan, onunla birlikte beslenen, canlı turuncu görüntüsüyle taşın üzerinde beliriveren gizli komşu, diğer yanda komşusunun çiçeklerini sulayan, birlikte yiyip içen, kapısı hep açık olan Yahşibey insanları... Komşuluk; birbirine muhtaç olma, ortaklaşa ve yan yana yaşama hali.

On the one hand, the secret neighbour that exists on the stone they live on, feeds with it, appears on the stone with its vivid orange appearance, on the other hand, the Yahşibey people who water their neighbor's flowers, eat and drink together, and whose door is always open... The neighbourhood; the state of being in need of each other, living together and side by side.

Biz de sizin gibi bir insanız, siz de bizim gibi bir insansınız...
We are people like you, just like you are people like us...

ELİF YÜCEL

RENKLERİN SADIK YÂRİ

Gördüğüm kadarıyla Yahşibey'de hakim renk kahverengi.

"Peki biz neye kahverengi diyoruz?" deyip, kahverenginin peşine düştüm.

Elimde poşetimle Yahşibey'i dolanıp gördüğüm kahverengi doğal malzemeleri topladım. Toprakta kahverengi duran, elimde başka bir renk görünüyordu. Sanki toprak, renkleri harmanlayıp bir eylemişti. Aşık Veysel "Benim sadık yarim kara topraktır." der. Renklerin de sadık yari toprak imiş. Burada gördüm.

LOYAL LOVER OF COLORS

As far as I can see, the dominant color in Yahşibey is brown.

I asked to myself, "What do we call brown?" and went after it.

I gathered the brown natural materials that I saw around Yahşibey with my bag. Another color appeared in my hand, that looked brown in the soil. As if the earth had blended the colors into an action. Aşık Veysel says "My loyal lover is dark soil". The loyal lover of colors is earth, I saw it here.

Renklerin Sadık Yârî *Kahverengi deyip geçtiğimiz*

toprakta meğer ne renkler varmış, burada gördüm.

Loyal lover of colors *What colors actually*

exist in the soil we know as brown, I saw it here.

görüp fikreden, toplayan, masaya diken **elif yücel**, fotoğraflayan **emirhan cörüt**

creator, collector, arranger **elif yücel**, photographer **emirkan cörüt**

MÜZEYYEN YILDIZ

RENKLERİN DERECESİ

Güneş ışığını tenimizde hissettiğimizde renkleri de hissedebilir miyiz? Güneş ışınları bize Yahşibey'in görünmeyen renklerini gösterebilir mi?

Bu soruları cevaplamak adına Yahşibey Köyü'nün farklı sıcaklık derecelerini gözlemledim. Isıyı renk ile göstermek için nesneler üzerindeki ısı farklarının görünür olmasını sağlayan termal kameradan; kızılötesi ışın teknolojisinden yararlandım. Kameradan gördüğüm ısı farklarından oluşanlar görüntüler, kontrast renklerle yeni biçimlendi. Somut dünya, soyut görüntülere dönüştü. Görüntünün çekildiği anın ısı derecesi, görüntünün ismi oldu.

DEGREES OF COLORS

Can the solar heat created by sunlight on our skin, make us feel colors? Can it show the invisible colors of Yahşibey?

To answer these questions, I observed the different temperatures in Yahşibey Village. From the thermal camera, which makes the temperature differences on the subjects visible to show the heat with color; I used infrared light technology. The images of the temperature differences that I saw from the camera were reshaped with contrasting colors. The concrete world has turned into an abstract image. The temperature at which the image was taken became its name.

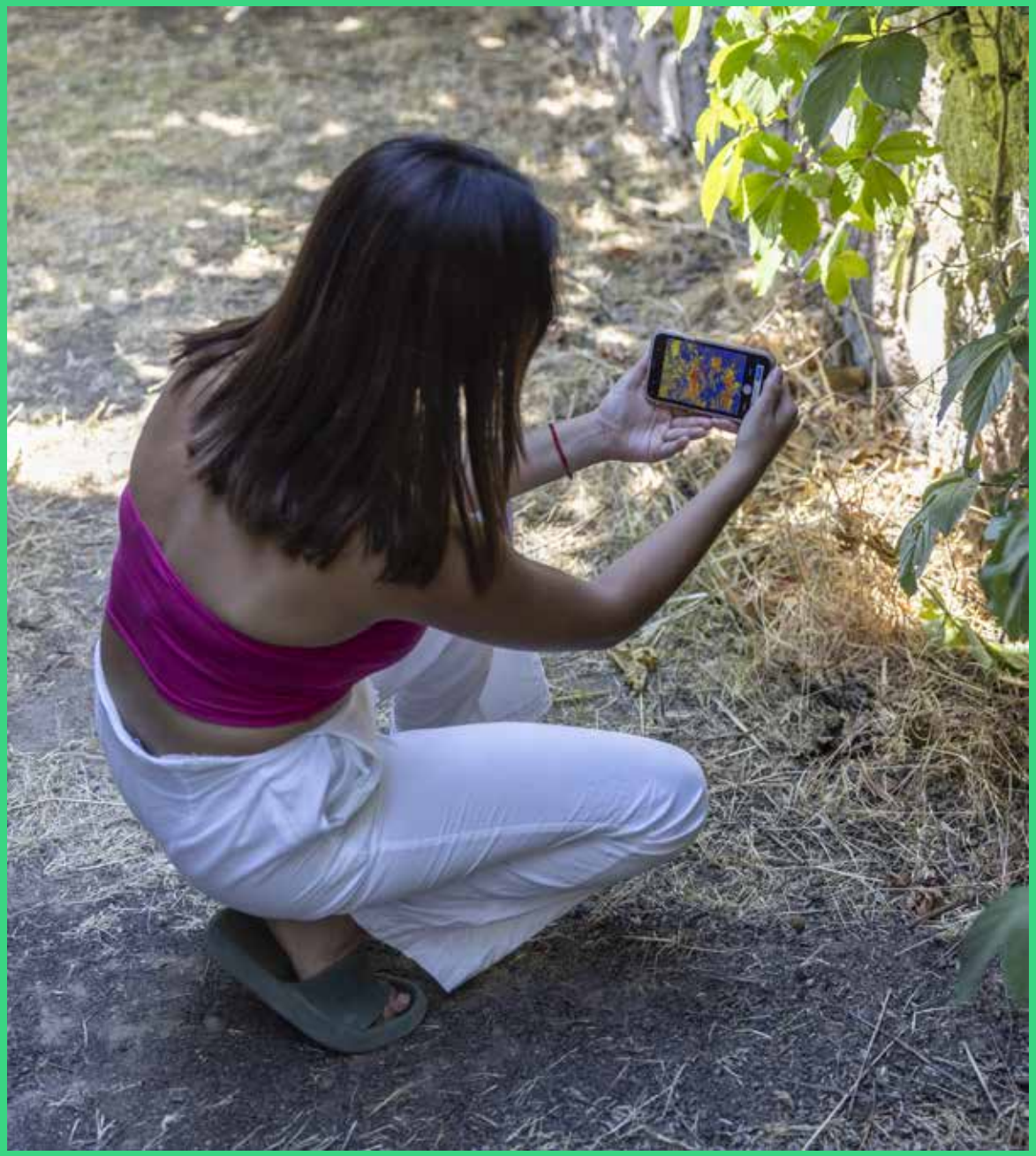

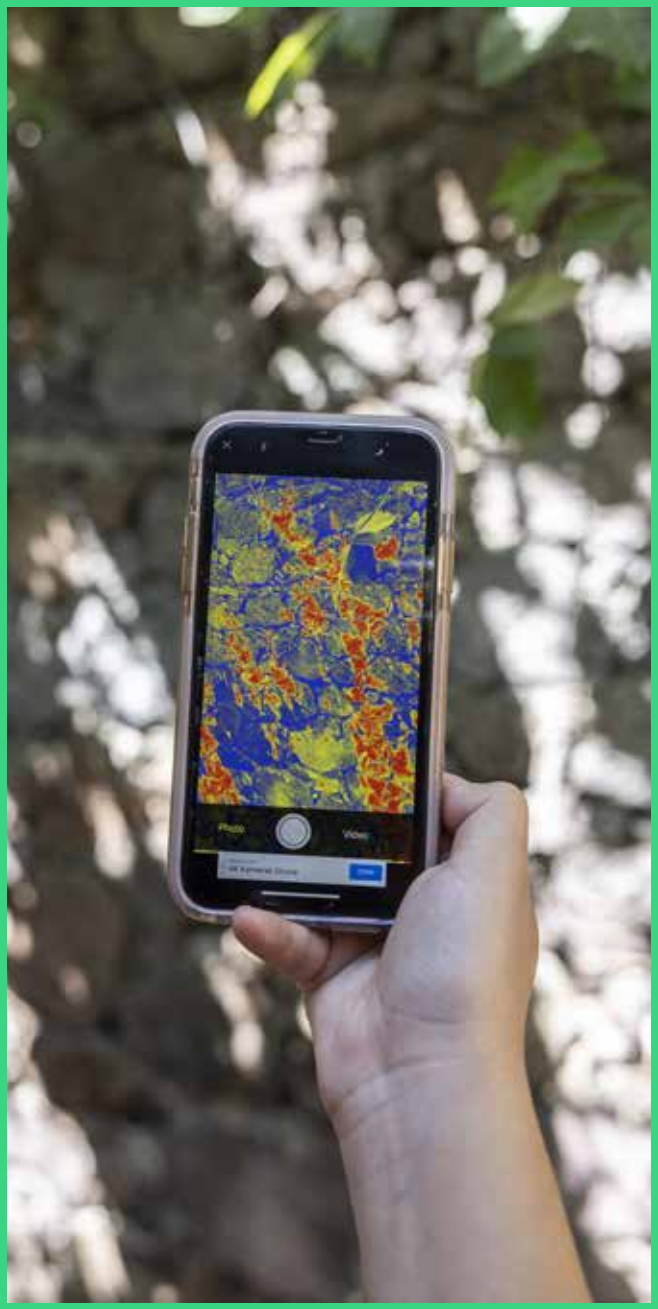

RENKLERİN DERECESİ

Müzeyyen Yıldız

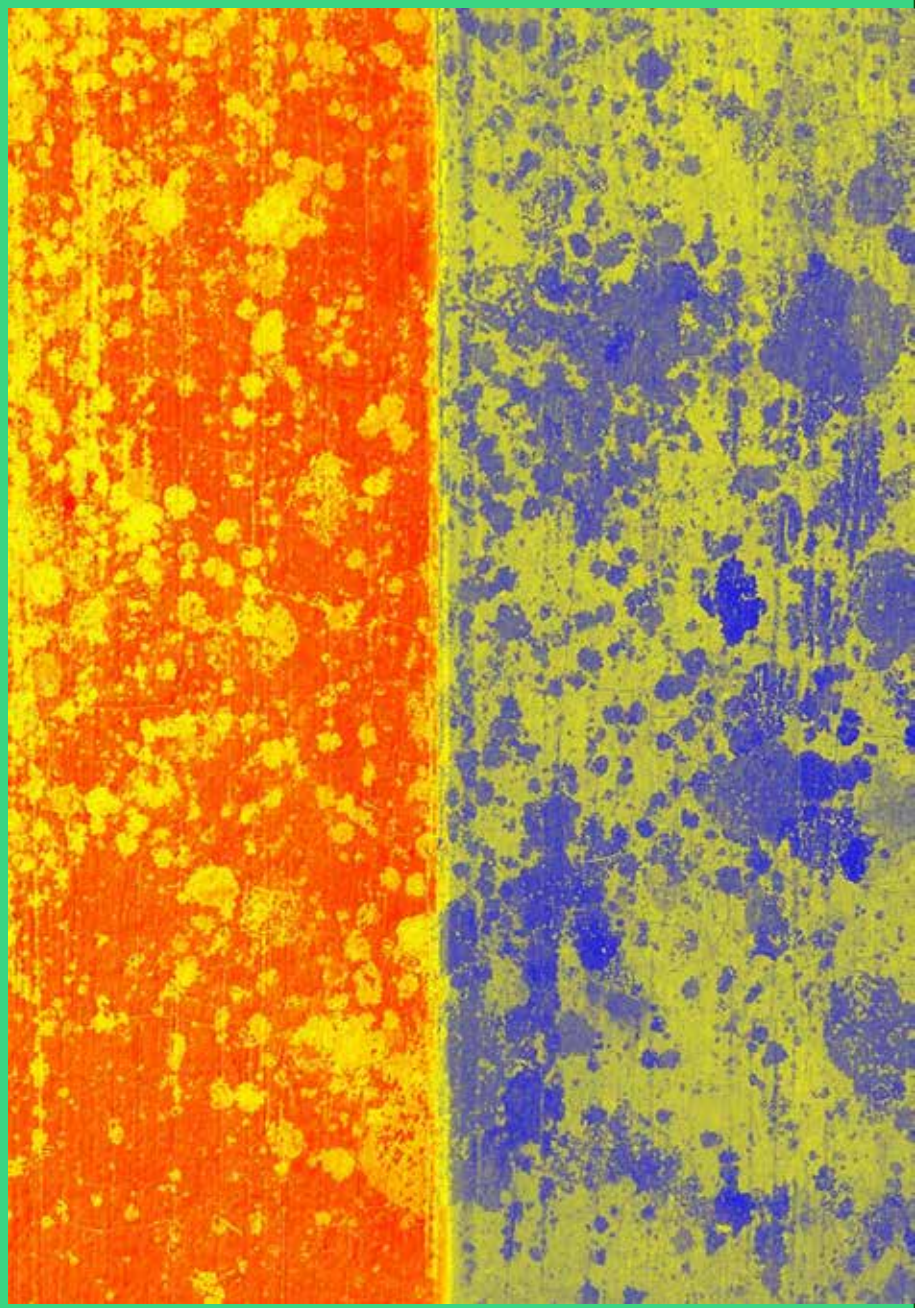

31°C

16:44

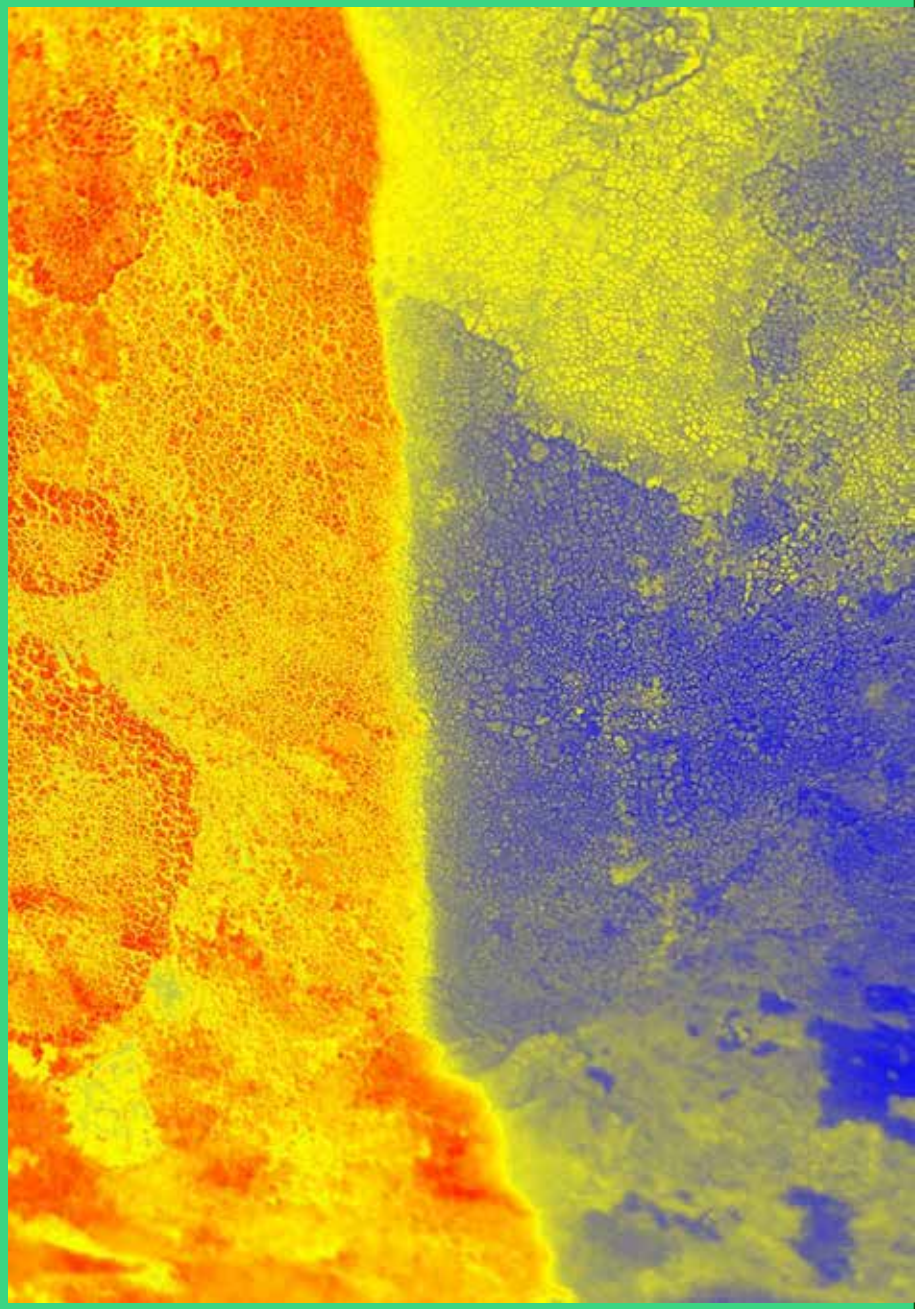

26°C
10:27

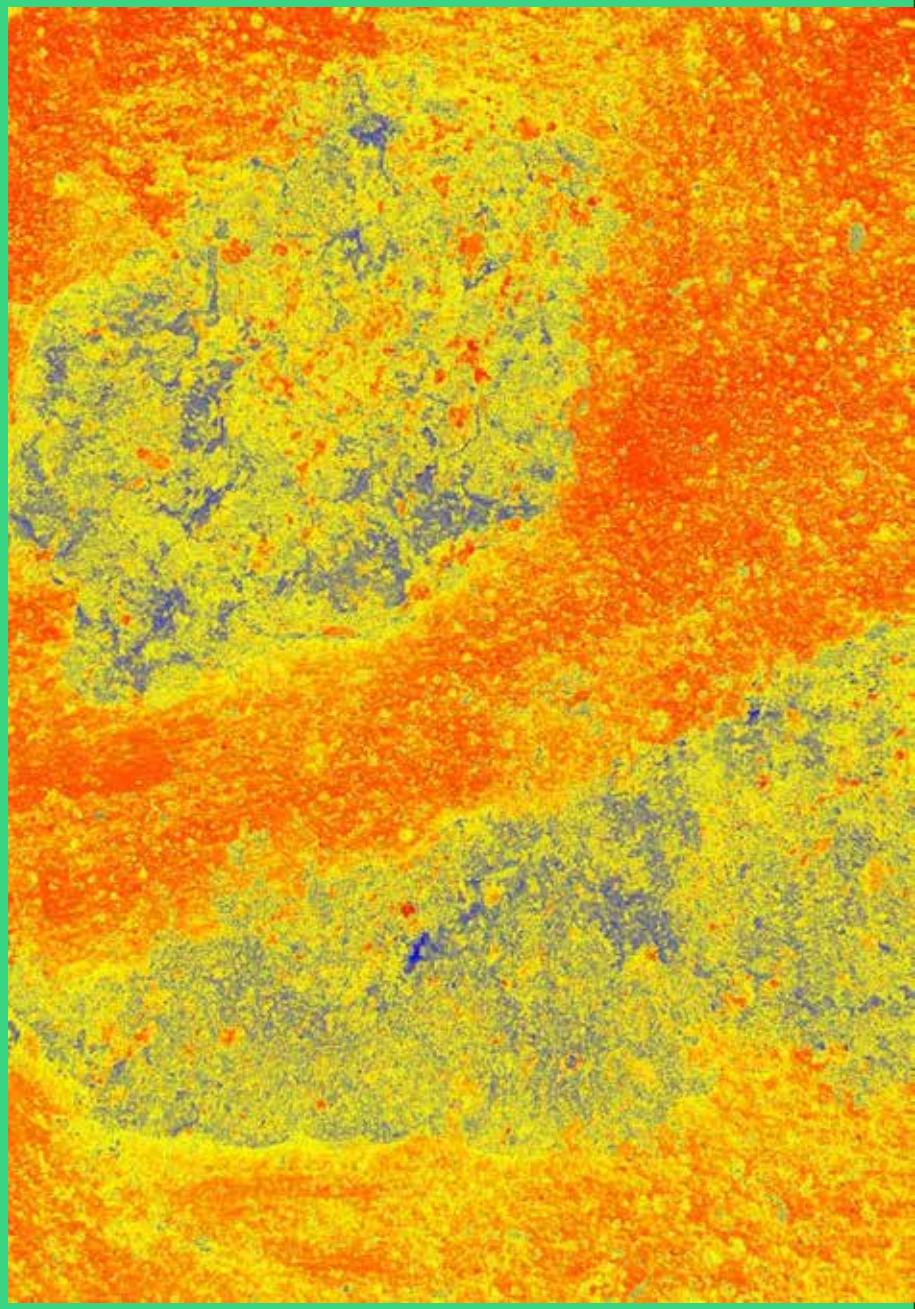

27°C

11:02

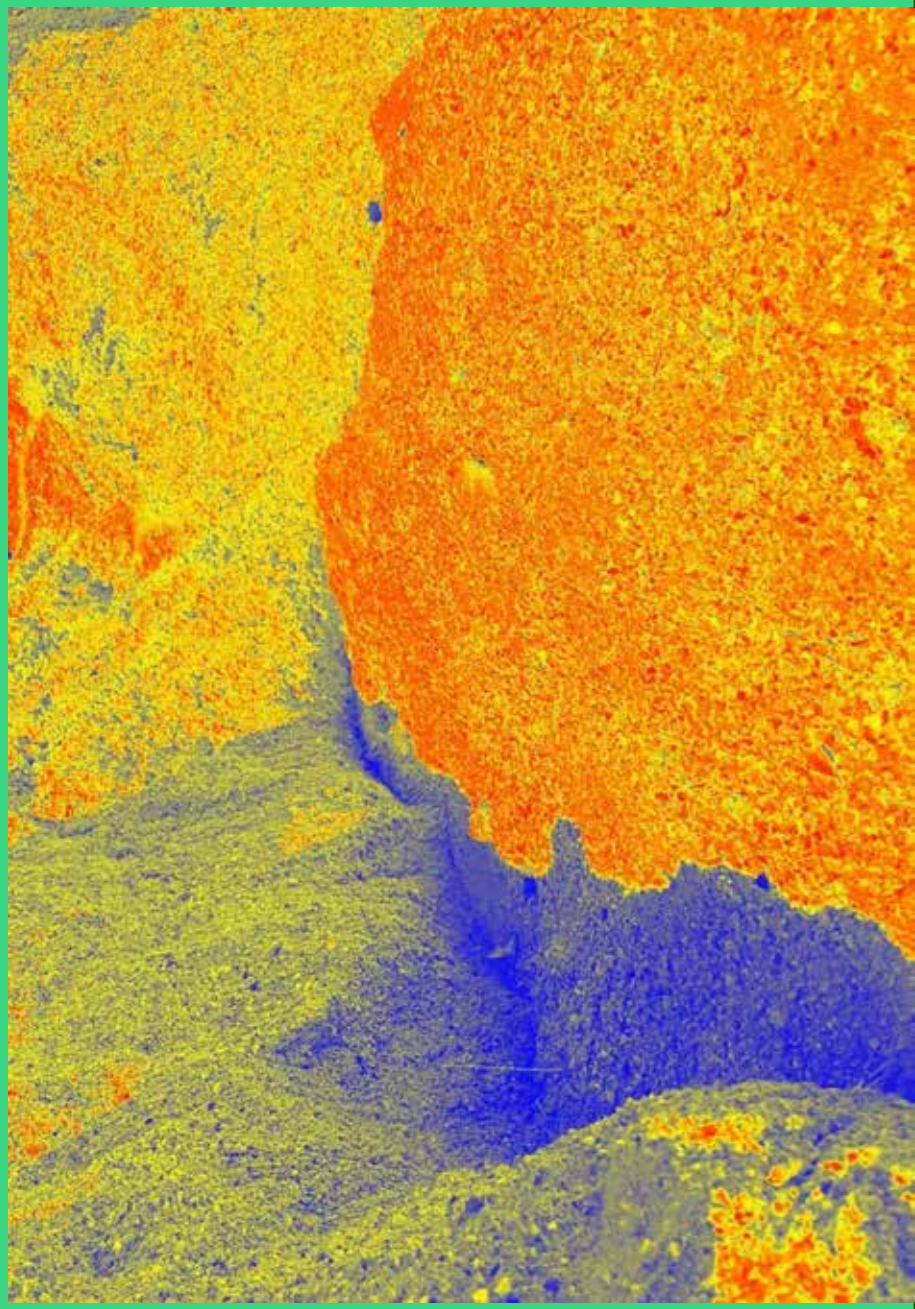

28°C

10:48

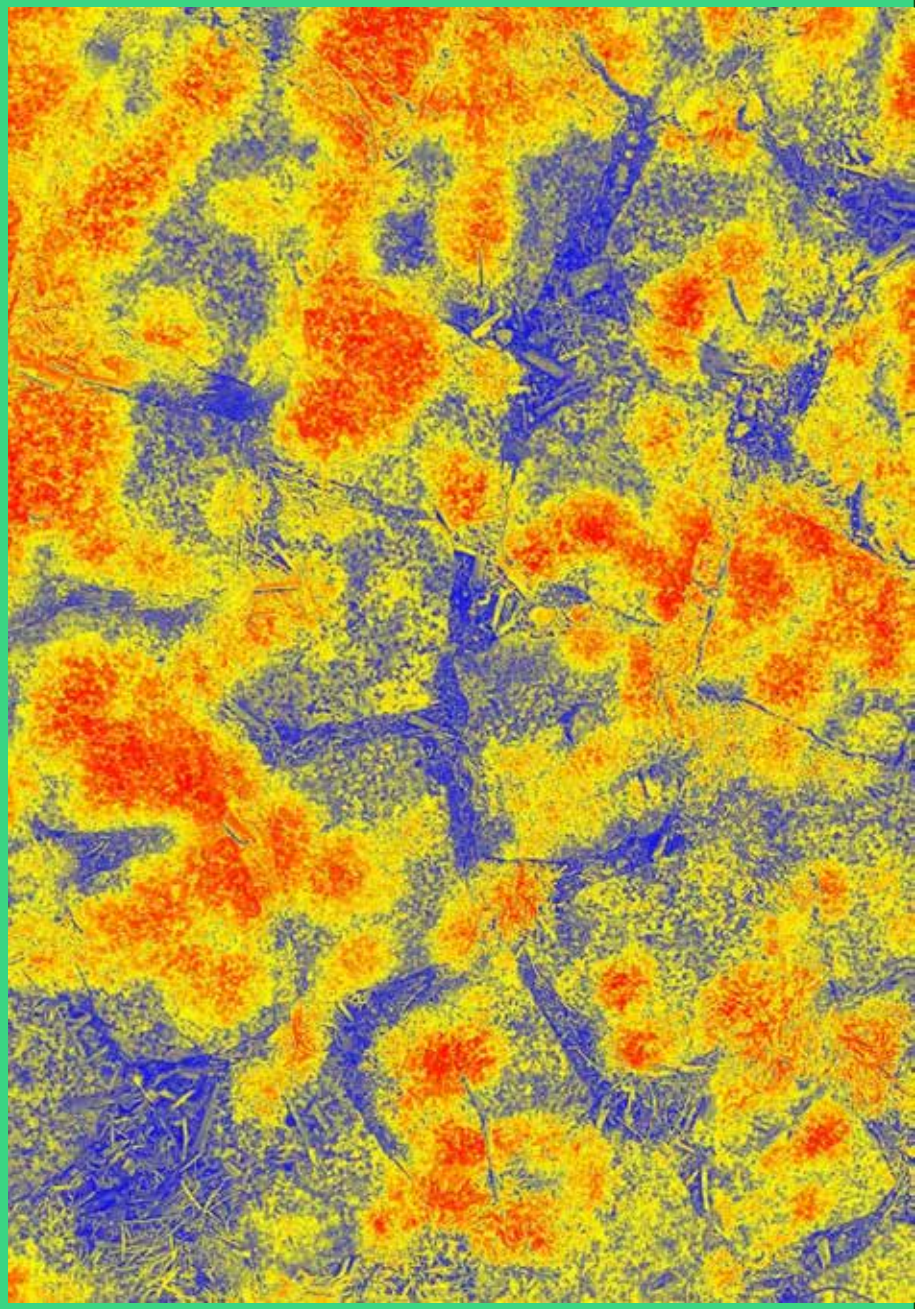

30°C

14:56

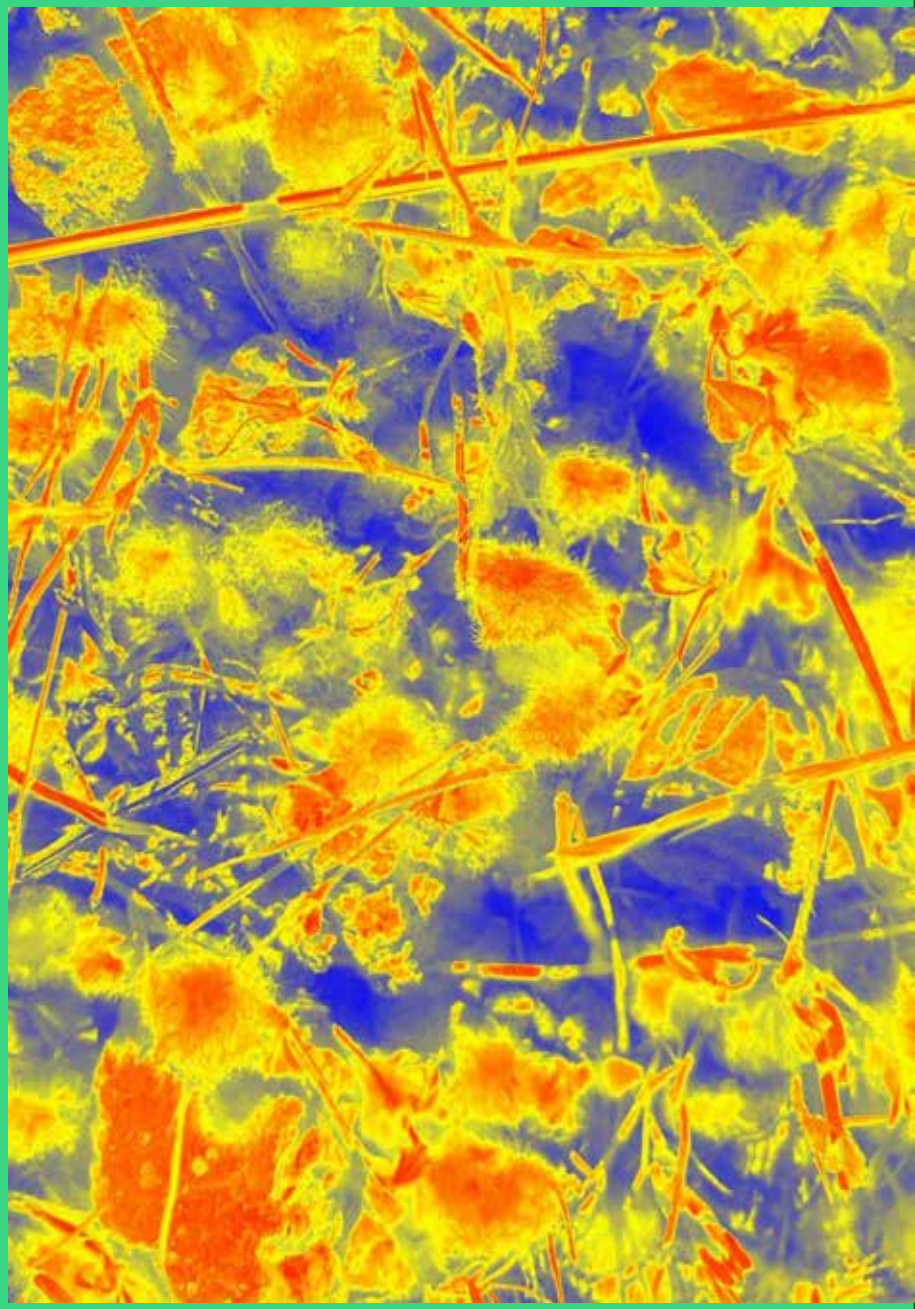

26°C
10:31

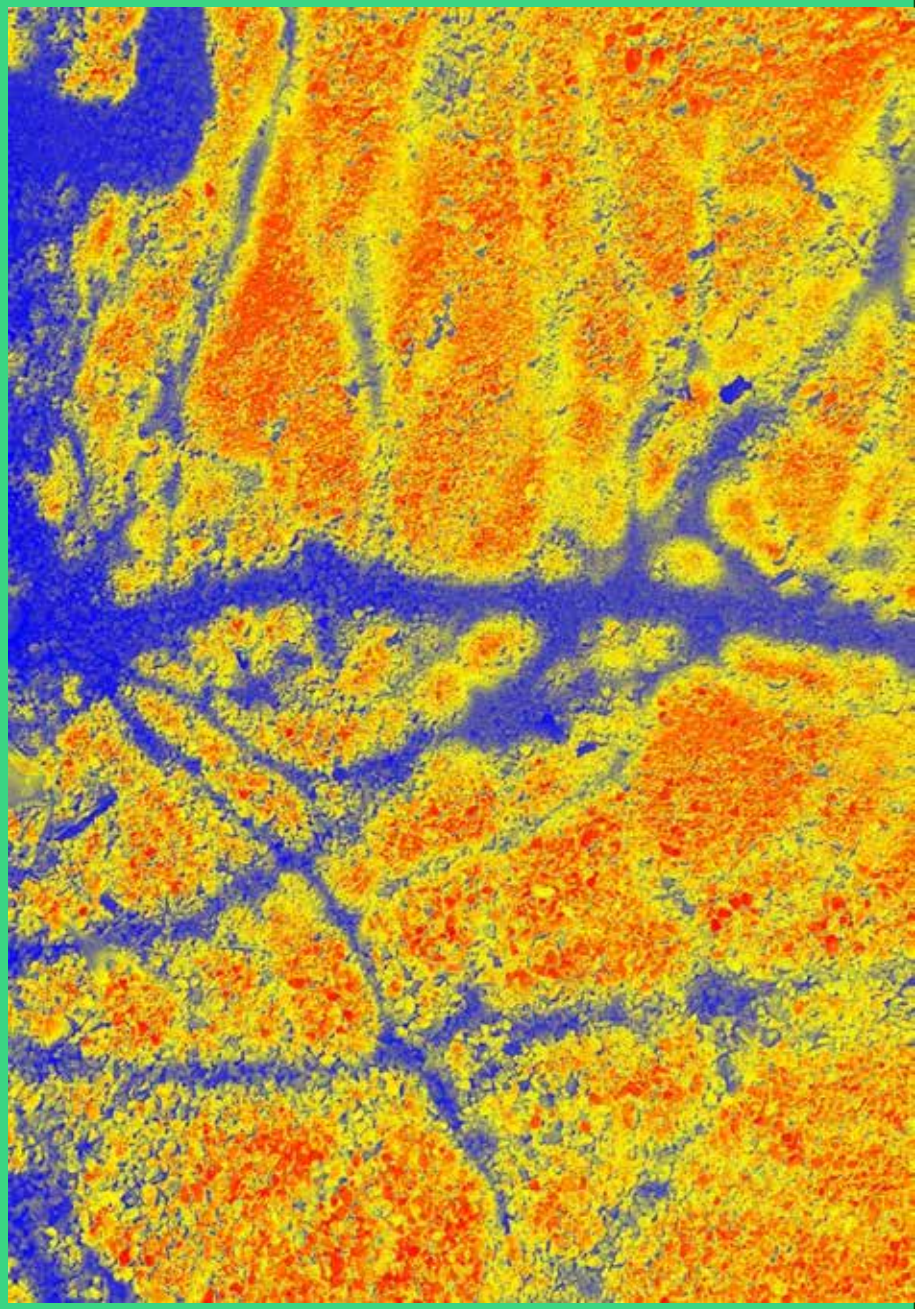

27°C

15:02

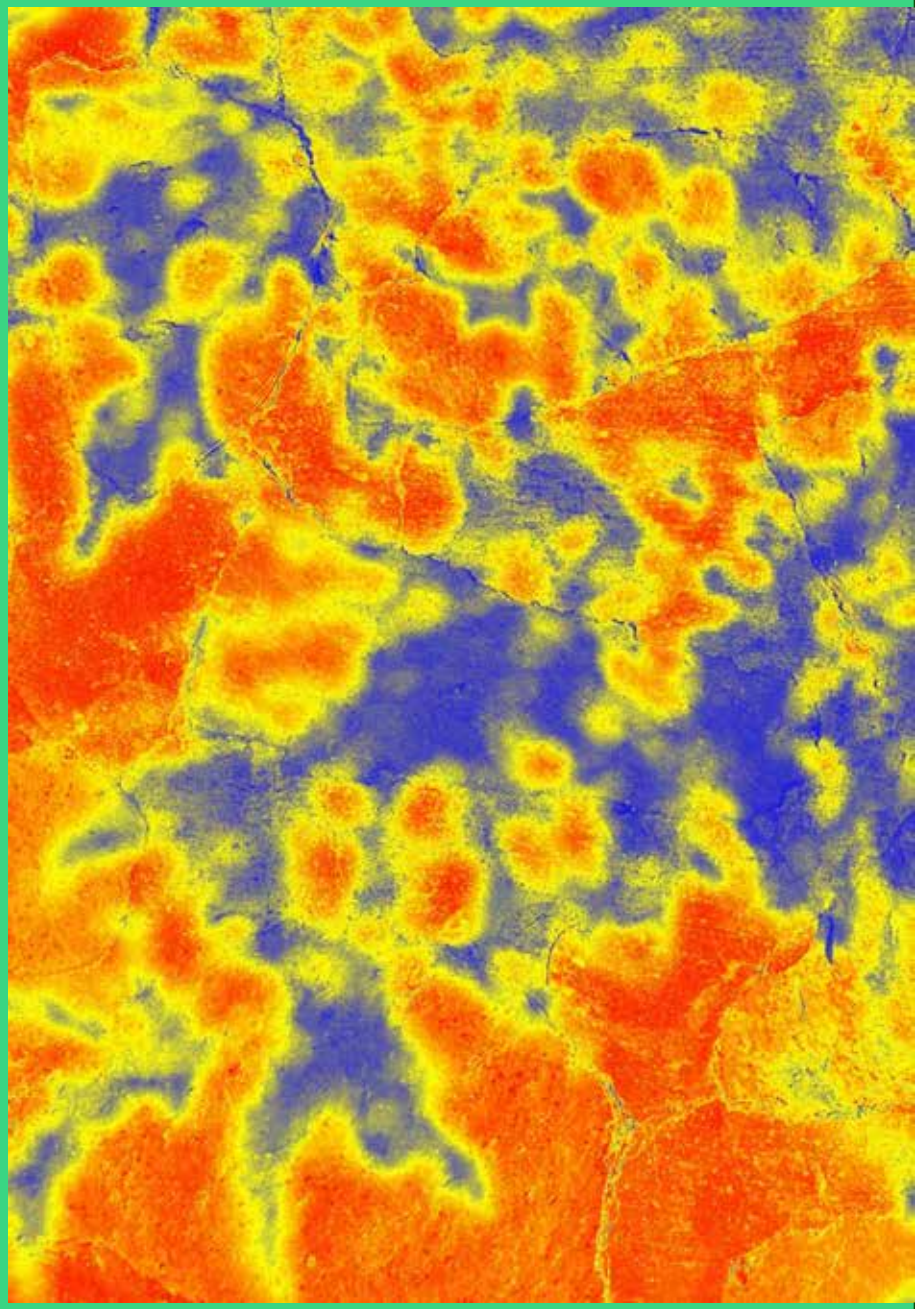

30°C

14:55

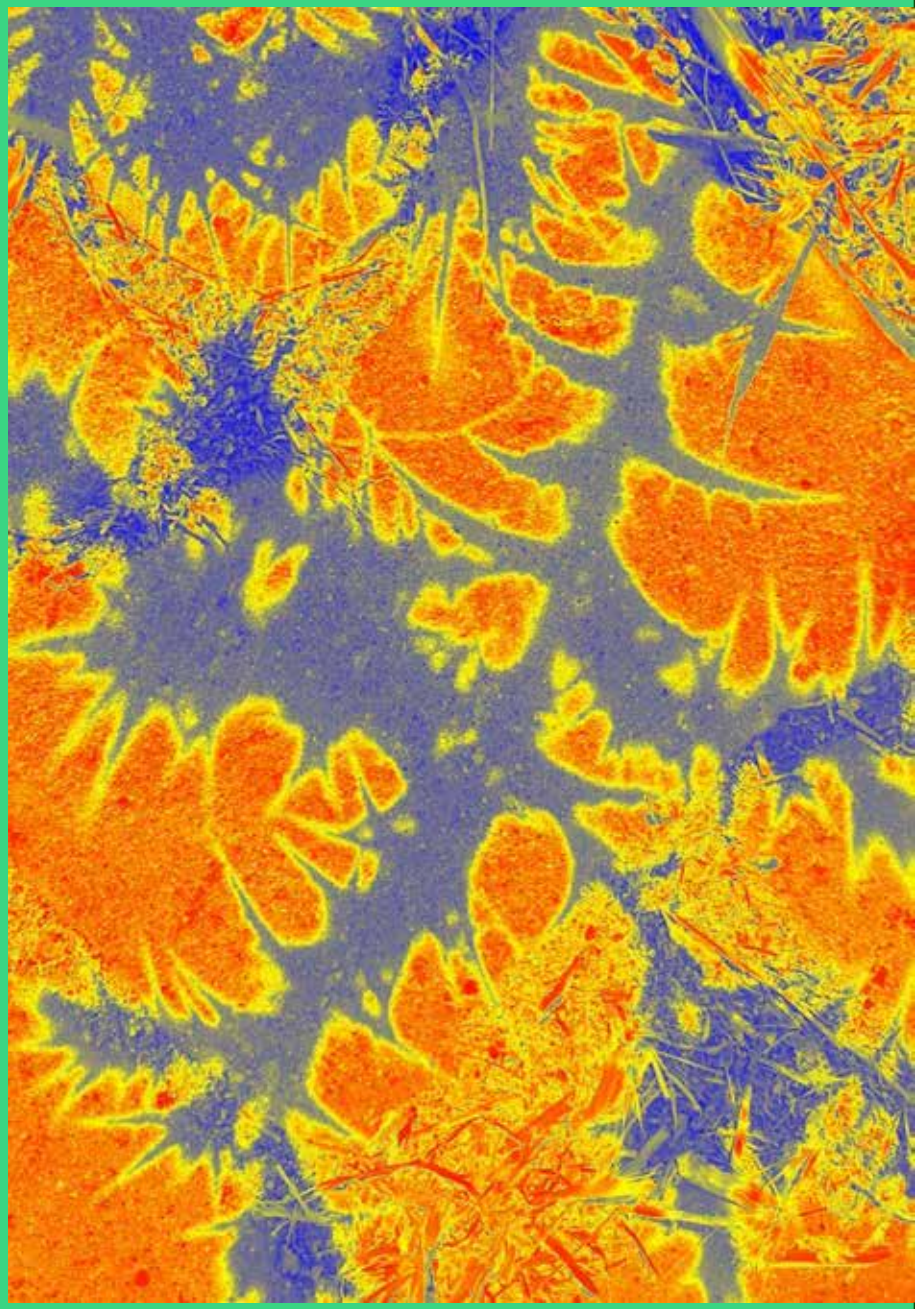

29°C

15:01

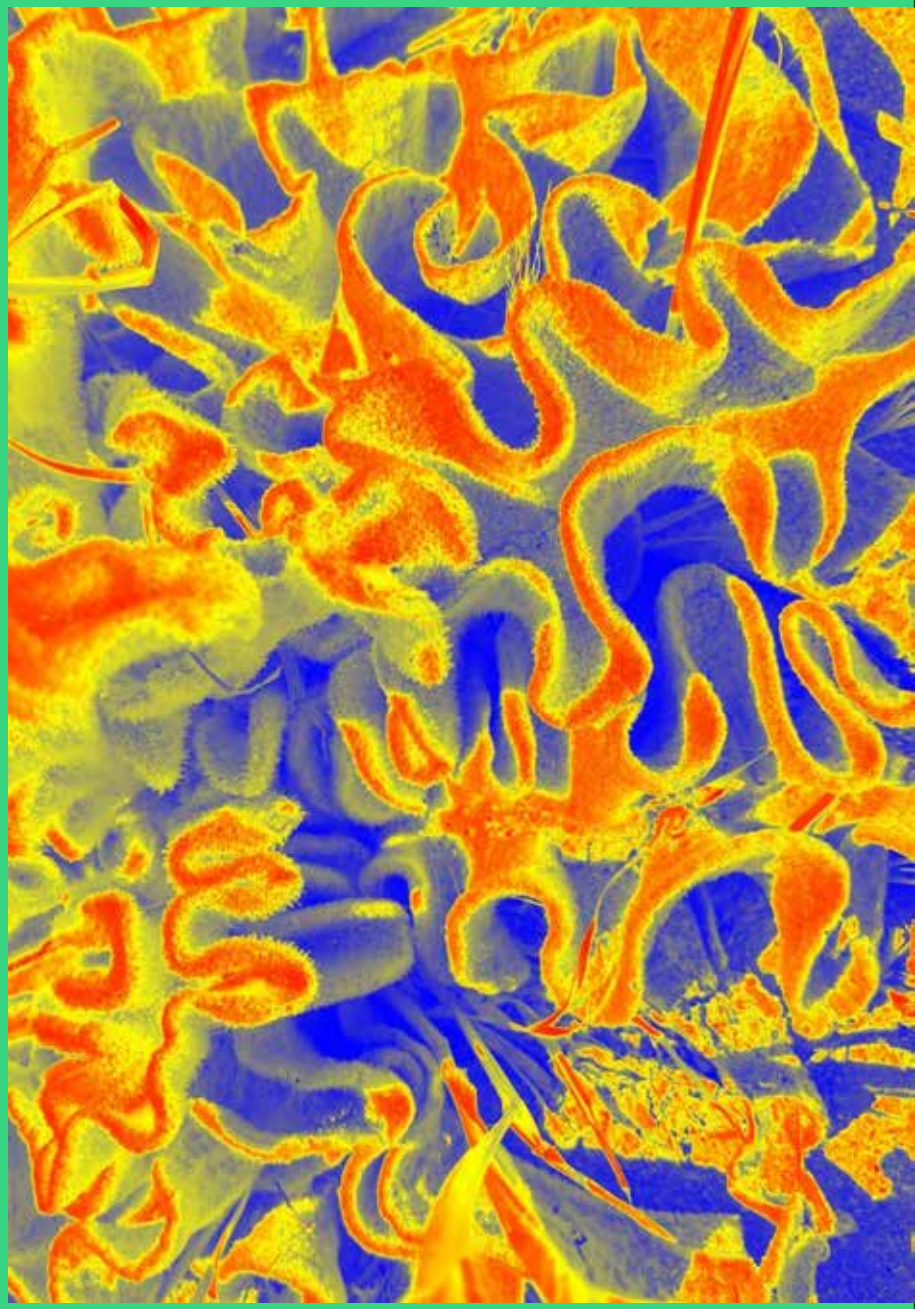

29°C

12:28

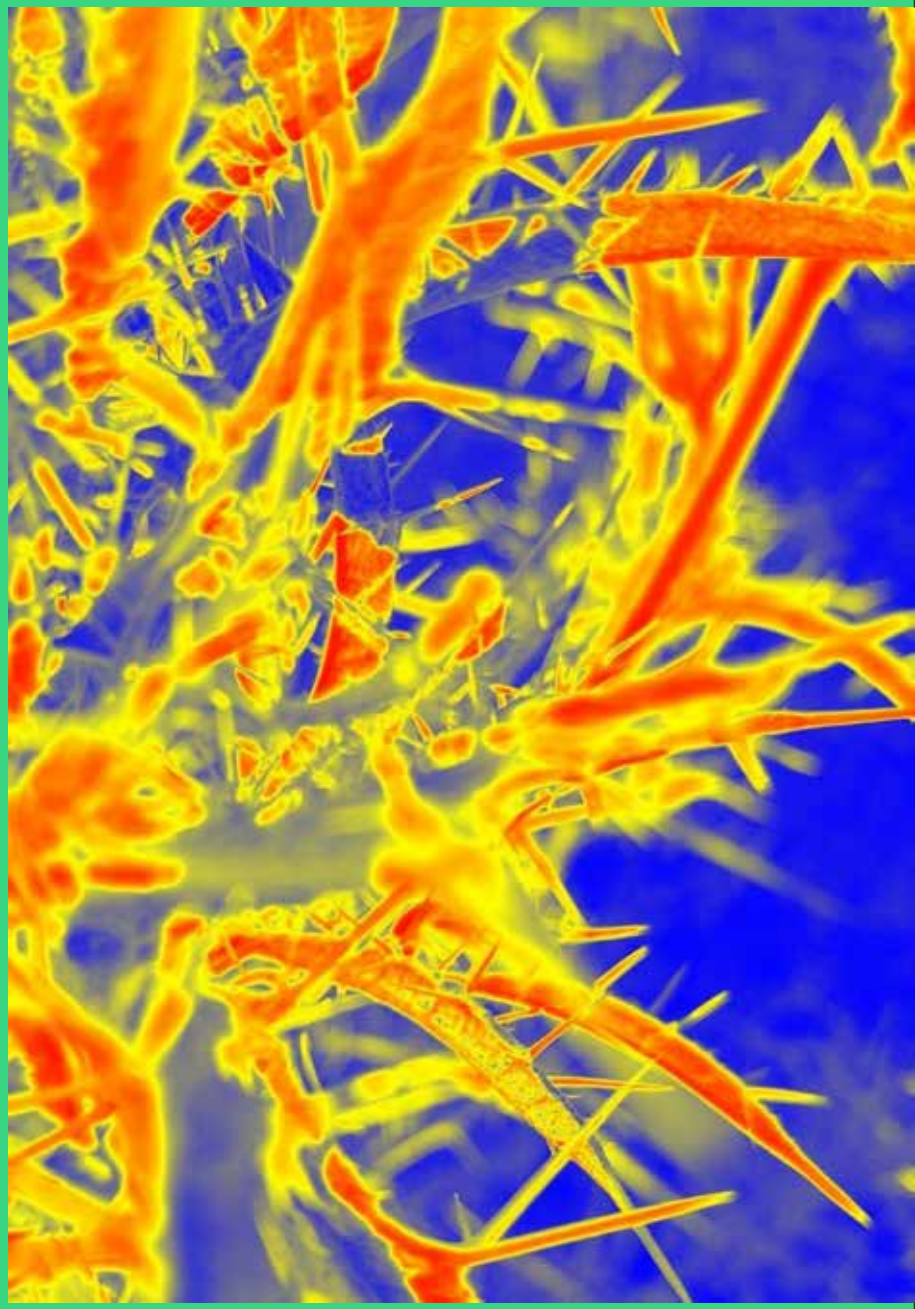

27°C

10:00

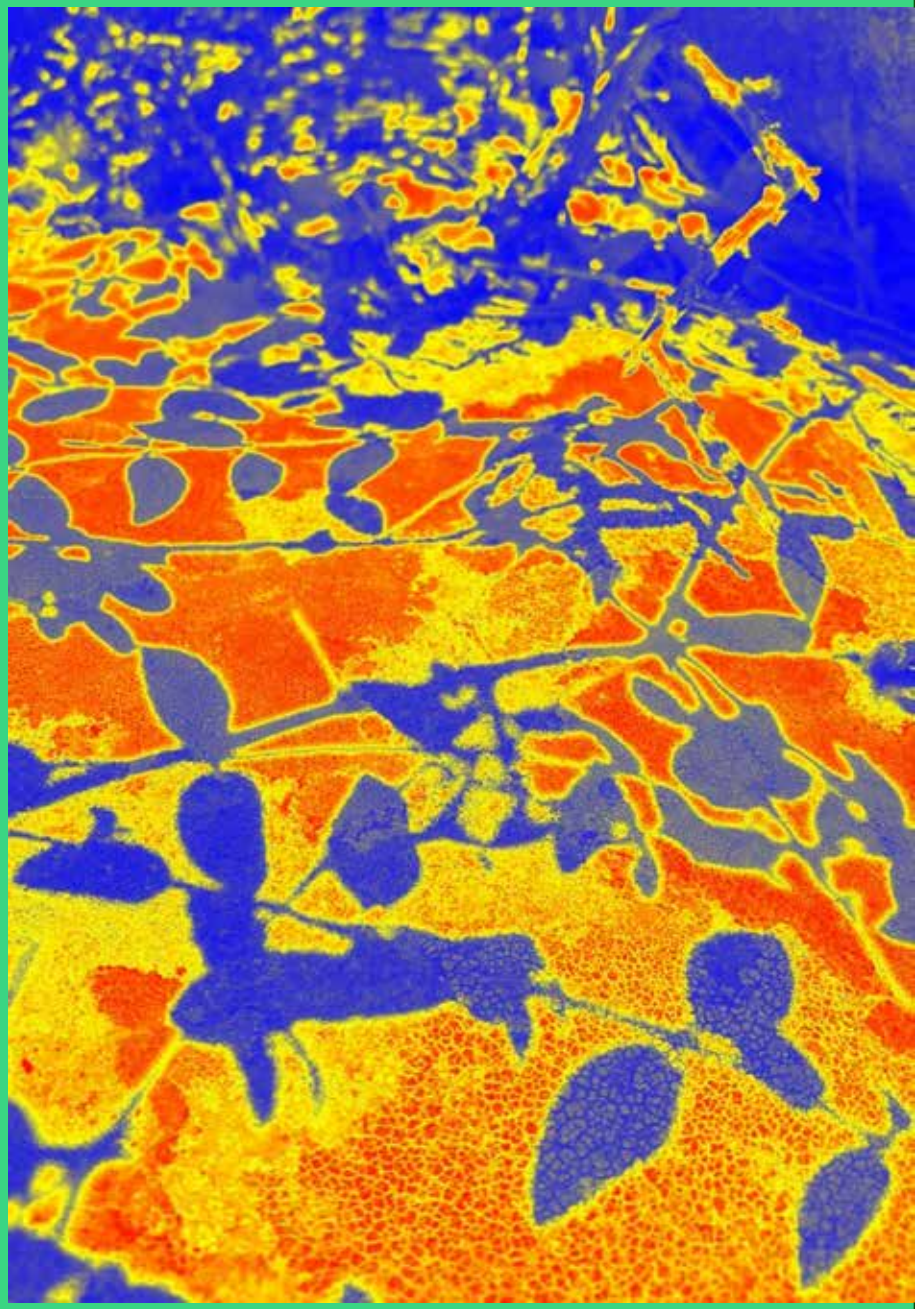

27°C
10:12

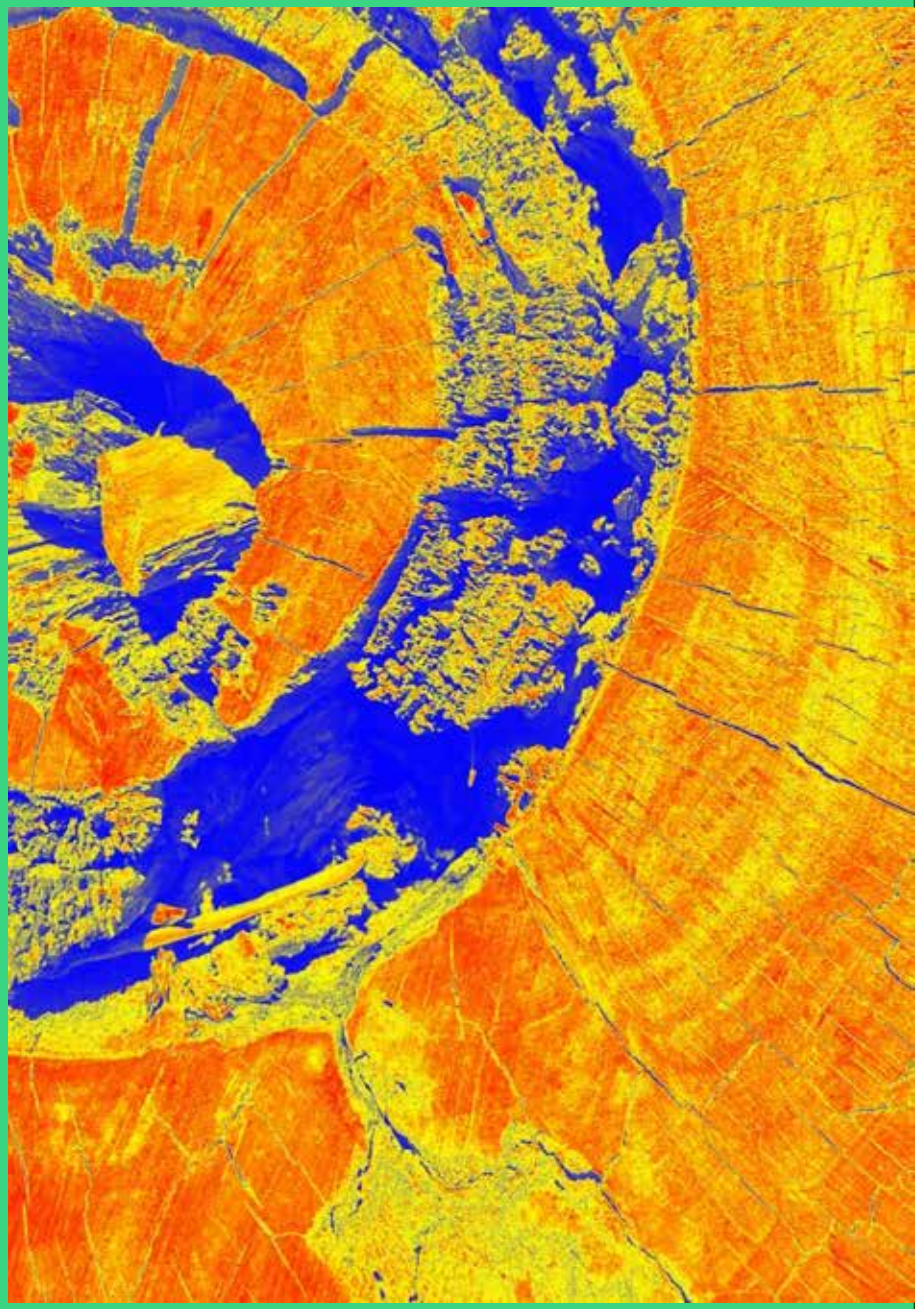

29°C

15:25

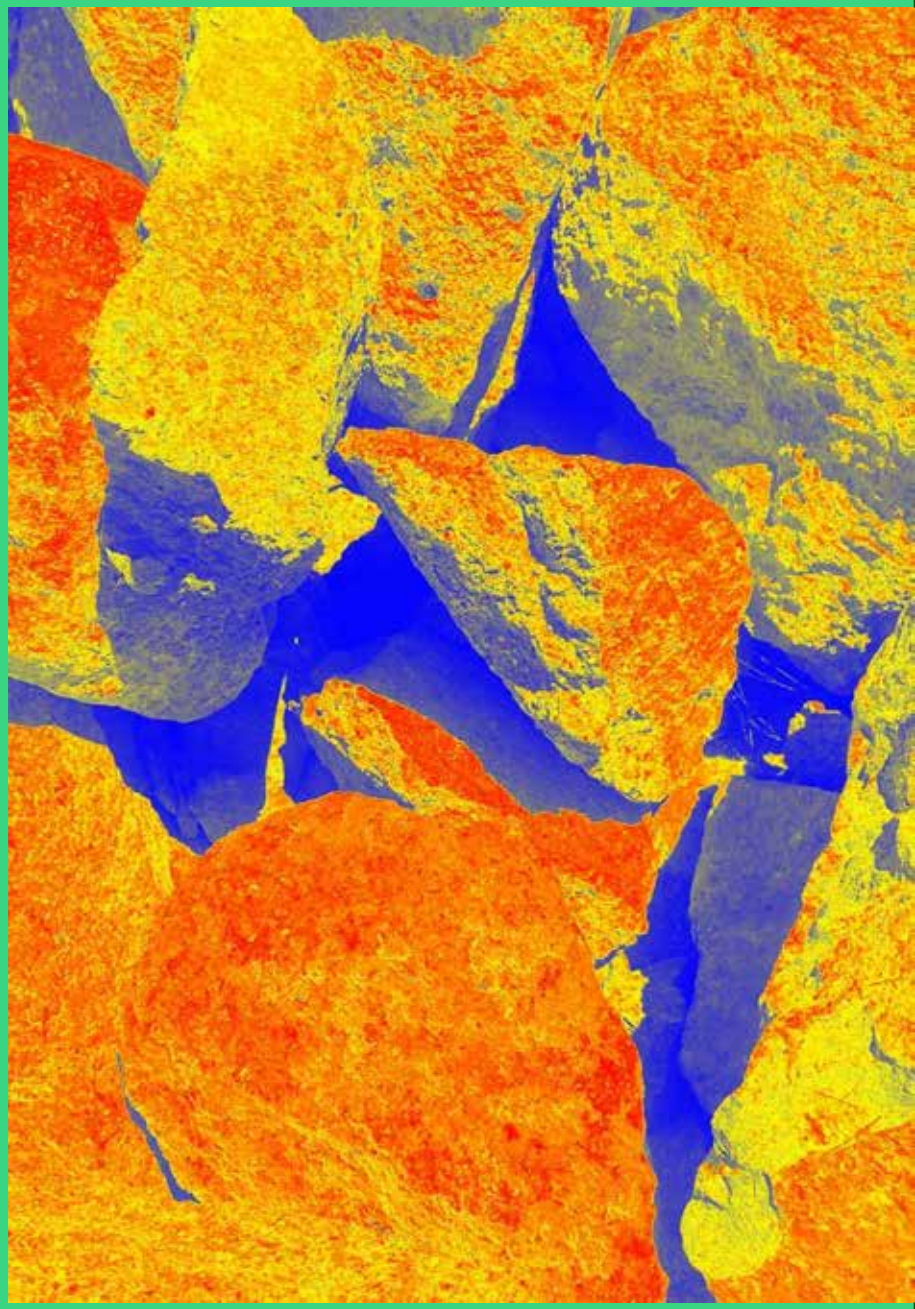

27°C

15:11

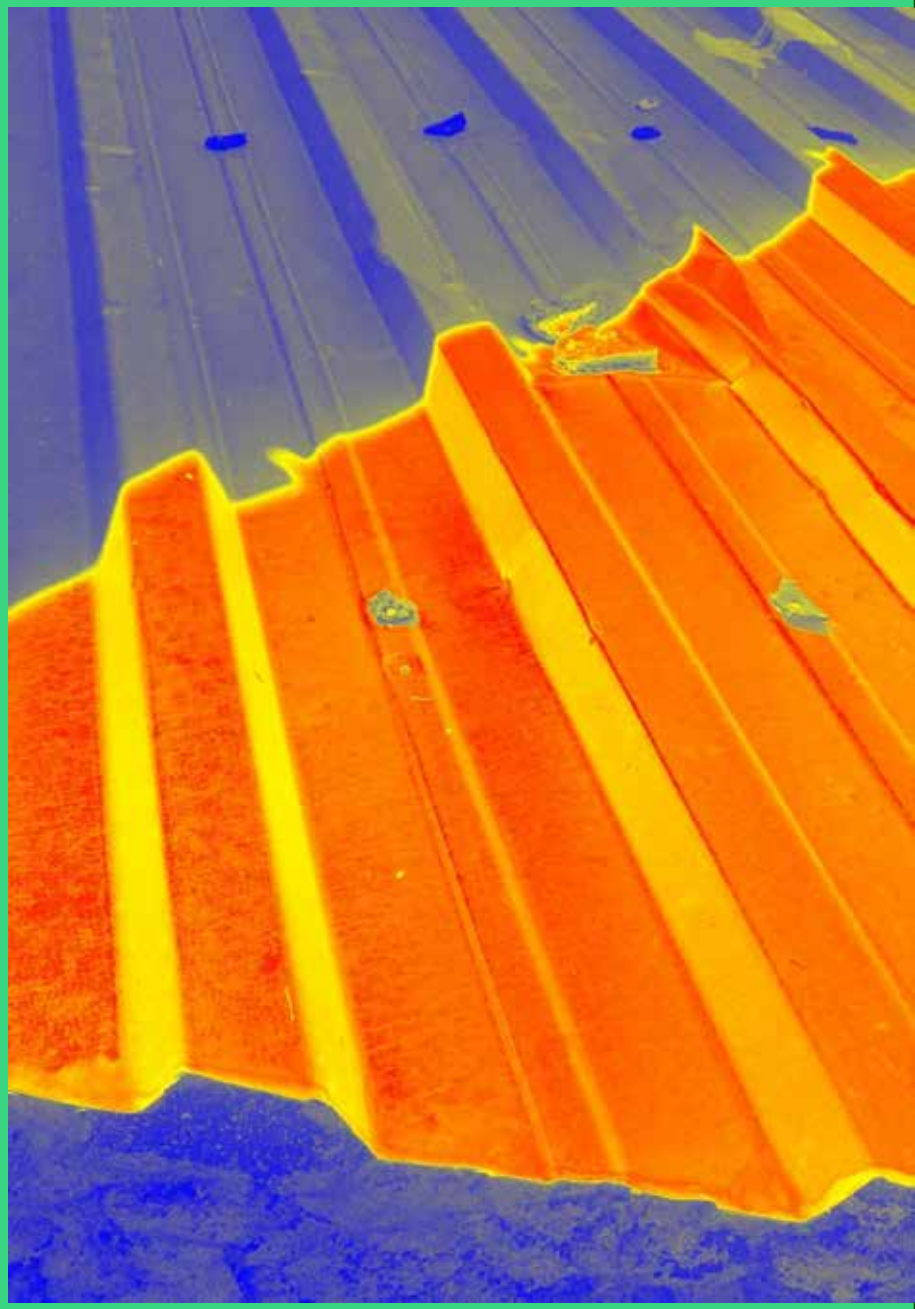

29°C

15:05

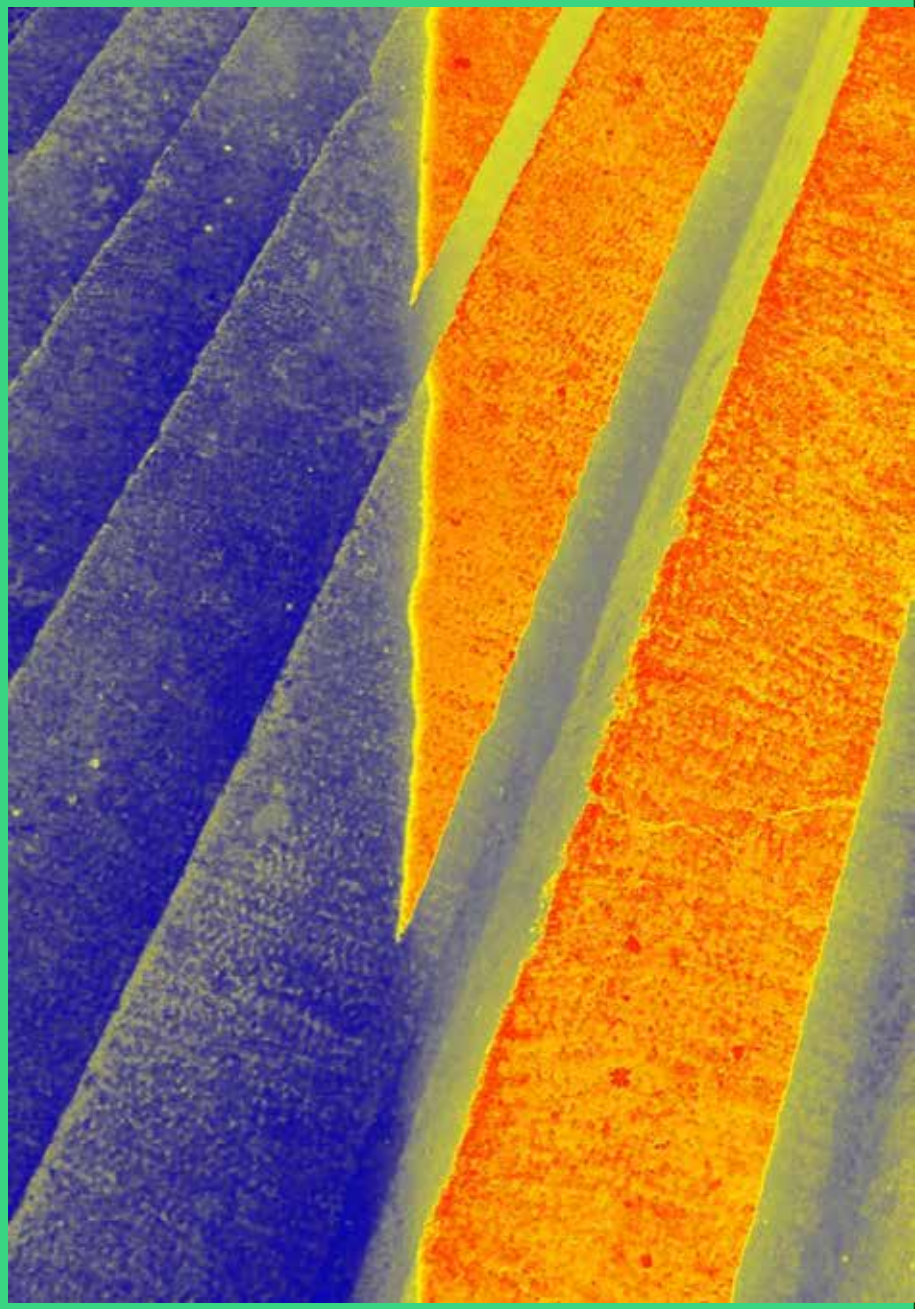

31°C

15:30

Güneş ışığının tenimizde yarattığı ısı bize renkleri hissettirebilir mi? Yahşibey'in görünmeyen renklerini gösterebilir mi? Bu soruları cevaplamak adına Yahşibey Köyü'nün farklı sıcaklık derecelerini gözlemledim. Isıyı renk ile göstermek için hesaplar üzerindeki ısı farklarının görünür olmasını sağlayan termal kameradan, kızılötesi ışın teknolojisinden yararlandım. Kameradan gördüğüm ısı farklarından oluşan görüntüler, kontrast renklerle yeniden biçimlendi. Somut dünya, soyut görüntülere dönüştü. Görüntünün çekildiği anın ısı derecesi, görüntünün ismi oldu.

Can the solar heat created by sunlight on our skin make us feel colors? Can it show the invisible colors of Yahşibey? To answer these questions, I observed the different temperatures in Yahşibey Village. From the thermal camera, which makes the temperature differences on the objects visible, to show the heat with color; I used infrared light technology. The images of the temperature differences that I saw from the camera were reshaped with contrasting colors. The concrete world has turned into abstract images. The concrete world has been transformed into an abstract image. The temperature at which the image was taken became his name.

MELİKE ULUYÜREK

BULUNTU RENKLER

Yahşibey'de dolaşırken insanların kapı önünde oturmak için eski eşyalarını birleştirerek oluşturdukları mobilyaların çokluğu dikkatimi çekti. Hangi parçanın neye ait olduğunun bir önemi olmadan ve renk ilişkileri düşünülmeden birleştirilmiş mobilyalardı bunlar. Sonra kendi tasarım pratiğimden baktığımda önce fonksiyon ve kullanıcı deneyimini düşündüğümüzü, rengin ise çok sonra devreye girdiğini, hatta arka plana atıldığını fark ettim. Nesneler, renkleri olmadan da işlevlerini koruyorlardı. Nesnenin biçimini, rengi dışarıda tutarak düşünüyordum.

Bu atölyede ise nesnelerin malzemelerini ve işlevlerini unutup tamamen renklerine odaklandım ve Yahşibey Köyü'nün sokaklara atılmış renkli nesnelerini biriktirdim. Rengin ve biçimin arasındaki uyumun beni yönlendirmesine izin verip atık nesnelerle farklı renk kompozisyonları oluşturdum.

Önceden birbirleriyle anlamlı hiçbir ilişki bulunmayan bu nesneler, artık renk sayesinde bir aradalar ve köyün sokaklarında, "bilinçli bir şekilde" bırakılmış olarak yeniden yer alıyorlar.

FOUND COLORS

While I was walking in Yahşibey, I realized that there was a lot of outdoor furniture that people created by combining their old belongings to sit there. These were combined without considering which piece belonged to what and color relations. Then, when I looked at my own design practice, I realized that we first thought about function and user experience, and color came into play much later, even thrown into the background. Objects retain their function even without their color. I was thinking about the form of the objects, not the color.

In this workshop, I forgot the materials and functions of the objects and focused on their colors, then I collected the colorful objects thrown on the streets in Yahşibey. I followed the harmony between color and form and created different color compositions with waste objects.

These objects, which previously had no meaningful relationship with each other, are now united by color and reappear on the streets of the village, "consciously" left.

buluntu renkler

found colors

melike uluyürek

Yahşibey'de dolaşırken insanların kapı önünde oturmak için eski eşyalarını birleştirerek oluşturdukları mobilyaların çokluğu dikkatimi çekti. Hangi parçanın neye ait olduğunun bir önemi olmadan ve renk ilişkileri düşünülmeden birleştirilmiş mobilyalardı bunlar. Sonra kendi tasarım pratiğimden bakıldığında önce fonksiyon ve kullanıcı deneyimini düşündüğümü fark ettim. Nesneler, renkleri olmadan da işlevlerini koruyorlardı. Nesnenin biçimini, rengi dışarıda tutarak düşünüyordum. Bu atölyede ise nesnelerin malzemelerini ve işlevlerini unutup tamamen renklerine odaklandım ve Yahşibey Köyü'nün sokaklara atılmış renkli nesnelerini biriktirdim. Rengin ve biçimin arasındaki uyumun beni yönlendirmesine izin verip atık nesnelerle farklı renk kompozisyonları oluşturdum. Önceden birbirleriyle anlamlı bir ilişki bulunmayan bu nesneler, artık renk sayesinde bir aradalar ve köyün sokaklarında "bilinçli bir şekilde" bırakılmış olarak yeniden yer alıyorlar.

While I was walking in Yahşibey, I realized that there was a lot of outdoor furniture that people created by combining their old belongings to sit there. These were combined without considering which piece belonged to what and color relations. Then, when I looked at my own design practice, I realized that we first thought about function and user experience, and color came into play much later, even thrown into the background. Objects retain their function even without their color. I was thinking about the form of the objects, not the color. In this workshop, I forgot the materials and functions of the objects and focused on their colors, then I collected the colorful objects thrown on the streets in Yahşibey. I followed the harmony between color and form and created different color compositions with waste objects. These objects, which previously had no meaningful relationship with each other, are now united by color and reappear on the streets of the village, "consciously" left.

Aldığımız ve genellikle sadece kaotik
görünen izlenimler üç unsurdan oluşur:
nesnenin renginin, biçiminin ve
renk biçim birleşiminin izlenimi.

The impressions we receive, which often appear merely chaotic, consist of three elements: the impression of the colour of the object, of its form, and of its combined colour and form.

-Wassily Kandinsky

AYGEN İNCEL

ORADA BİR YERDE

Renk hatıralarımızda nasıl yer eder? Bir mekanla ya da nesneyle özdeşleşen renk gittiğinde gerçekten de gitmiş midir?

Beyaz bir kapı beyazlığını yitirdiğinde bile hala birilerinin anılarında beyazdır. Belki de artık doğup büyüdüğü yerde yaşamayan biri için sarı depo hala sarı depodur? Peki kapı beyaz olmayı ne zaman bırakır? Ya da göçüp gidenin aklında komşusunun saçları hala siyah mıdır? Mavi duvar ne zaman mavi olur? Maviye boyandığında mı yoksa insanlar ona mavi dediğinde mi? Belki de o mor taş hala oralarda bir yerlerdedir.

OUT THERE SOMEWHERE

How does color take place in our memories? When a color, identified with a place or object is gone, is it really gone?

When a white door loses its whiteness, it remains white in someone's memories. Maybe for someone who no longer lives where he/she was grew up, the yellow cistern is still the yellow cistern? So when does the door stop being blue? Or, in the mind of the deceased, his neighbor's hair is still black? When does a blue wall turn blue? When it's painted blue or when people call it blue? Maybe the purple stone is still out there somewhere.

31

YAHŞİBEY
46

ORADA BİR YERDE OUT THERE SOMEWHERE AYGEN İNCEL

Renk hatıralarımızda nasıl yer eder? Bir mekanla ya da nesneyle özdeşleşen renk gittiğinde gerçekten de gitmiş midir? Beyaz bir kapı beyazlığını yitirdiğinde bile hala birilerinin anılarında beyazdır. Belki de artık doğup büyüdüğü yerde yaşamayan biri için sarı depo hala sarı depodur? Peki kapı beyaz olmayı ne zaman bırakır? Ya da göçüp gidenin aklında komşusunun saçları hala siyah mıdır? Mavi duvar ne zaman mavi olur? Maviye boyandığında mı yoksa insanlar ona mavi dediğinde mi? Belki de o mor taş hala oralarda bir yerlerdedir.

How does color take place in our memories? When a color, identified with a place or object is gone, is it really gone? When a white door loses its whiteness, it remains white in someone's memories. Maybe for someone who no longer lives where he/she was grew up, the yellow cistern is still the yellow cistern? So when does the door stop being blue? Or, in the mind of the deceased, his neighbor's hair is still black? When does a blue wall turn blue? When it's painted blue or when people call it blue? Maybe the purple stone is still out there somewhere.

BEYAZ KAPI WHITE DOOR

SARI SU DEPOSU YELLOW CISTERN

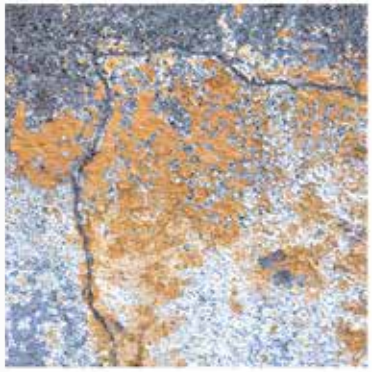

KIRMIZI KAHVEHANE RED COFFEE HOUSE

MAVİ BİÇERDÖVER BLUE HARVESTER

TURUNCU MERDİVEN ORANGE STAIRS

YEŞİL AĞAÇ GREEN TREE

YEŞİL KAPI GREEN DOOR

KAHVERENGİ KİLİM BROWN CARPET

SİYAH SAÇ BLACK HAIR

MOR TAŞ PURPLE STONE

Yahşibey'in katmanlarında
moru bir türlü bulamadım.
Bu yüzden de silinip gitmesi
ama aklımda çakılıp kalması için
onu buraya ben ekledim.

I couldn't find purple
in Yahşibey's layers.
That's why I've added it here
so that it will disappear but
stay stuck in my mind.

EZGİ ULUSOY

ORTAK RENKLER

Geçmişin hikâyeleri bir mekânda, bir insanda, bazen de bir nesnede karşımıza çıkar. Belki de izlediğimiz bu renkler bizi "aynı" duyumsal bilgiyle donattığından, bir gün bu duvarlardaki renklerden birini hatırladığımızda -veya onunla yeniden karşılaştığımızda-, aynı ana gidebilir aynı duyguları paylaşabiliriz. Mekândan edindiğimiz o duyusal ortaklıkta buluşma ve her zaman ortak bir anı paylaşma olasılığı ile yaşıyor olabiliriz.

Bu bağlamda aynı nesneleri deneyimlemiş kişiler ortak bir duyum ve bilgi taşıyor diyebilir miyiz? Ve bu duyumu renkler üzerinden yeniden oluşturabilir miyiz?

Yahşibey'i düşündüğümüzde aklımıza gelen ilk imge belki de köyün kendine has taşları, bu taşlardan örülen duvarlar, o duvarlardan inşa edilen evler. Köyde geçirdiği zamanda taşları, taşların renklerini ve formalarını izleyen, hafızalarına kaydeden insanların bilişsel haritaları da bu taşlar sayesinde ortak bir Yahşibey noktasında buluşuyor.

Ben de Yahşibey'de ortak bir anı kaydetmek adına, atölyenin taşlarını, onlara bakarak, onlara dokunarak, onları hissederek yeniden boyadım, renklendirdim.

COMMON COLORS

The stories of the past appear in a place, in a person, and sometimes in an object. Maybe because these colors we watch equip us with the "same" sensory information, one day when we remember one of the colors on these walls - or when we come across it again - we can go to the same moment and share the same feelings. We may be living with the possibility of meeting and always sharing a common moment in that sensory partnership that we get from the place.

In this context, can we say that people who have experienced the same objects have a common sense and knowledge? And can we recreate this sensation through colors?

When we think of Yahşibey, perhaps the first image that comes to our mind is the village's unique stones, the walls built from these stones, the houses built from those walls. Cognitive maps of the people who watch the stones, the colors and forms of the stones during their time in the village and record them in their memories, meet at a common Yahşibey point thanks to these stones. In order to record a common memory in Yahşibey, I repainted and colored the stones of the workshop by looking at them, touching them and feeling them.

YAHŠIOOT

Ortak Renkler Ezgi Common Colors Ulusoy

Gündelik hayatın The places geçtiği mekânlar, where daily life algı ve deneyimlerin takes place bilince, where perceptions kişiliğe ve anılara and experiences turn into consciousness, dönüştüğü yerlerdir. personality and memories. Dış dünyaya Senses related ilişkin duyular, to the outside world algılama are defined as perception. olarak tanımlanır. The objective world Nesnel dünya, duyular is transferred to aracılığıyla the subjective consciousness öznel bilince aktarılır through the senses, ve mekân, üç boyutunun ötesinde, and the spacte becomes a memory beyond duyularla its three dimensions tanımlanıp algılanabilen that can be bir defined and perceived by the senses. hatıraya dönüşür Zaman, renk, ışık, ısı, doku gibi Physical factors fiziksel faktörler, such as o mekânın time, color, light, heat, texture algısını belirler. determine the perception of that space. Ve elbette, And of course, renkler de colors are mekânı one of the most doğrudan tanımlayan obvious physical factors en belirgin physical factors that fiziksel faktörlerden biridir. directly define the space. Tüm bu bileşenler All these components ise kişinin hafızasında form a cognitive map bilişsel bir harita oluşturur. in the person's memory. Geçmişin hikâyeleri The stories of the past bir mekânda, appear in a place, bir insanda, in a person, bazen de bir nesnede and sometimes in an object, karşımıza çıkar. Belki de Maybe izlediğimiz because these colors bu renkler bizi we watch equip us "aynı" with the "same" duyumsal bilgiyle sensory information, donattığından, bir gün one day bu duvarlardaki when we remember renklerden birini one of the colors hatırladığımızda on these walls -veya onunla yeniden karşılaştığımızda-, -or when we come across it again- aynı ana gidebiliriz we can go to aynı duyguları the same moment paylaşabiliriz. and share the same feelings. Mekândan edindiğimiz We may be living o duyusal ortaklıkta buluşma with the possibility of meeting ve her zaman and always sharing ortak bir anı a common moment paylaşma olasılığı in that sensory partnership ile yaşıyor olabiliriz. that we get from the place. Bu bağlamda In this context, aynı nesneleri can we say deneyimlemiş kişiler that people who have experienced ortak bir duyum the same objects ve bilgi have a common sense taşıyor diyebiliz miyiz? and knowledge? Ve bu duyumu And can we recreate renkler üzerinden this sensation yeniden oluşturabilir miyiz? through colors? Yahşibey'i düşündüğümüzde When we think of Yahşibey, aklımıza perhaps gelen ilk imge the first image belki de that comes to our mind köyün kendine has taşları, is the village's unique stones, bu taşlardan the houses örülen duvarlar, built o duvarlardan inşa edilen from those walls. evler. Cognitive maps Köyde geçirdiği of the people zamanda taşları, who watch the stones, taşların renklerini the colors ve and forms of the stones formalarını izleyen, during hafızalarına their time kaydeden insanların in the village bilişsel haritaları da and record them in their memories bu taşlar sayesinde meet at a common ortak bir Yahşibey point Yahşibey noktasında thanks to these stones. buluşuyor. Ben de Yahşibey'de In order to record ortak bir anı a common memory kaydetmek adına, in Yahşibey, atölyenin taşlarını, I repainted onlara bakarak, and colored onlara dokunarak, the stones of the workshop onları hissederek by looking at them, yeniden boyadım, touching them renklendirdim. and feeling them.

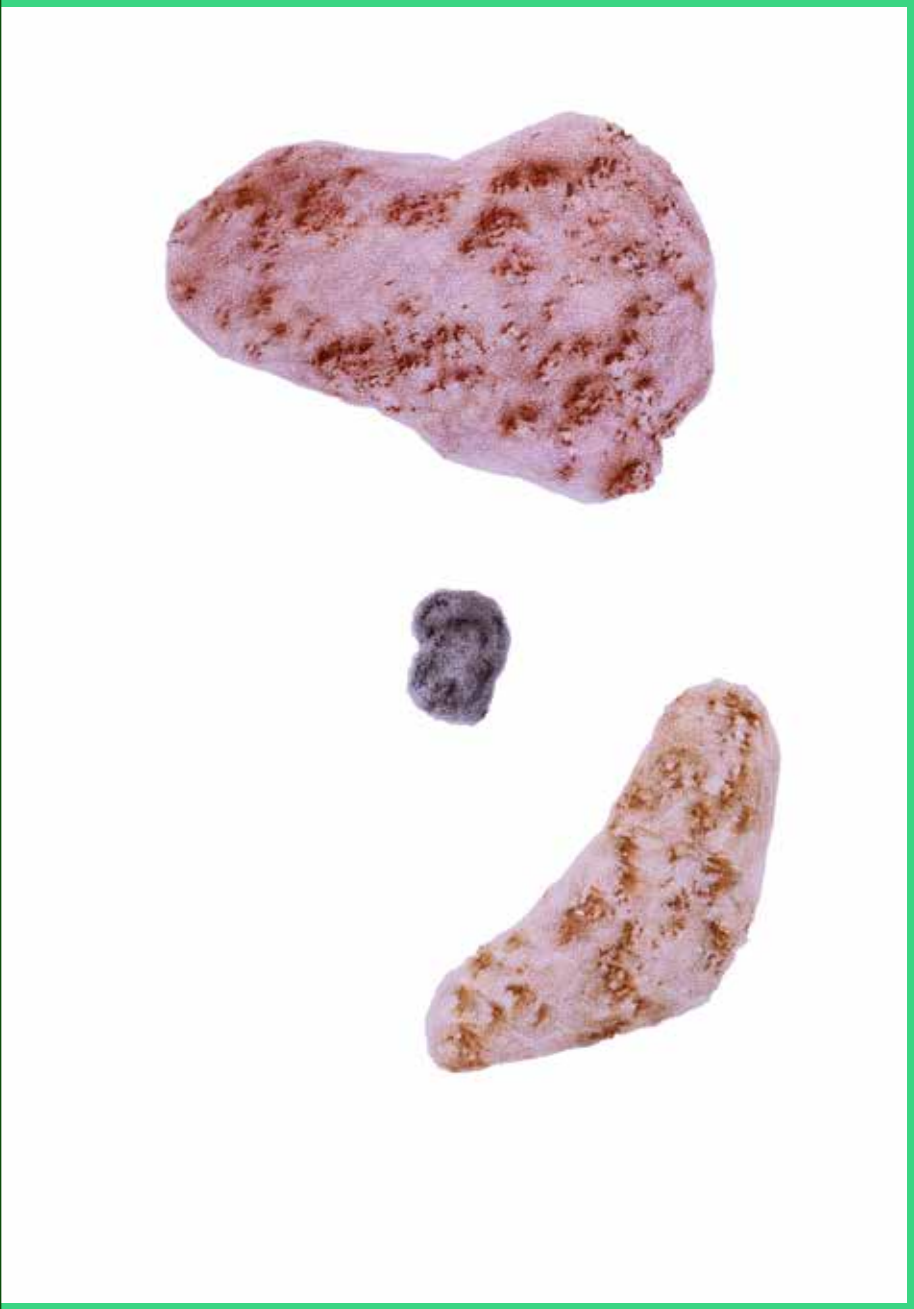

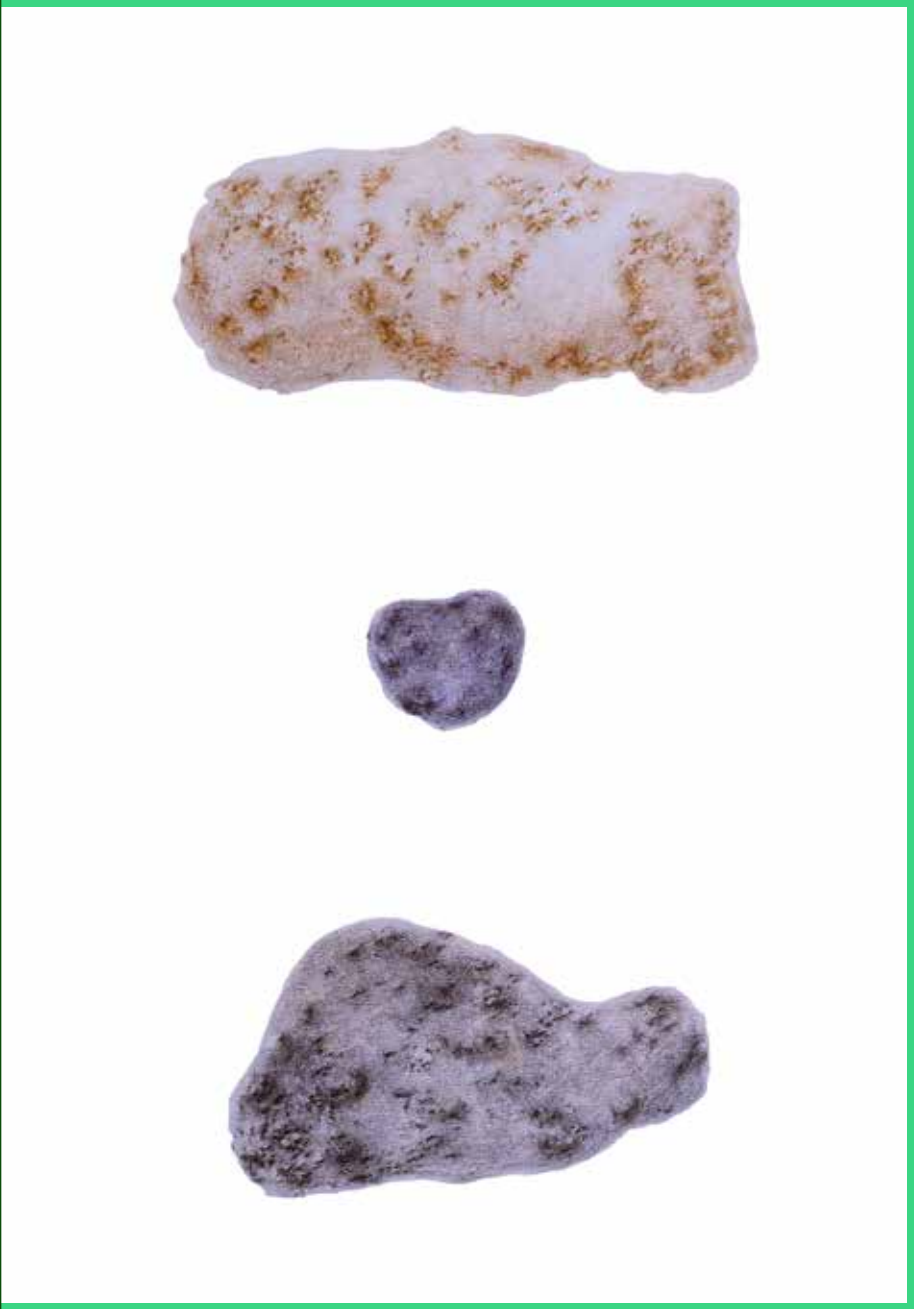

EMİRKAN CÖRÜT

Fu LU

Bir köyün renkleri nasıl görünür? Yahşibey'in renkleri nelerdir? Burada yaşayacağım tecrübenin renkleri nasıl ortaya çıkar?

Hikâyelerini fotoğrafla anlatan biri olarak fotoğraf makinem her zaman yanımdadır. Yahşibey'deki gezintilerimde de bu soruları fotoğraf makinemi kullanarak yanıtlamak, rengi fotoğrafla hikâyeleştirmek istedim.

Lensin diyafram halkasını sıkıp görüntüyü bulanıklaştırmak gibi çok basit bir teknikle, Yahşibey'in lensten geçen görüntülerini sıktım. Lensimin diyafram halkasını çevirdikçe fotoğrafın içindeki nesneler netliğini kaybetti; fululaşıp biçiminden uzaklaştı, geriye renklerini bıraktı. Çıkan bu görüntüler fotoğrafı "gerçekçiliğinden" uzaklaştırdı ve geriye renk kompozisyonları kaldı. Ve Yahşibey'de rengin en saf haline ulaştım.

Yahşibey'i flu izledim, flu kaydettim. Flunun arkasında saklı olan o "net" görüntüler ise benim için Yahşibey'le her seferinde yeni bir karşılaşma anıydı.

Fu LU

What do the colors of a village look like? What are the colors of Yahšibey? How do the colors of the experience I have here come out?

As someone who tells stories through photography, I always have my camera with me. During my strolls in Yahšibey, I wanted to answer these questions using my camera, and to narrate color with photography.

I squeezed images of Yahšibey passing through the lens with a very simple technique of squeezing the aperture ring of the lens and blurring the image. As I turned the aperture ring of my lens, the objects in the photo lost their clarity; blurred and moved away from its form, leaving its colors behind. These images removed the photograph from its "realism" and color compositions remained. And I reached the purest form of color in Yahšibey.

I watched Yahšibey with blur sight and recorded it with blur sight. Those "clear" images hidden behind the blur were always a new encounter with Yahšibey for me.

EMİRKAN CÖRÜT

Fu LU

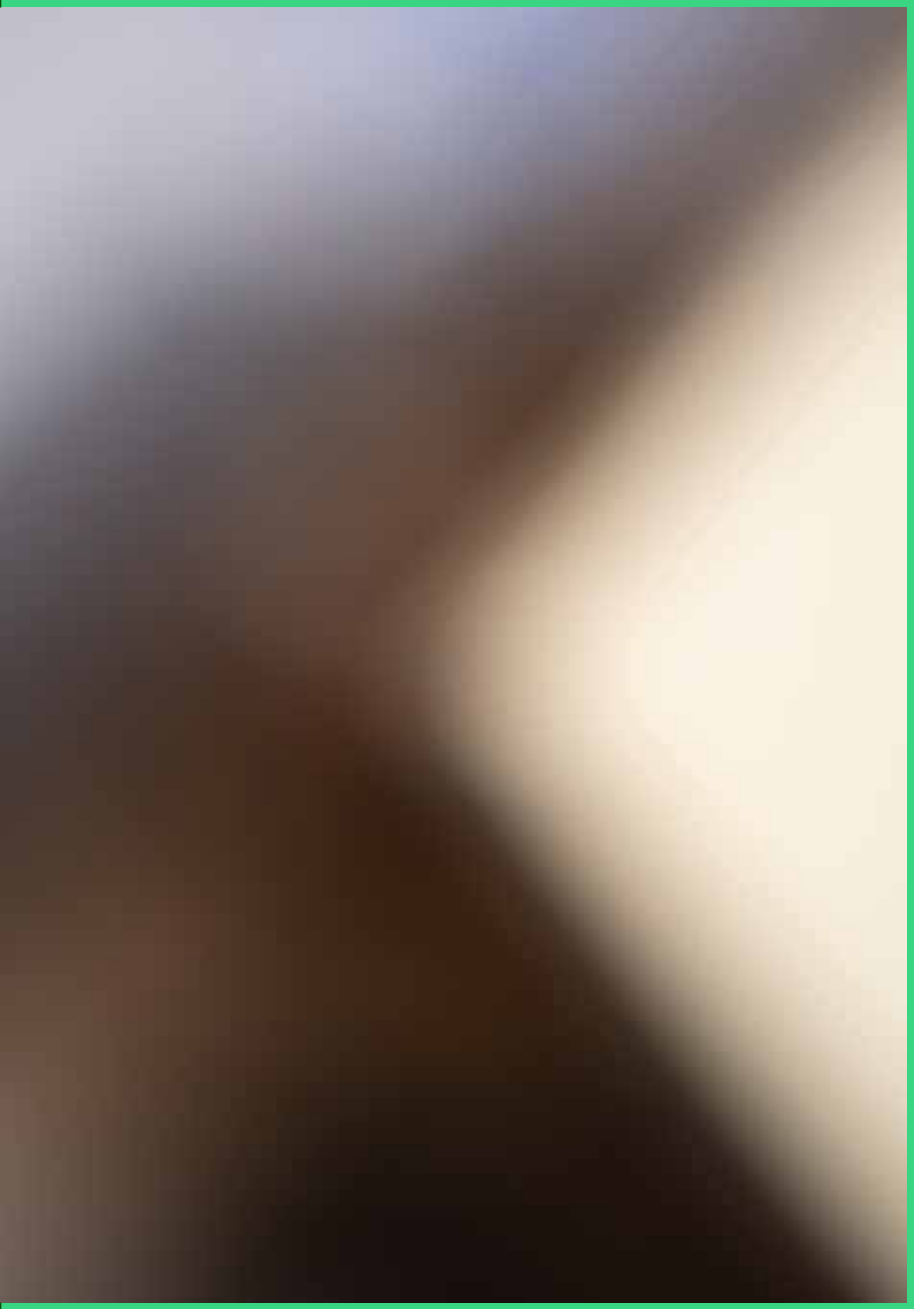

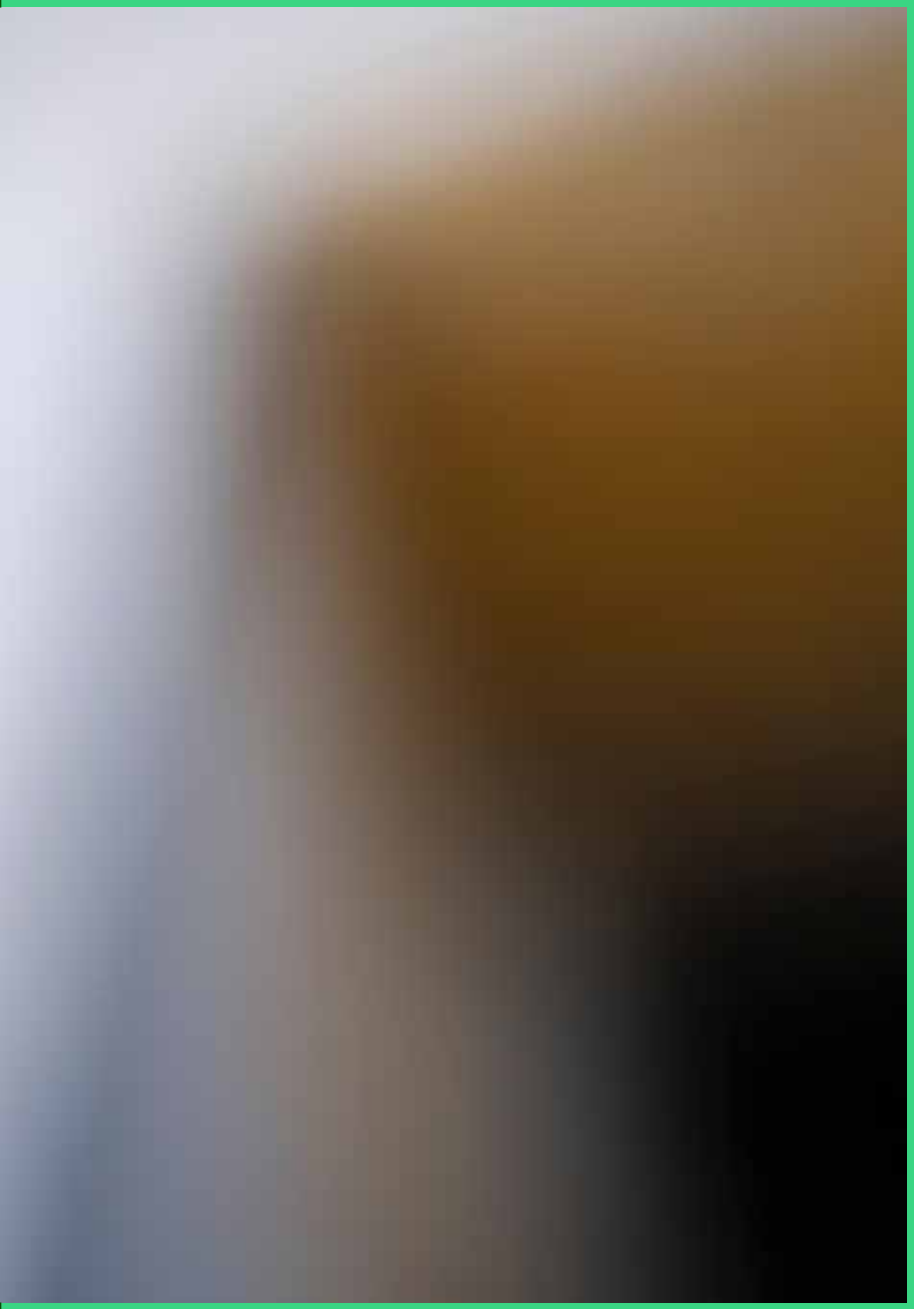

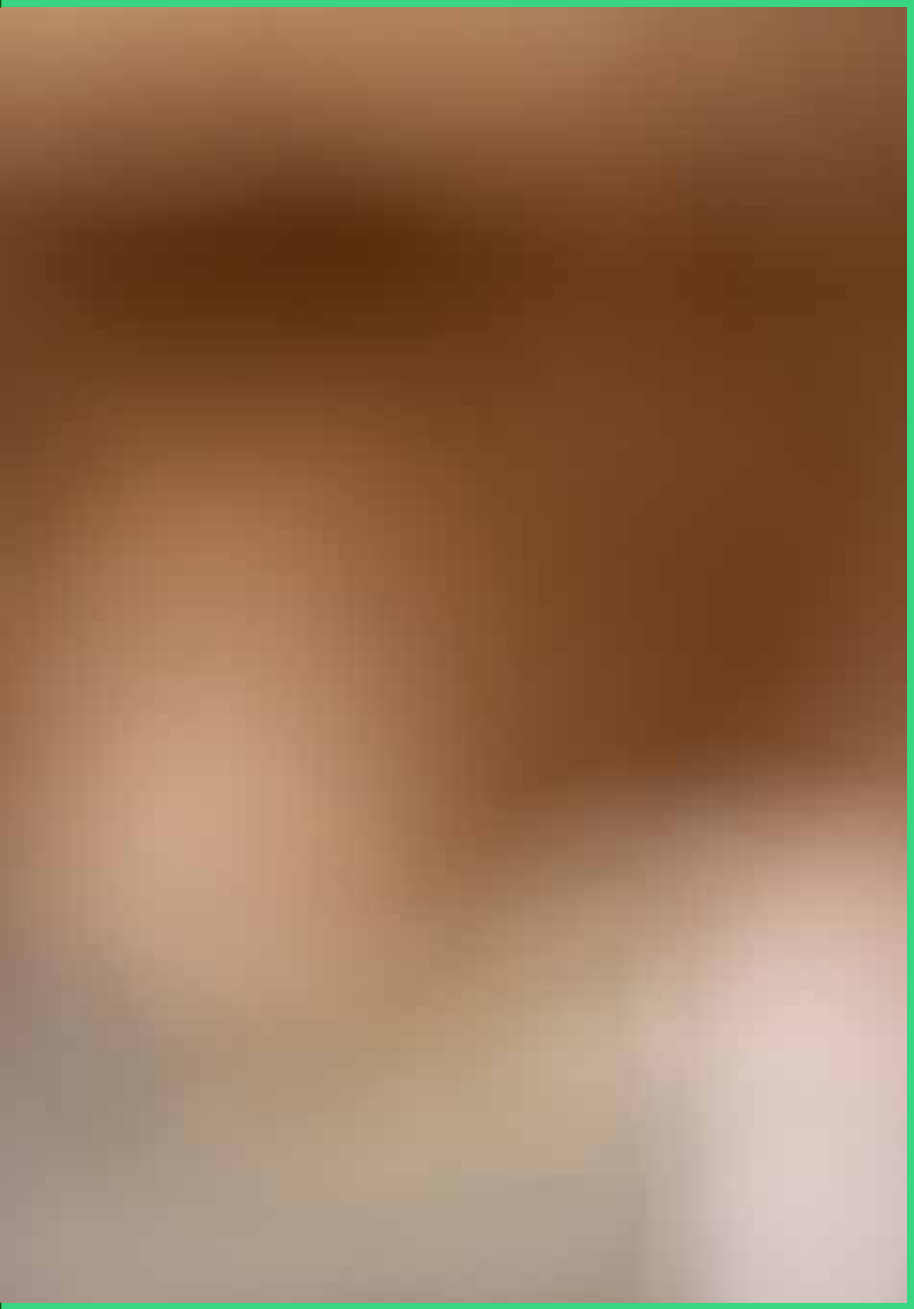

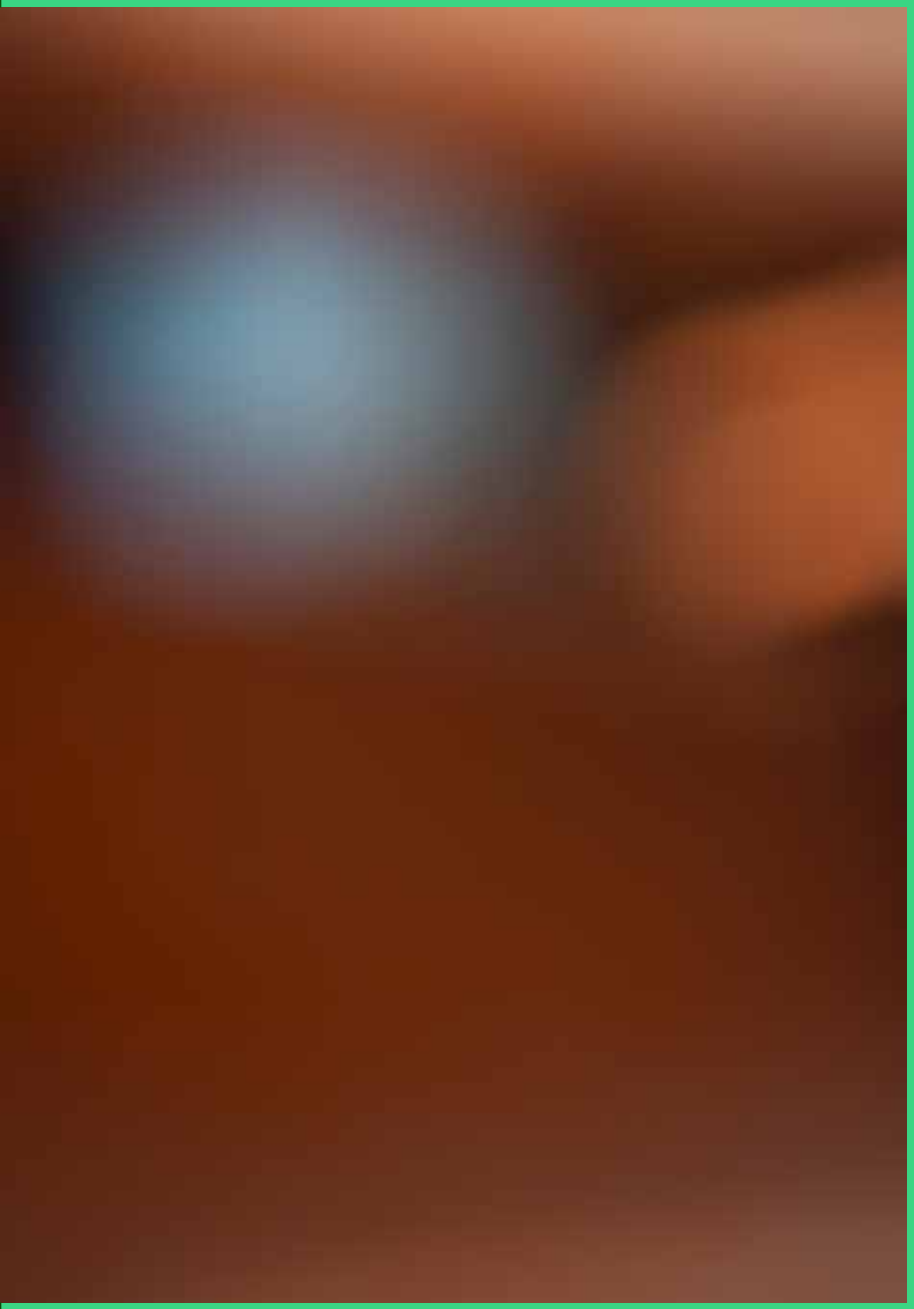

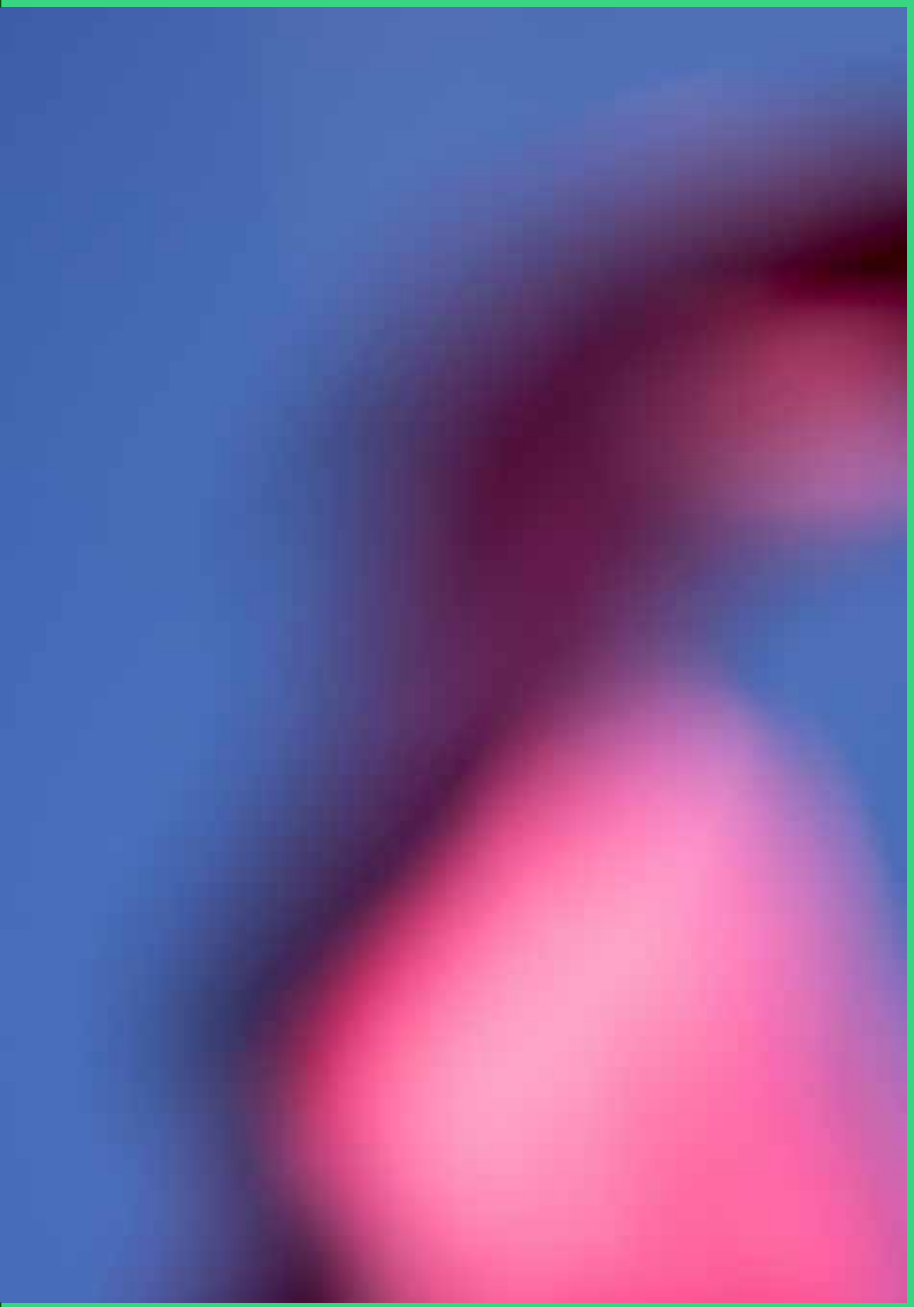

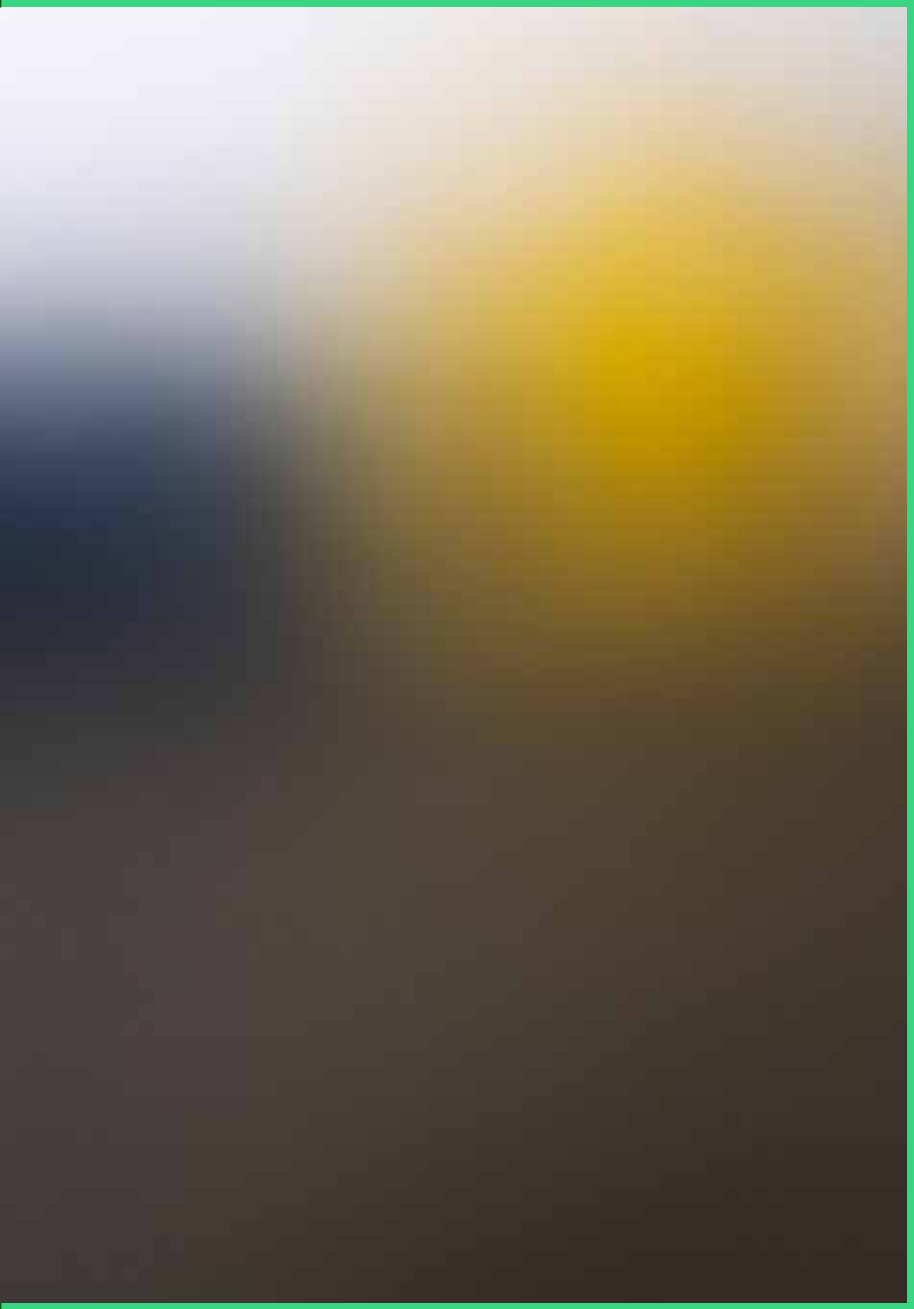

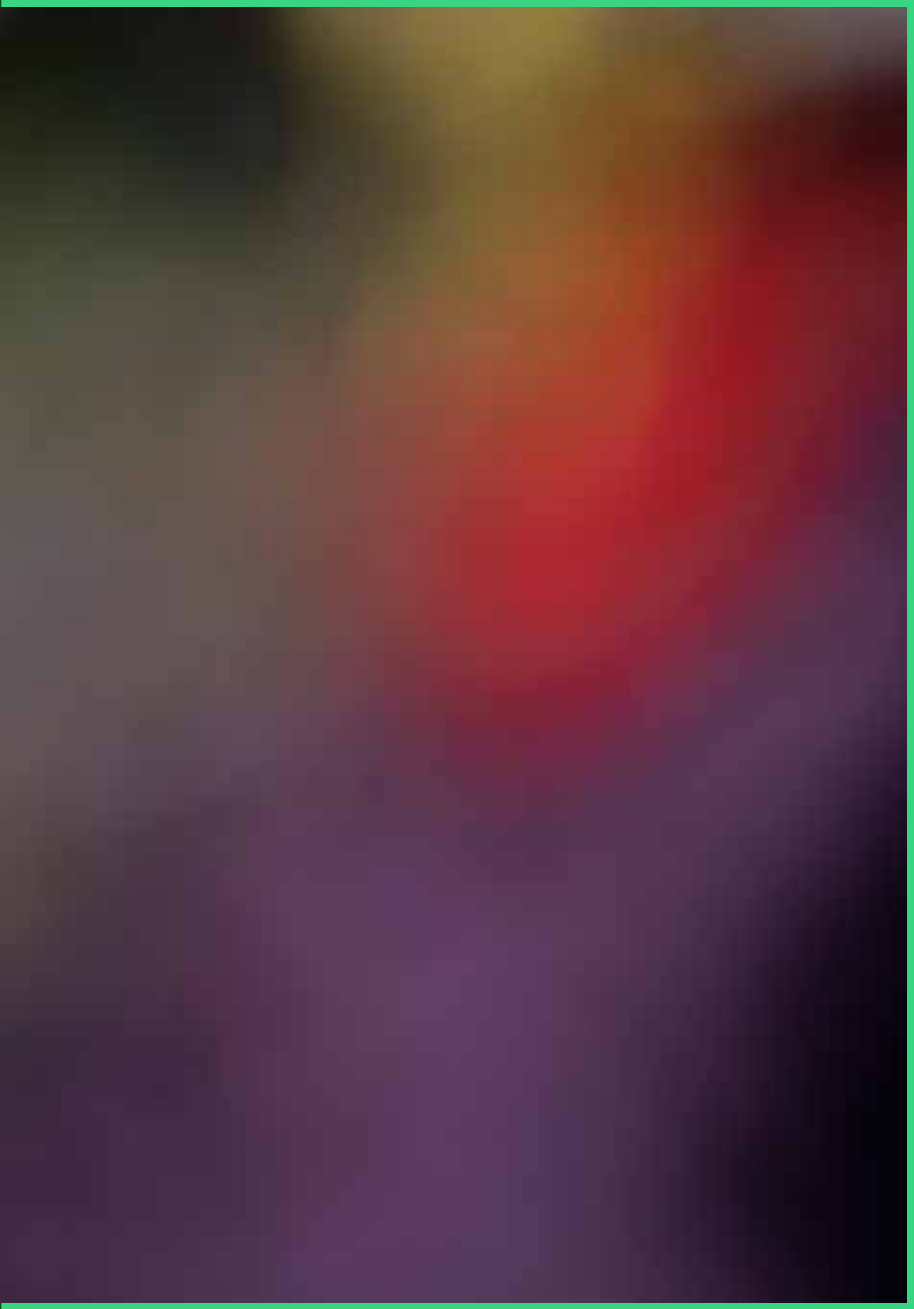

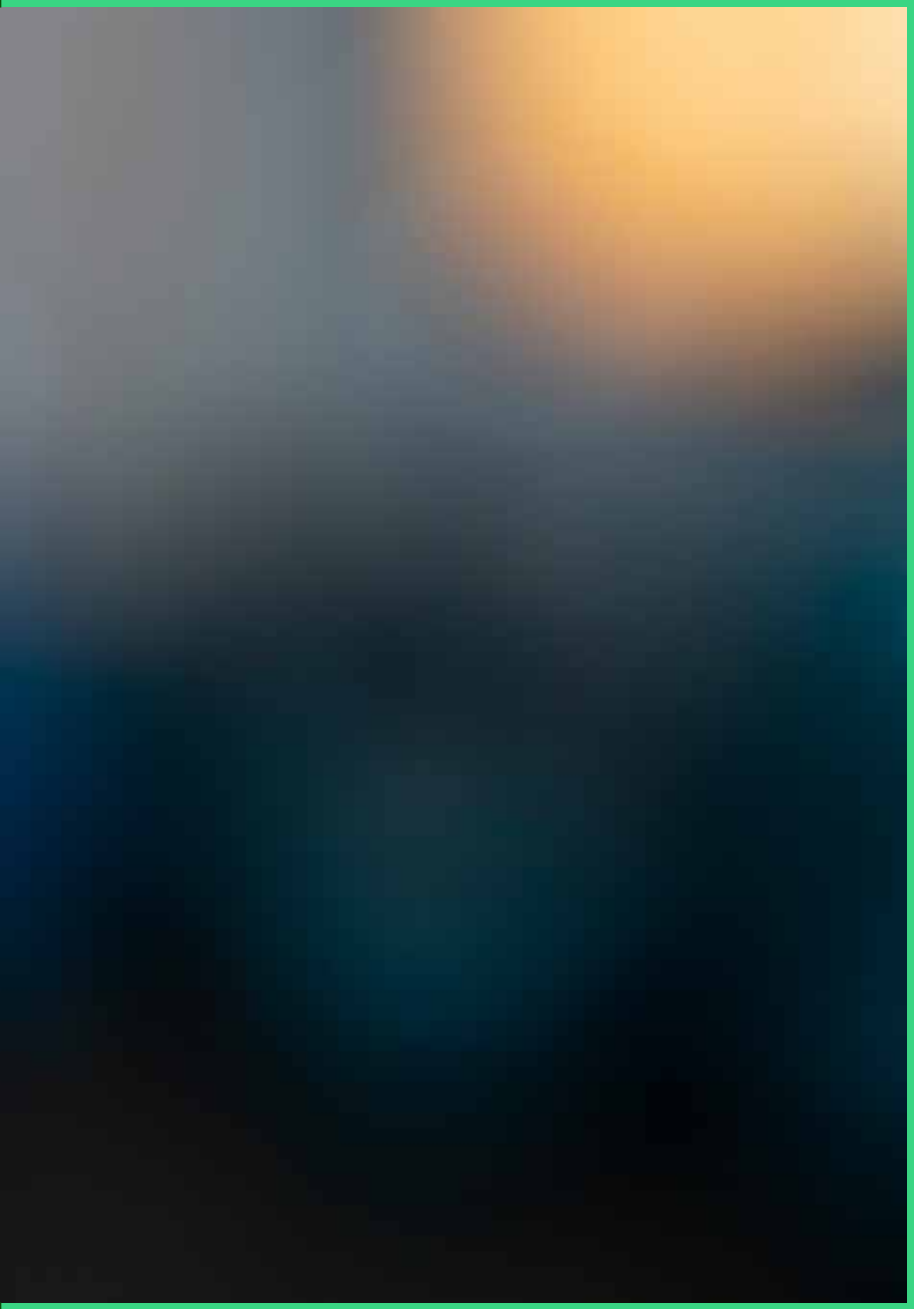

BİR KÖYÜN RENKLERİ NASIL GÖRÜNÜR? YAHŞİBEY'İN RENKLERİ NELERDİR? BURADA YAŞAYACAĞIM TECRÜBENİN RENKLERİ NASIL ORTAYA ÇIKAR? HİKÂYELERİNİ FOTOĞRAFLA ANLATAN BİRİ OLARAK FOTOĞRAF MAKİNEM HER ZAMAN YANIMDADIR. YAHŞİBEY'DEKİ GEZİNTİLERİMDE DE BU SORULARI FOTOĞRAF MAKİNEMİ KULLANARAK YANITLAMAK, RENGİ FOTOĞRAFLA HİKÂYELEŞTİRMEK İSTEDİM. LENSİN DİYAFRAM HALKASINI SIKIP GÖRÜNTÜYÜ BULANIKLAŞTIRMAK GİBİ ÇOK BASİT BİR TEKNİKLE, YAHŞİBEY'İN LENSTEN GEÇEN GÖRÜNTÜLERİNİ SIKTIM. LENSİMİN DİYAFRAM HALKASINI ÇEVİRDİKÇE FOTOĞRAFIN İÇİNDEKİ NESNELER NETLİĞİNİ KAYBETTİ; FULULAŞIP BİÇİMİNDEN UZAKLAŞTI, GERİYE RENKLERİNİ BIRAKTI. ÇIKAN BU GÖRÜNTÜLER FOTOĞRAFI "GERÇEKÇİLİĞİNDEN" UZAKLAŞTIRDI VE GERİYE RENK KOMPOZİSYONLARI KALDI. VE YAHŞİBEY'DE RENGİN EN SAF HALİNE ULAŞTIM. YAHŞİBEY'İ FLU İZLEDİM, FLU KAYDETTİM. FLUNUN ARKASINDA SAKLI OLAN O "NET" GÖRÜNTÜLER İSE BENİM İÇİN YAHŞİBEY'LE HER SEFERİNDE YENİ BİR KARŞILAŞMA ANIYDI.

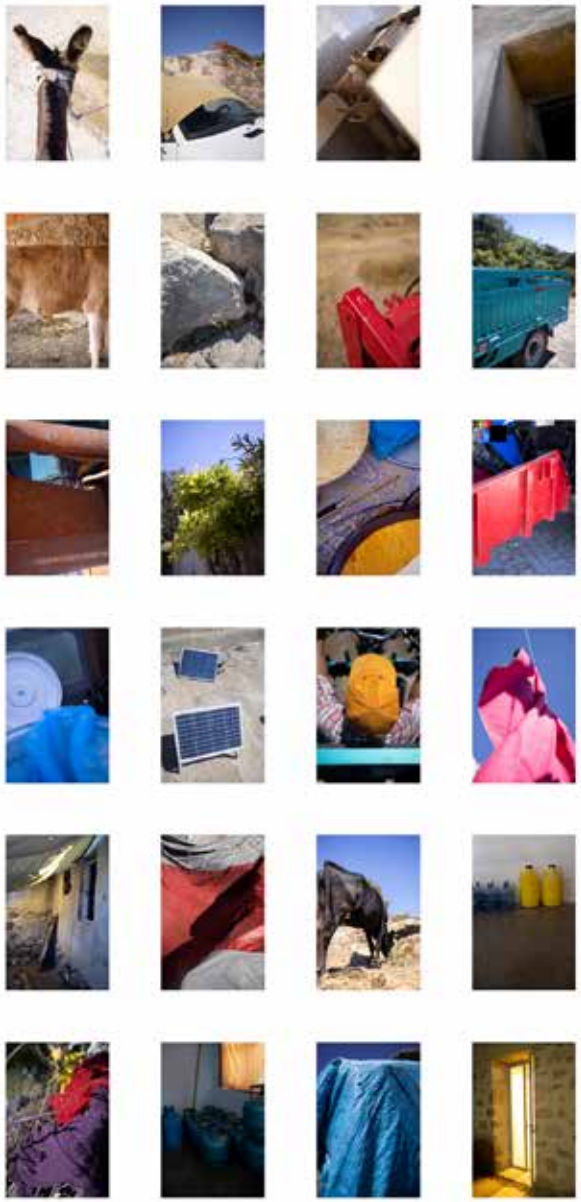

AYŞEGÜL EVCİM

CARTHAMUS YEŞİLİ

Bir diken var.
Dağda, yolda, sokakta, duvar dibinde.
Bir diken var.
Dikenin bolca yeşili var.

Yahşibey Köyü'nün habitatına uygun koşullarda yetişen Carthamus Dentatus (Kına Dikeni) bitkisinin biçimi ve yeşil renk ilişkisi üzerine bir gözlem:

Keskin, sert, sivri uçlu, can yakıcı, koruyucu, dişli, kurak, dikenli, uyumlu, rahat, güçlü, bağımsız, kısa ömürlü, ele avuca sığmayan, saldırgan, haşin, çetin, sebatkar, sabırlı, dirençli, tekinsiz, ikircikli, ürkütücü, itici, akrabası çok.

CARTHAMUS GREEN

There is thorn.
On the mountain, on the road.
On the street, by the wall.
There is thorn.
The thorn has a lot of green.

An observation on the relationship between the shape and green color of the Carthamus Dentatus (Henna Thorn) plant, grown in conditions suitable for the habitat of Yahsibey Village:

Sharp, tough, pointed, hurtful, protective, toothy, arid, prickly, compliant, comfortable, strong, independent, ephemeral, unruly, aggressive, harsh, formidable, persistent, patient, resilient, uncanny, ambivalent, frightening, repulsive, dervish, has many relatives.

miav

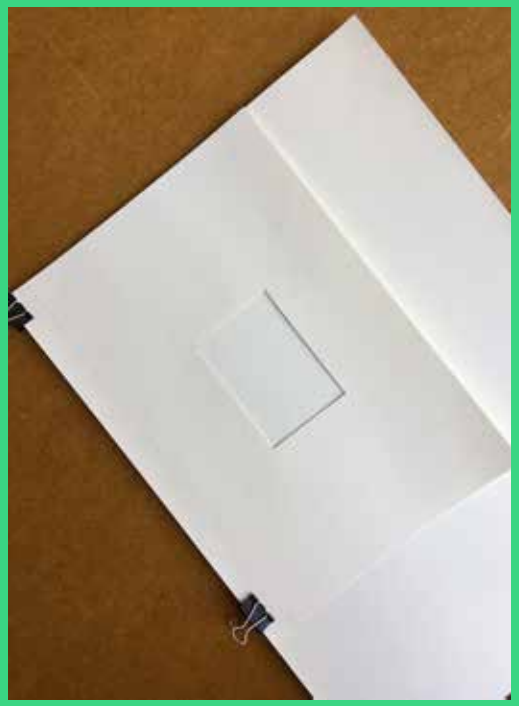

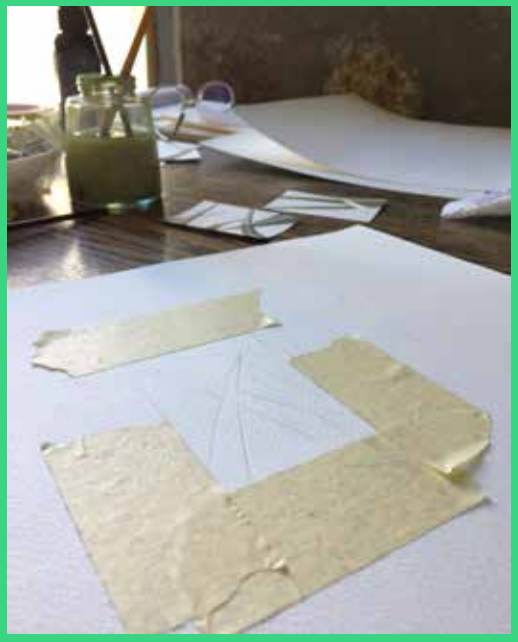

CARTHAMUS YEŞİLİ

Ayşegül Evcim

Bir diken var.
Dağda, yolda, sokakta.
Duvar dibinde.
Bir diken var.
Dikenin bolca yeşili var.

Yahşibey Köyü'nün habitatına uygun koşullarda yetişen Carthamus Dentatus (Kına Dikeni) bitkisinin biçimi ve yeşil renk ilişkisi üzerine bir gözlem:

Keskin
Sert
Sivri uçlu
Can yakıcı
Koruyucu
Dişli
Kurak
Dikenli
Uyumlu
Rahat
Güçlü
Bağımsız
Kısa ömürlü
Ele avuca sığmayan
Saldırgan
Haşin
Çetin
Sebatkar
Sabırlı
Dirençli
Tekinsiz
İkircikli
Ürkütücü
İtici
Derviş
Akrabası çok

CARTHAMUS GREEN

Ayşegül Evcim

There is thorn.
On the mountain, on the road.
On the street, by the wall.
There is thorn.
The thorn has a lot of green.

An observation on the relationship between the shape and green color of the Carthamus Dentatus (Henna Thorn) plant, grown in conditions suitable for the habitat of Yahşibey Village:

Sharp	*Unruly*
Tough	*Aggressive*
Poninted	*Harsh*
Hurtful	*Formidable*
Protective	*Persistent*
Toothy	*Patient*
Arid	*Resilient*
Prickly	*Uncanny*
Compliant	*Ambivalent*
Comfortable	*Frightening*
Strong	*Repulsive*
Independent	*Dervish*
Ephemeral	*Many relatives*

AKSEL BERİL HASBAY

YAHŞIBEY'İ GÖRDÜM

Göz ile kurulan temas iletişim için çok önemlidir. Sağlıklı bir iletişimde anlamak, duymak, hissetmek ve okumak, görmek ile başlar. İki insanın birbirini dinlerken kurduğu göz teması, aynı zamanda zihinleri arasında kurdukları köprüdür. Bu köprü, iki kişi arasındaki sözlü iletişimi duygusal iletişim ile tamamlar. Duygusal ve sözlü iletişim birleştiğinde, kişi karşısındakini artık tamamen görebilir. O an ne hissettiğine, hangi duygu durumunda olduğuna, kendisi hakkında ne düşündüğüne, yaşamına, yorgunluğuna; yani, onun tamamen zihnine ulaşabilir.

İnsanlara bakıp onları okumayı ve onları yazmayı keşfettiğimden bu yana, gözler benim için çok önemli bir iletişim aracı oldu. Sadece bakarak değil aynı zamanda görerek yaşadım ve yaşıyorum.

Yahşibey Köyü'ne daha önce hiç gelmemiş olmak benim için bir artıydı. Yeni gözlerle tanışıp yeni zihinlere ulaşabilecektim. Tanıştığım her bir kişi, parmak izi gibi özel bir göz şekline, pigmentine ve göz yuvarına sahipti. Bu sayede onlara baktığımda hissettiklerim, onlara özel oldu.

Onlara sormadan da hakkımda ne düşündüklerini, o anda ne hissettiklerini çok net biliyordum.

I SAW YAHŞİBEY

Eye contact is very important for communication. Understanding, hearing, feeling and reading starts with seeing in a healthy communication. The eye contact that two people make while listening to each other is also the bridge they build between their minds. This bridge complements the verbal communication with the emotional communication between two person. When emotional and verbal communication are merged, the person can now see the other person completely. What she/he feels at that moment, what mood she/he is in, what she/he thinks about other person, her/his life, her/his tiredness; in a word, the person can reach her/his mind completely.

Eyes have been a very important communication tool for me ever since I discovered looking at people and reading them and writing them down. I have lived and am living not only by looking, but also by seeing. Having never been to Yahşibey Village before was a big advantage for me. I would be able to meet new eyes and reach new minds. Every single person I met had a unique eye shape, pigment, and eyeball, like a fingerprint. In this way, what I felt when I looked at them became special to each of them.

Even without asking them, I knew very clearly what they thought of me and how they felt at that moment.

Canon
24-70

YAHŞİBEY'İ GÖRDÜM

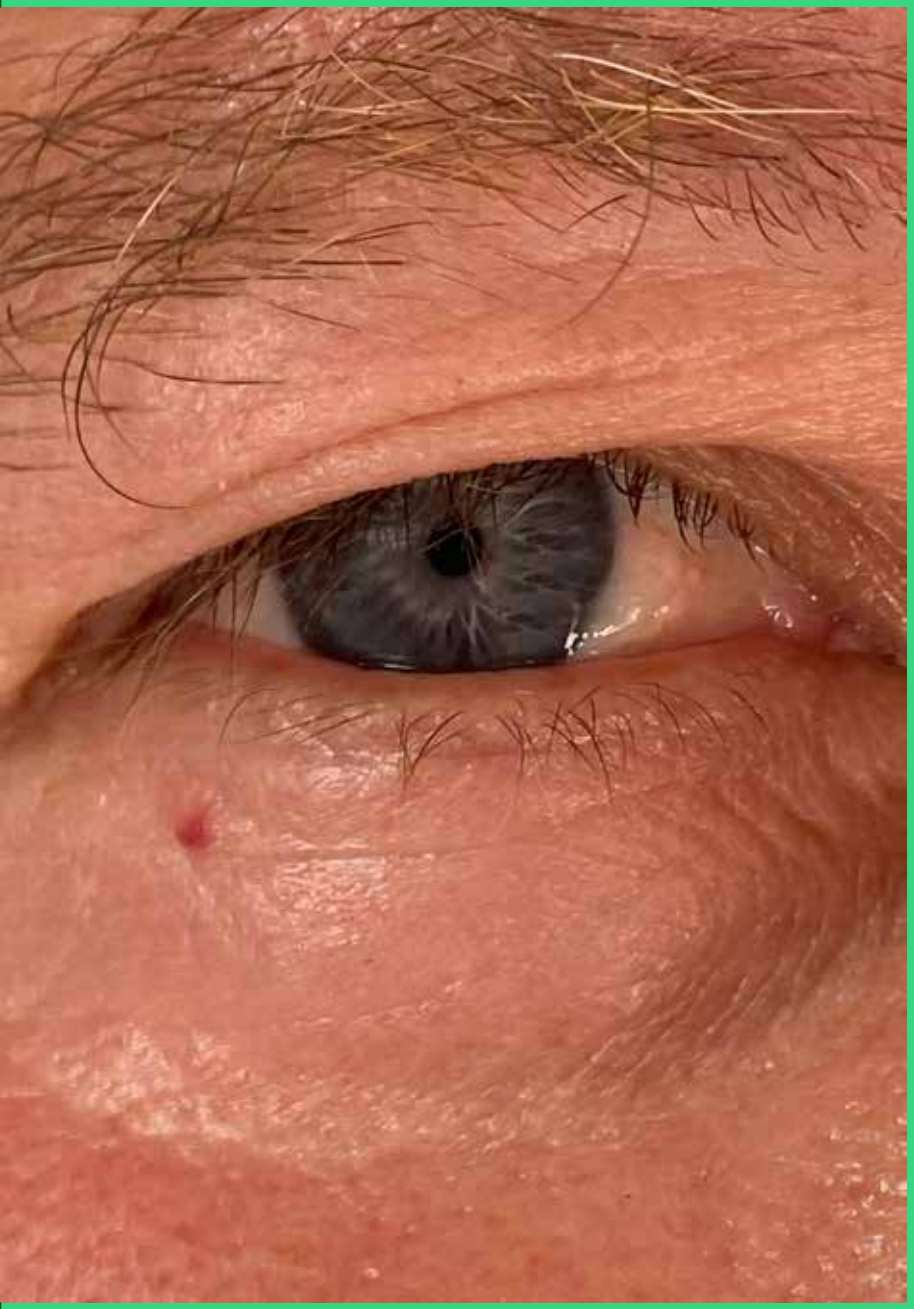

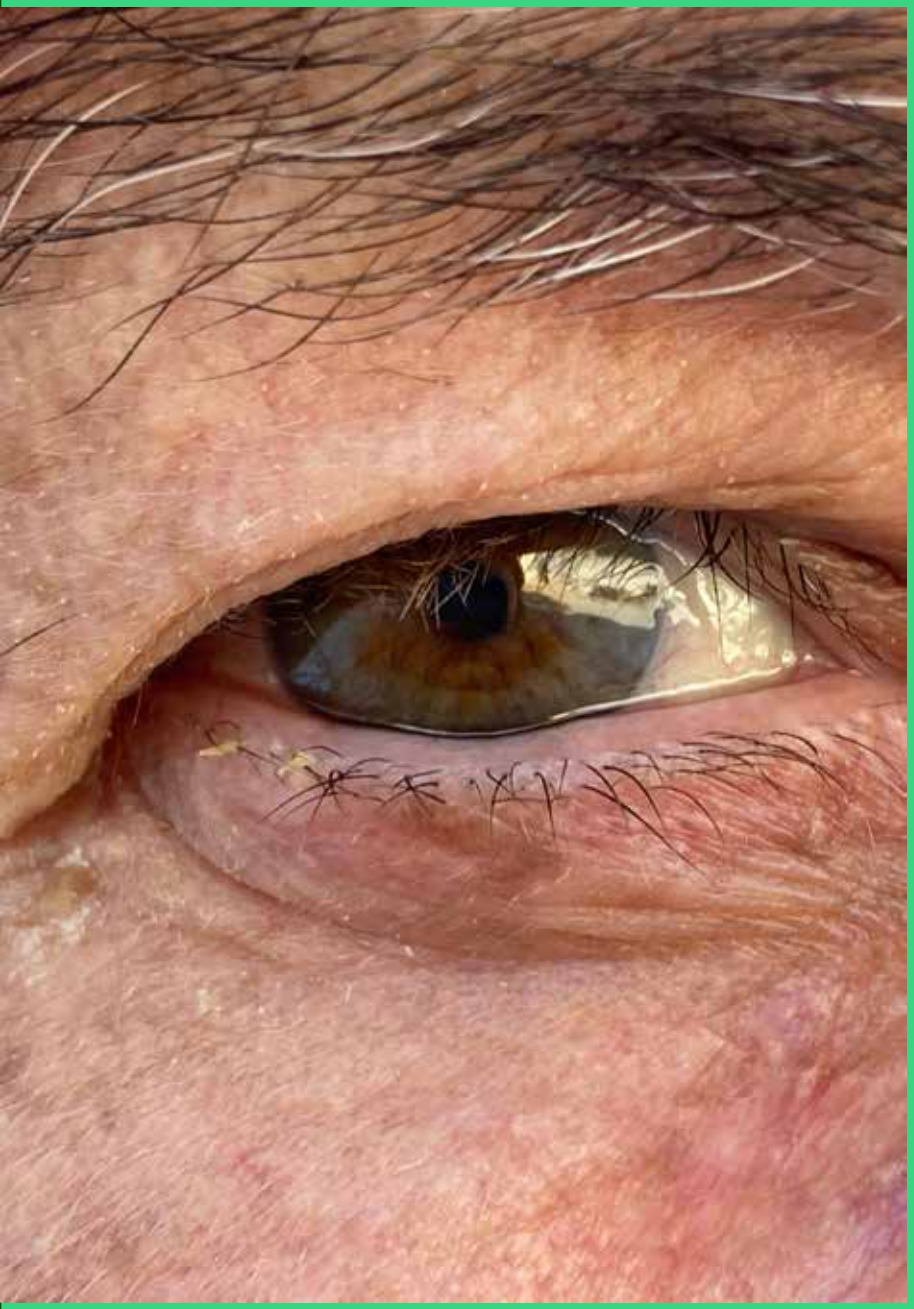

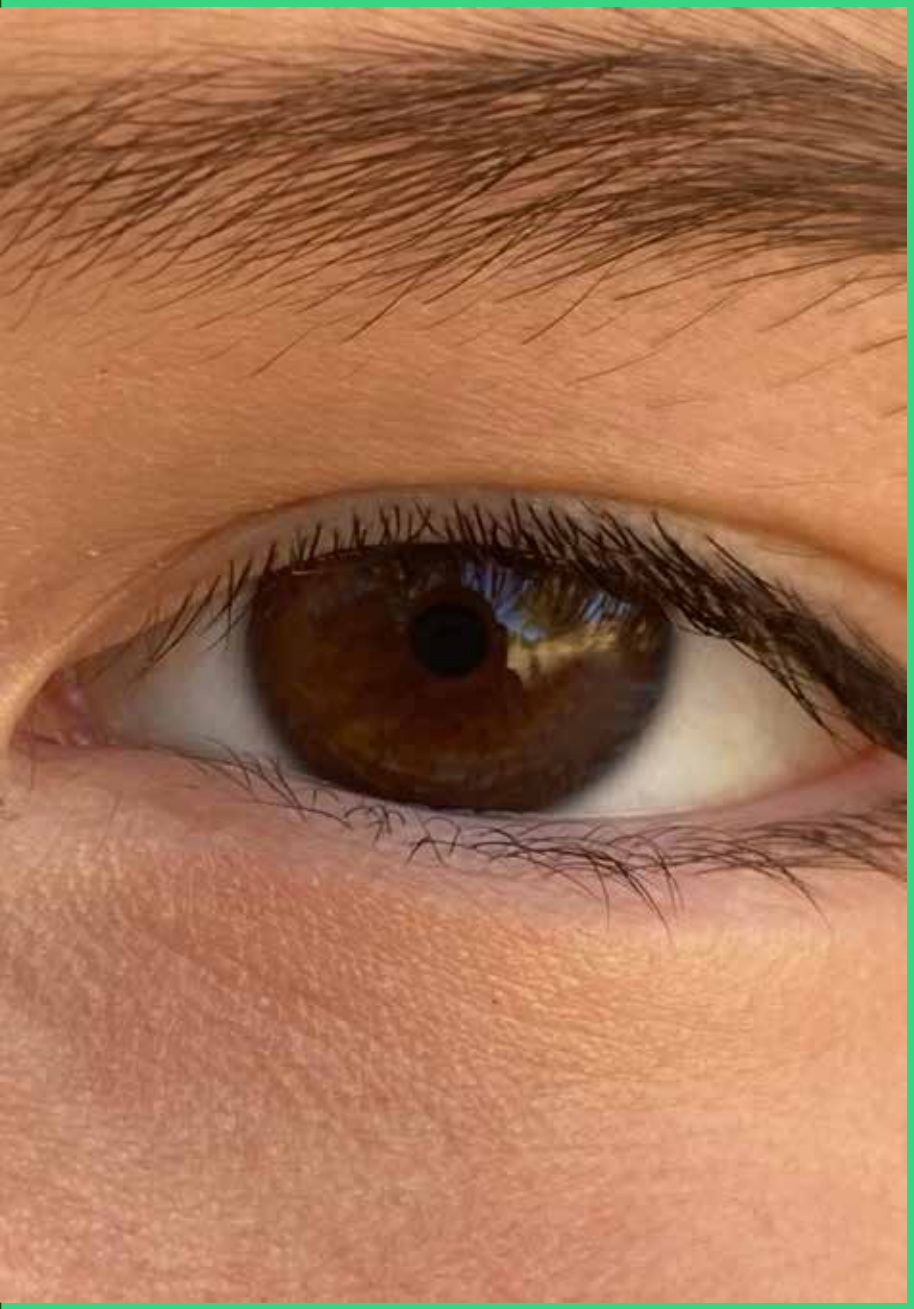

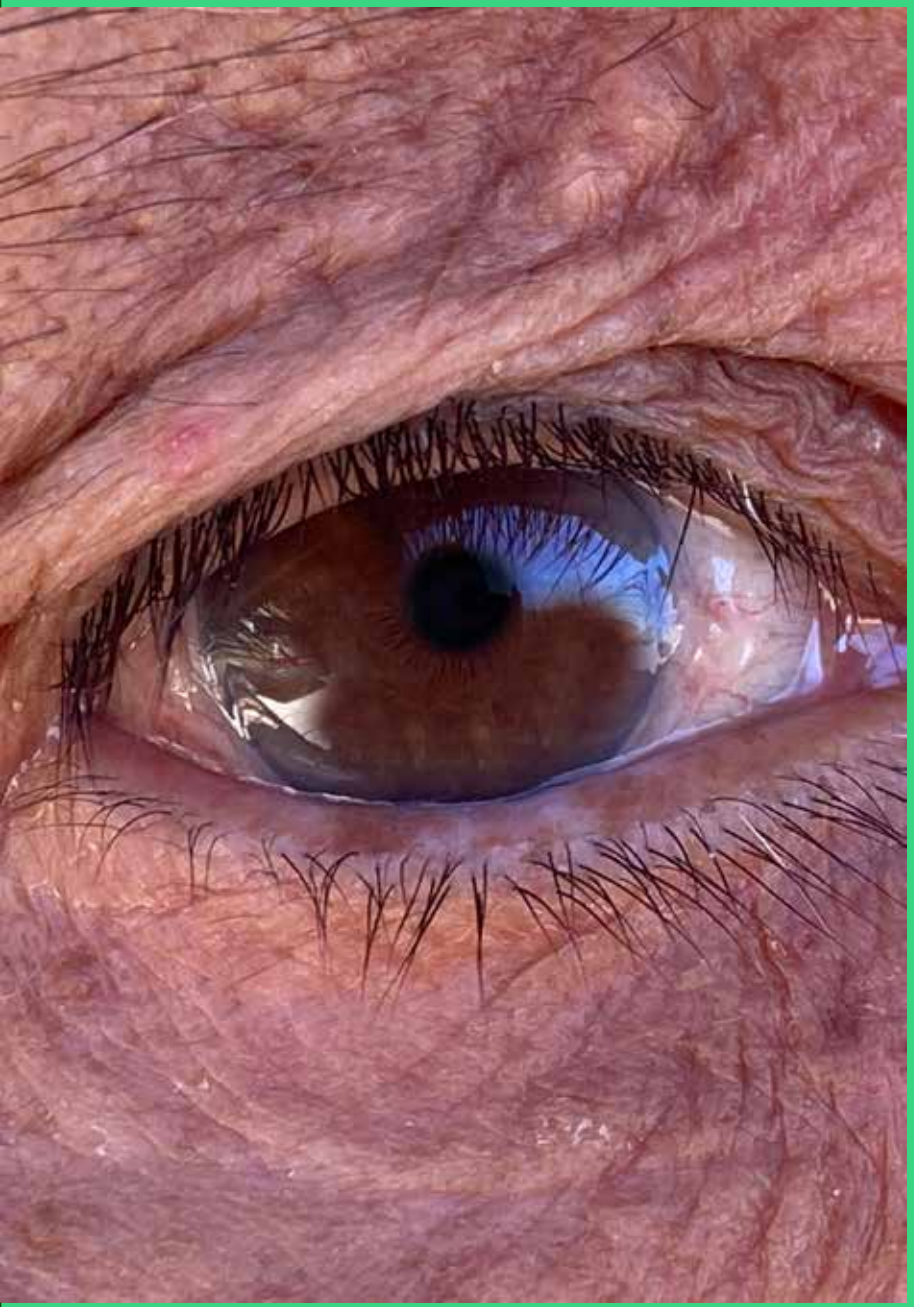

FATMA ŞENGÜL
HİKMET
SİNEM
EMRE
İBRAHİM
MEHMET ALİ
CAHİDE
ECEVİT OSMAN
HATİCE
MEHMET
FATMA
AKSEL
AYŞEGÜL
KEZİBAN
RAİFE
MÜRŞİDE
EMİR
HAVVA
SALİHA
ELA

RENK PORTRELERİ:
YAHŞİBEY RENK KİTABI

PORTRAİTS OF COLOR:
YAHŞİBEY COLOR BOOK

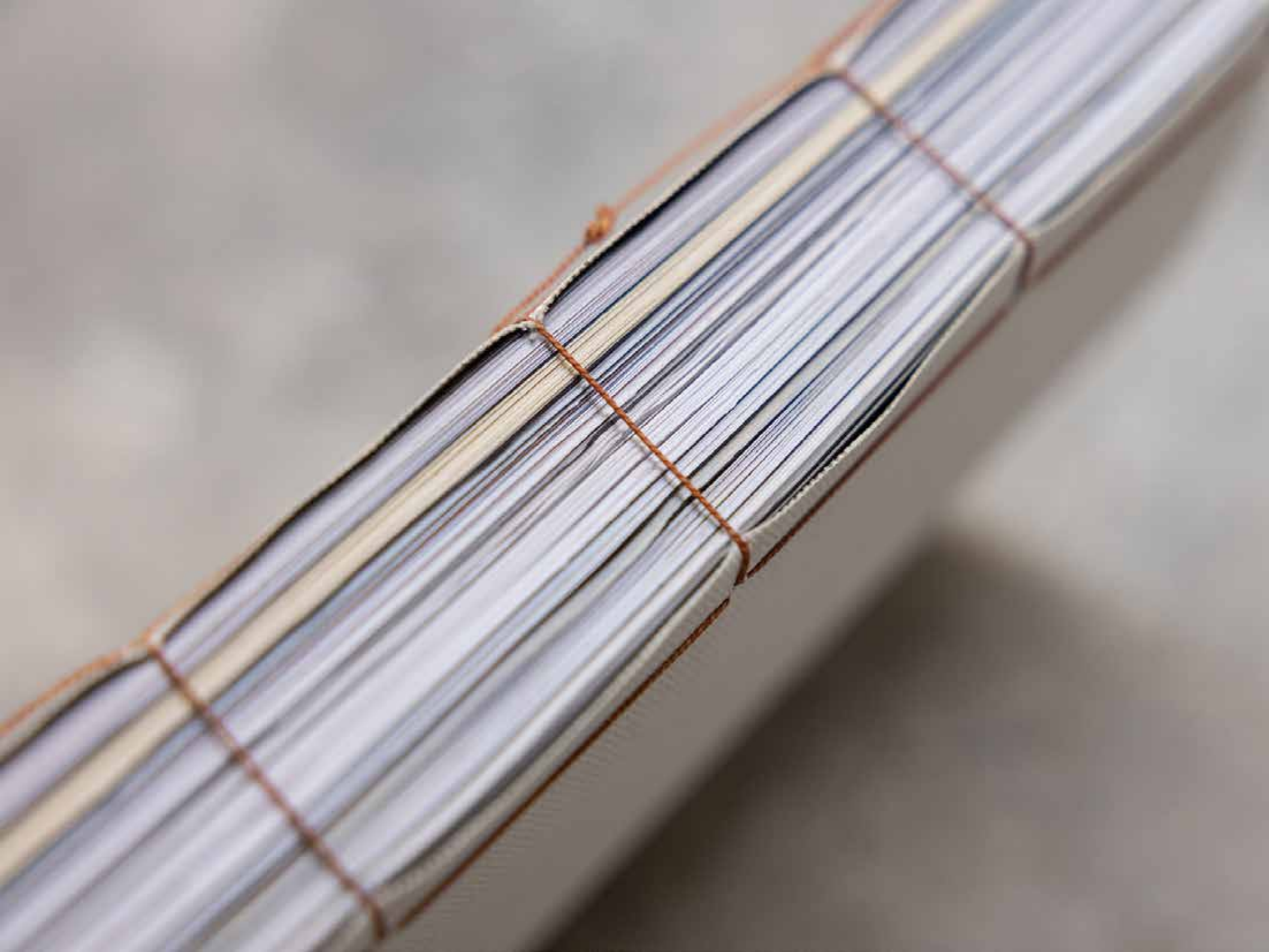

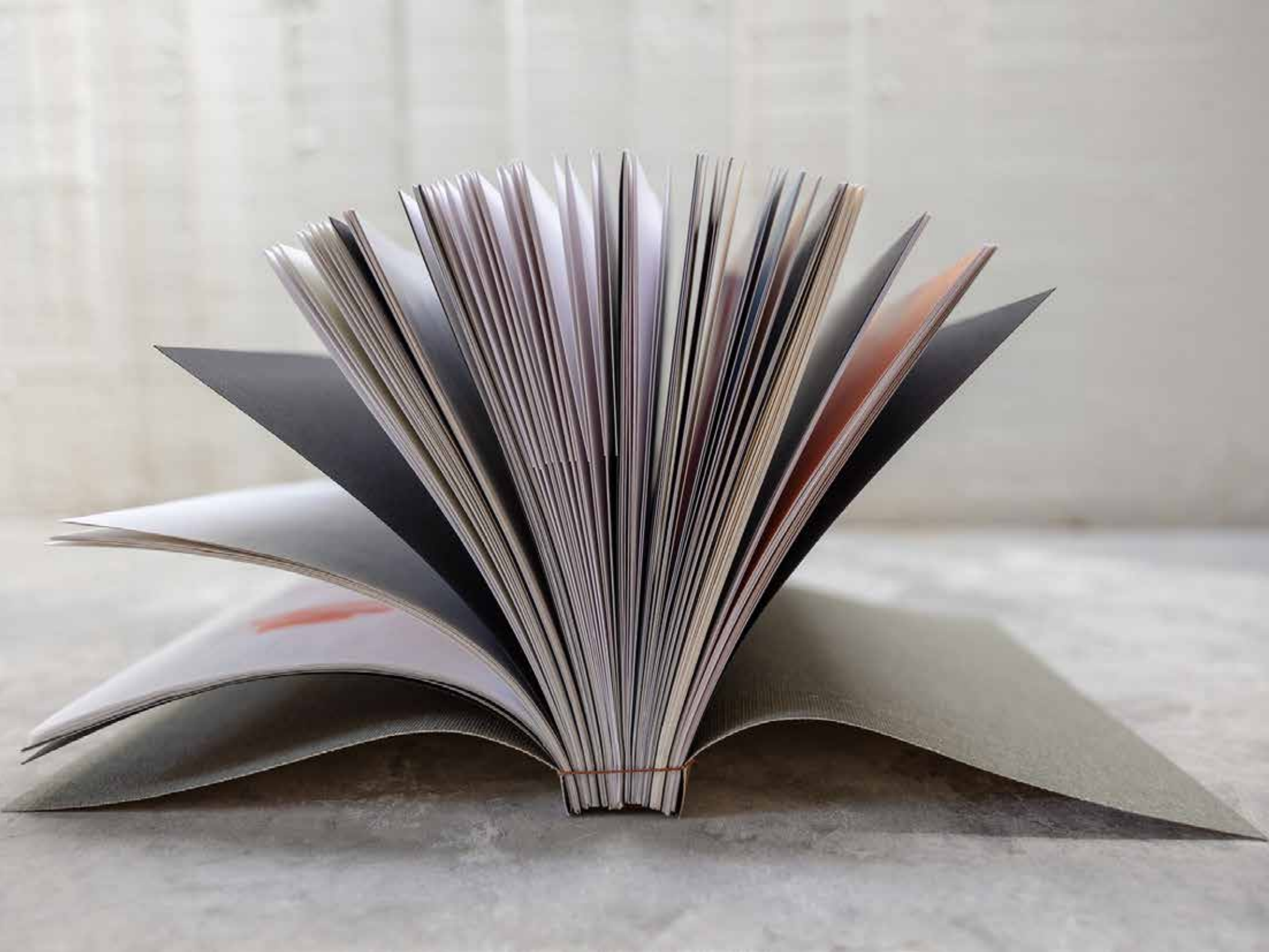

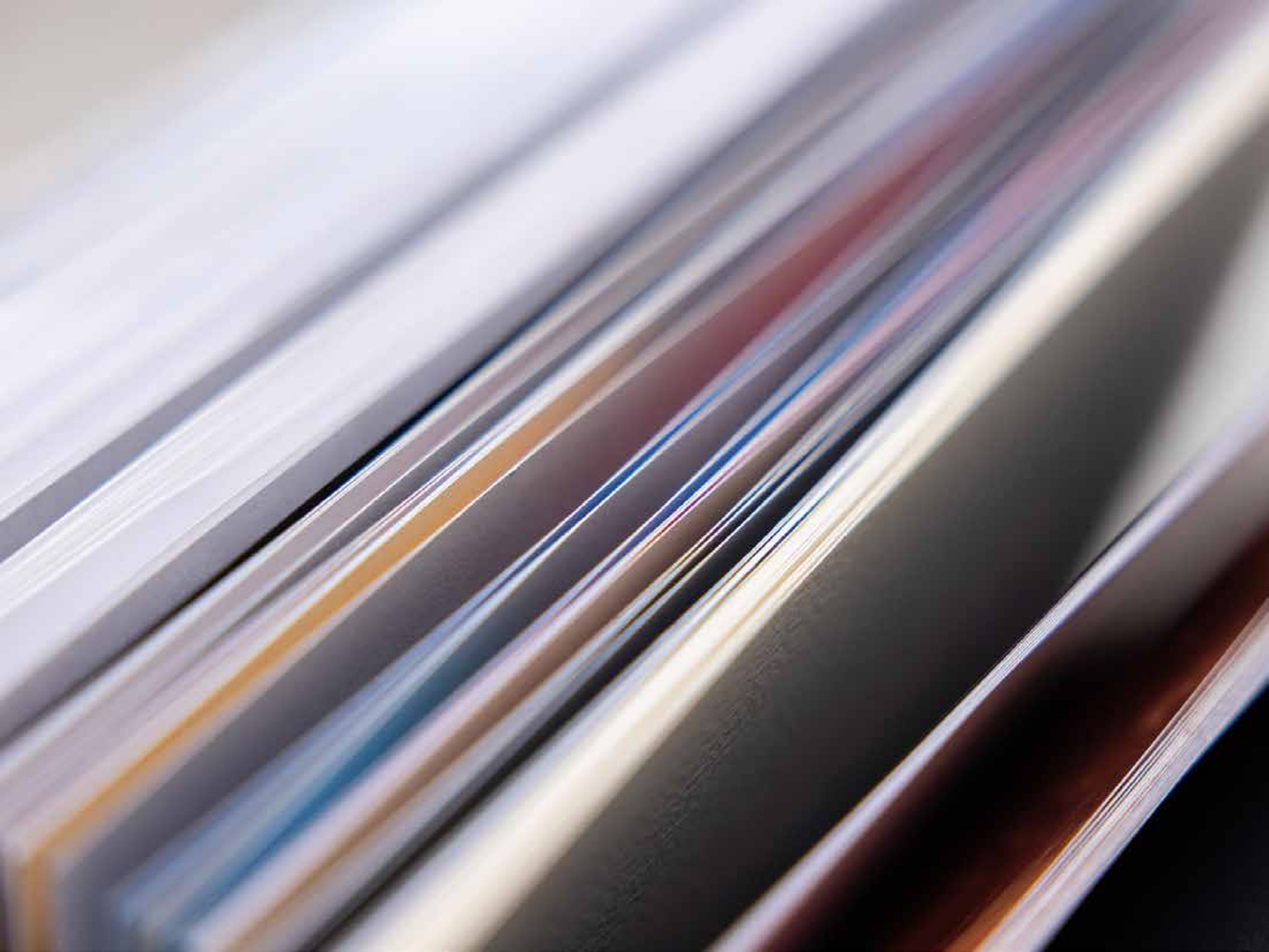

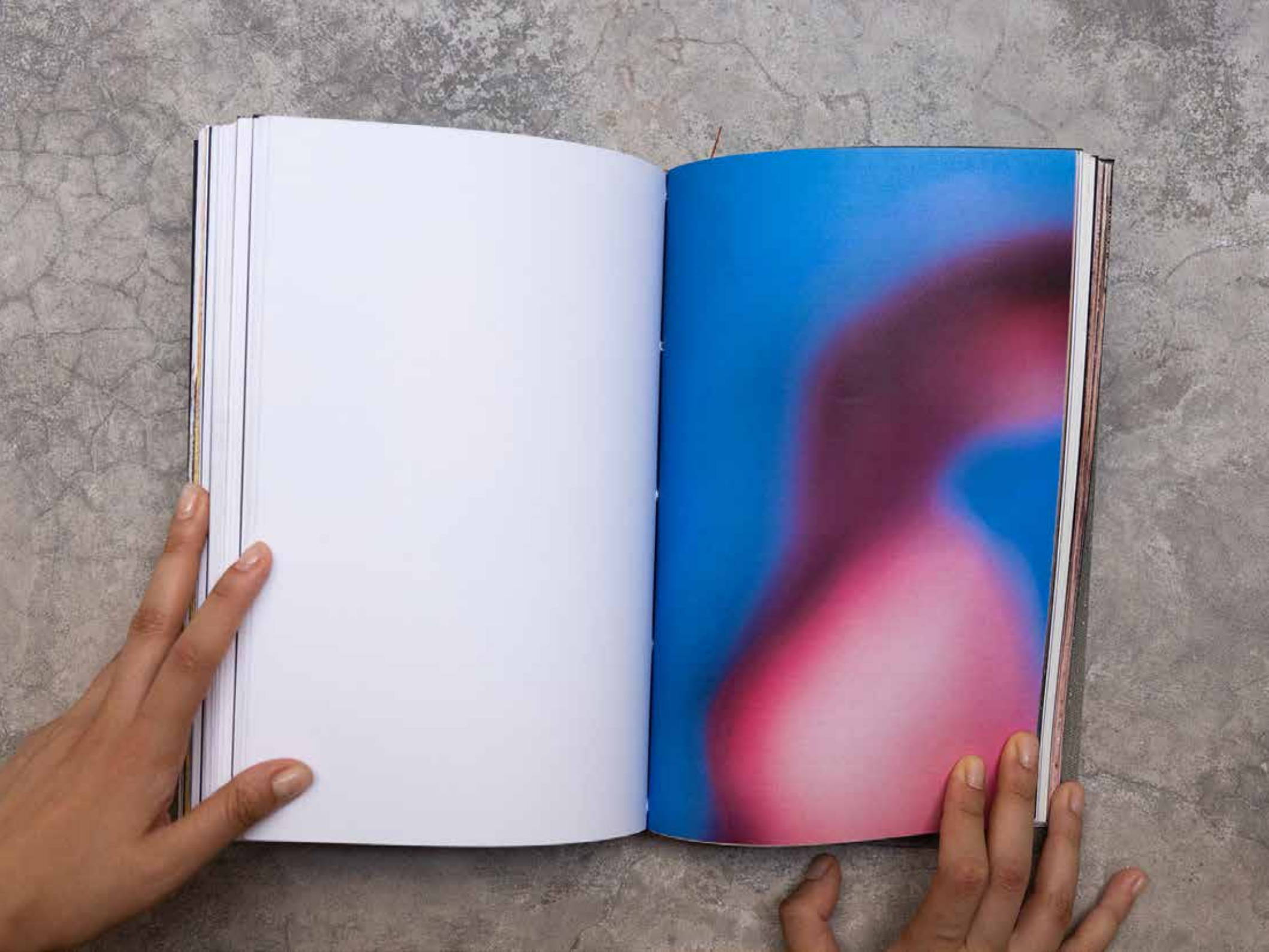

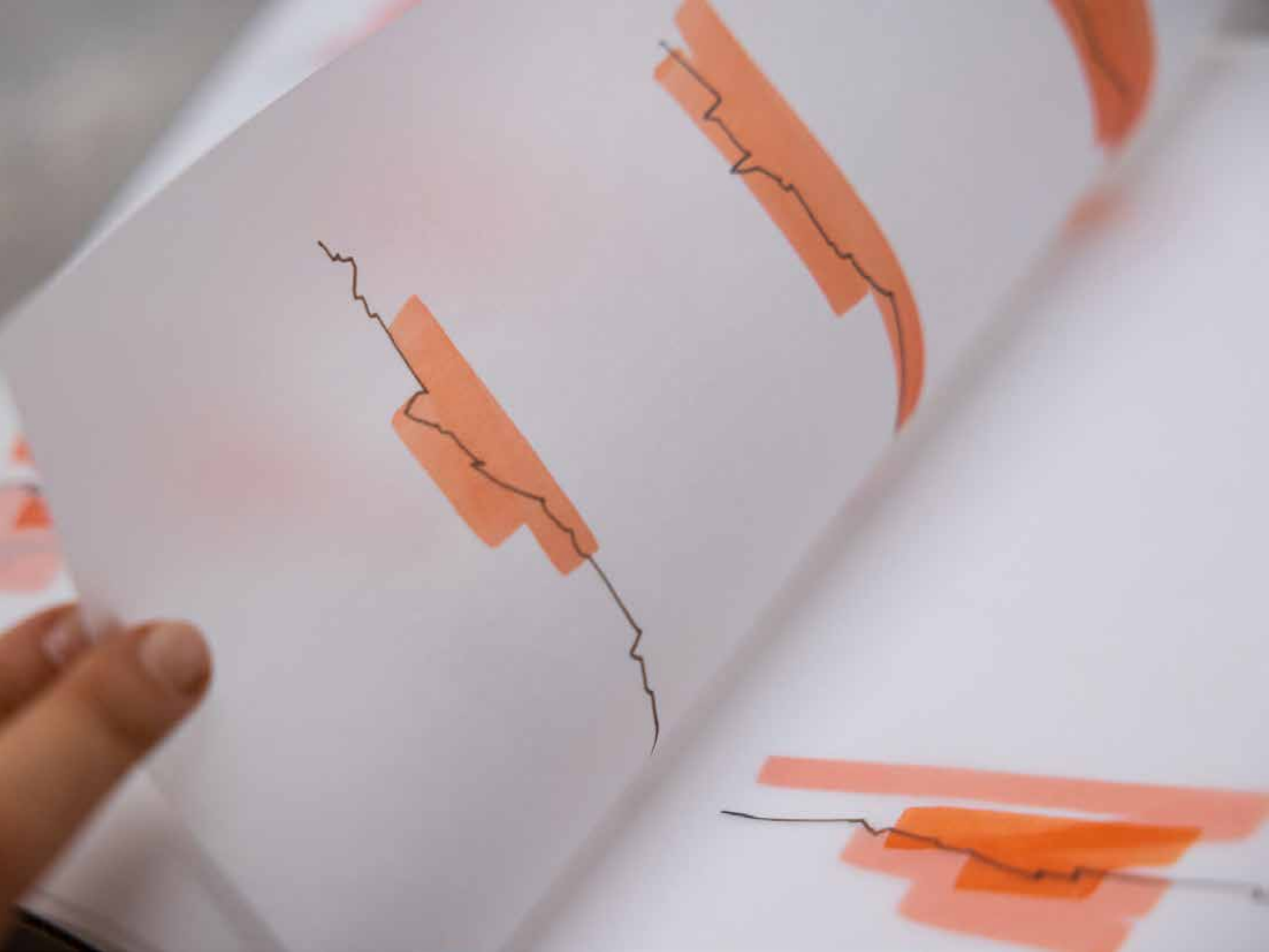

Bir yanda üzerinde yaşadığı taş ile var olan, onunla birlikte beslenen, canlı turuncu görüntüsüyle taşın üzerinde beliriveren gizli komşu, diğer yanda komşusunun çiçeklerini sulayan, birlikte yiyip içen, kapısı hep açık olan Yahşibey insanları... Komşuluk; birbirine muhtaç olma, ortaklaşa ve yan yana yaşama hali.

On the one hand, the secret neighbour that exists on the stone they live on, feeds with it, appears on the stone with its vivid orange appearance, on the other hand, the Yahşibey people who water their neighbor's flowers, eat and drink together, and whose door is always open... The neighbourhood; the state of being in need of each other, living together and side by side.

toprakta meğer ne renkler varmış. burada gördüm.

SİYAH SAÇ

BLACK HAIR

YAHŞİBEY'İ GÖRDÜM

GÜNLÜK HAYAT

DAILY LIFE

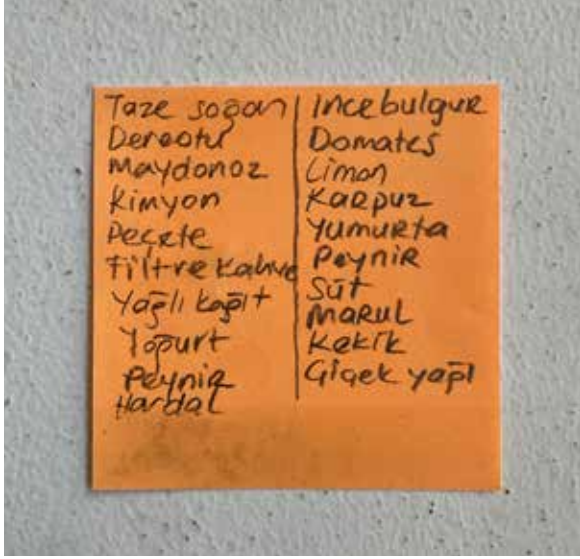
Taze soğan
Dereotu
Maydonoz
Kimyon
Peçete
Filtre kahve
Yağlı kağıt
Yoğurt
Peynir
Harbal
İncebulgur
Domates
Limon
Karpuz
Yumurta
Peynir
Süt
Marul
Kekik
Gıdek yağı

SÜR-
DÜ-
RÜ-
LE-
Bİ-
LİR
LİK

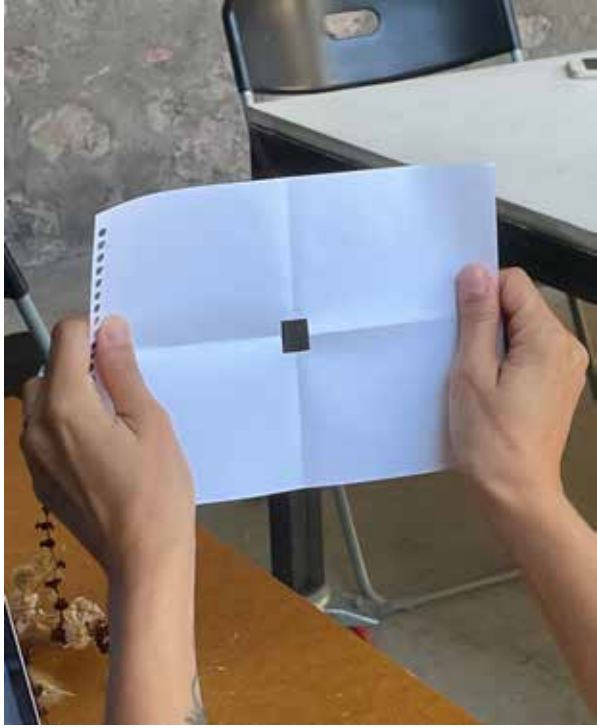

TAHW

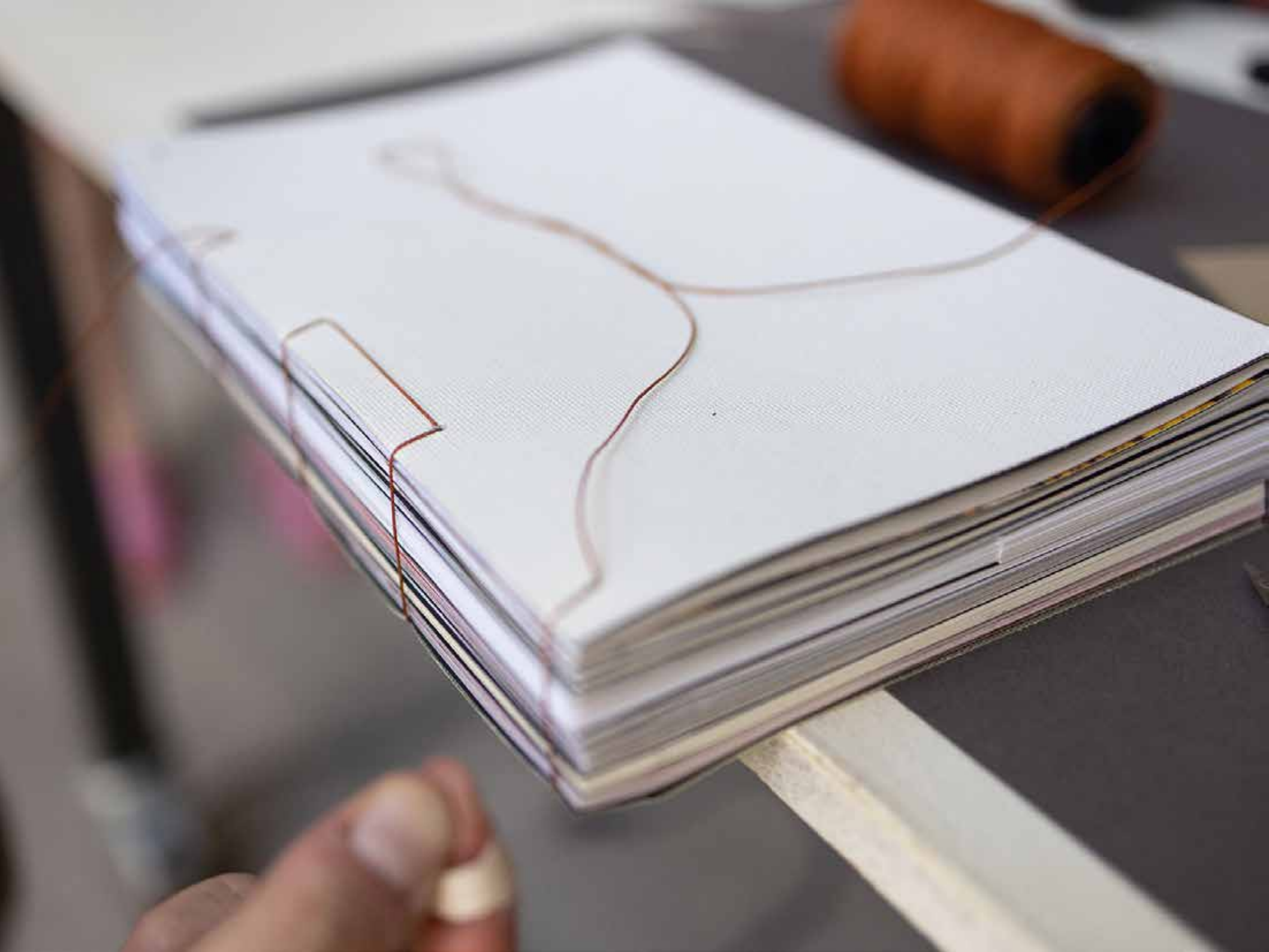

MANKIND
VE

YAHSIWORKSHOPS

13-22 TEMMUZ
13-22 JULY
2022

UMUT ALTINTAŞ
GİZEM HIZ

46

EST V

EMRE SENAN TASARIM VAKFI
EMRE SENAN DESIGN FOUNDATION